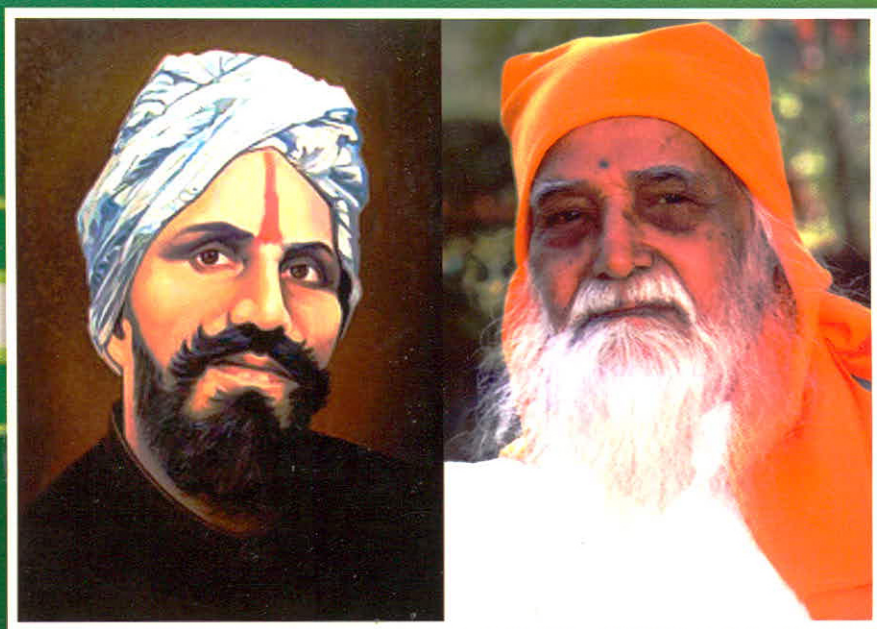

ஞாலம் யோற்றும் ஞானிகள்

அருள்நிதி மன்னார்குடி பானுகுமார்

விஜயா பதிப்பகம்

ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள்

(உலக யோகா தினத்தை முன்னிட்டு 21.06.2015 ல் திருப்பூர்
வேலம்பாளையம் அறிவுத்திருக்கோயிலின் கனவுகள் மெய்ப்பட
வேண்டும் நிகழ்ச்சியில் வெளியிடப்பட்டது.)

அருள்நிதி மன்னார்குடி பானுகுமார்

விஜயா பதீப்பகம்

20, ராஜ வீதி,

கோயம்புத்தூர் - 641 001.

vijayapathippagam2007@gmail.com

நூலின் பெயர் : ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள்
ஆசிரியர் : அ.நி.பானுகுமார்
முதல் பதிப்பு : ஜூன் 2015
வெளியீடு : **விஜயா பதிப்பகம்**
20, ராஜ வீதி,
கோயம்புத்தூர் - 641 001.
☎ 0422 - 2382614 / 2385614

ஒளியச்சு / புத்தக

வடிவமைப்பு : ஐரிஸ் கிராபிக்ஸ், கோவை.

அட்டை

வடிவமைப்பு : M.V. மணிகண்டன், சென்னை.

அச்சாக்கம் : ஜோதி எண்டர்பிரைசஸ், சென்னை - 5.

பக்கம் : 152

விலை : ரூ. 100/-

ISBN - 81- 8446 - 665 - X

GNALAM POTRUM GNANIGAL

Author : A.N.Banukumar

First Edition : June 2015

Published By : **VIJAYA PATHIPPAGAM,**
20, Raja Street, Coimbatore - 641 001.
☎ 0422 - 2382614 / 2385614

Layout & Laser

Type set : **IRIS Graphics,** Coimbatore.

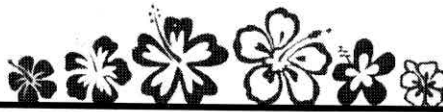
Cover Design : M.V. Manikandan, Chennai.

Printed At : Jothy Enterprises, Chennai - 5.

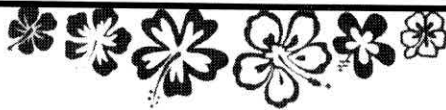
Pages : 152

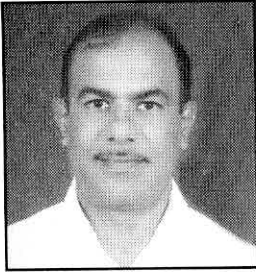
Price : Rs.100/-

உயிரில் கலந்த உறவு

புலவருடன் பேராசிரியர் மாரியம்மாள் மோகன்தாள்

அணிநீதுரை...

மனித வாழ்க்கை என்பது ஒரு மனிதன் என்ற ஒற்றைப் புள்ளிக்குள் குறுகி விடுவதில்லை.

மனித வாழ்வின் வீச்சும், பிரபஞ்சத்தின் இயக்கமும் பிரிவுபடாதவை.

மனித வாழ்வு ஒரு பெரும் நாடகம். அறத்திற்கும் மதத்திற்கும் ஆன இடையறாத பேராட்டக்களம்.

அறத்திலிருந்து தவறிய மனிதனை மீட்பதற்காக இறையாற்றல் மனிதனோடு இணைந்து செயல்படுகிறது.

மாபெரும் துயரங்கள் என்ற தடையை மனிதன் கடந்து சென்று அறத்தோடு, இறைநிலையோடு தன்னை ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆசைகள் அவனை வழிமறிக்கும். தடைகளும் தயக்கங்களும் அவனைத் தடுமாறச் செய்யும்.

தன் உறவுகளையும் தன்னையும் கூடச் சுமந்து மனிதன் நெடுந்தொலைவில் தெரியும் இலக்கு தேடிப் பயணம் போக வேண்டும்.

இடையில் எத்தனையோ திரைகள் மற்றும் மாயைகள், தனக்குள் மிகச் சிறிதளவே தென்படும் ஆன்மாவின் ஒளியில் நம்பிக்கை வைத்து மனிதன் முன்செல்ல வேண்டும்.

இத்தகைய மாபெரும் வீச்சுக் கொண்ட மனித வாழ்வை செழுமைப்படுத்த மகான்கள் வருகிறார்கள்.

பாரதியும் வேதாத்திரியும் தங்களது எழுத்தாலும், பேச்சாலும் பாட்டாலும் மானுடத்தை வழி நடத்திச் செல்கின்றனர்.

ஞானிகள் இருவரும் பண்டைய மெய்ஞ்ஞானத்திற்கும், இன்றைய விஞ்ஞானத்திற்கும் இணைப்புப் பாலமாக விளங்குகிறார்கள்.

அவர்களிடம் பக்தியோகம், கர்மயோகம், ஞானயோகம், ராஜயோகம் ஆகியவை உண்டு; சாக்தம் கூறும் சக்தி வழிபாடு பற்றிய கருத்துக்களும், சைவம் சார்ந்த கருத்துக்களும் வைணவக் கருத்துக்களும் உண்டு.

சமய சமரசம் பற்றிய கருத்துக்களும், பகுத்தறிவு கருத்துக்களும், சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களும் உண்டு.

தொண்டு, கலைகள், பெண்கள் முன்னேற்றம், கல்வி, ஏழை எளியவர்களை உயர்த்துதல், பொருளாதாரம், தீண்டாமை, மக்களுக்கிடையில் சமத்துவம் போன்ற சமுதாய நலனுக்கு உகந்த கருத்துகளும் அவர்களிடம் உண்டு.

பாரதியார் பற்றிய திறனாய்வுகள் ஆயிரக்கணக்கில் வந்து கொண்டிருக்கும் காலம் இது. தற்போது வேதாத்திரி மகரிசி பற்றிய திறனாய்வுகளும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அந்த வகையில் பாரதி மற்றும் வேதாத்திரி மகரிசி பற்றிய 16 திறனாய்வுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல் இது.

தமிழ்ப் பதிப்புலகம் எவ்வளவோ வளர்ந்துவிட்ட இன்றைய நிலையிலும் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளைச் சற்றேனும் பொறாமை கொள்ளச் செய்யும் அளவுக்கு இந்த நூலின் உருவாக்கம் நேர்த்தியாக உள்ளது.

இது வெறும் நூல் அல்ல. கல்வெட்டு, ஞானப்பெட்டகம், கருத்துக் களஞ்சியம்.

டி.ஆர்.முரளிதரன்,
திருப்பூர்

மதிப்புரை...

மீசைக் கவிஞன் பாரதியாரையும் வெண்தாடி வேந்தர் வேதாத்திரி மகரிசியையும் ஒப்பாய்வு செய்த “ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள்” புத்தகத்தைப் படித்து - பேரின்பக் களிப்பில் திளைத்தேன்.

அந்த அளவுக்கு இரண்டு ஞானிகளின் கருத்துக்களை உள்வாங்கி மிக நேர்த்தியாக பதினாறு தலைப்புகளில் அருமையாக ஆய்வு செய்துள்ளார் நூலாசிரியர்.

இந்த ஞானிகளின் கவிதைகளைப் படிப்போர் உள்ளத்தையும், பயில்வோர் அறிவையும் ஈர்க்கின்றன. அறிவுச் சுடரைக் கொளுத்துகின்றன. ஆன்மீக உணர்வை பொங்கச் செய்கின்றன.

மகான்களின் சமுதாய முன்னேற்ற சிந்தனைகளையும், புரட்சி சிந்தனைகளையும் தனக்கே உரித்தான பாணியில் மிகவும் கவனமுடன் கொண்டு செல்கிறார் நூலாசிரியர்.

நூலின் வைரவரிகளாக சில பகுதிகள் நெஞ்சை விட்டு அகலாமல் ரீங்காரமிட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன.

- எட்டயபுரத்துக் கவிஞன், தன் எழுதுகோலில் விட்டு வைத்த மையின் மிச்சத்தை, மகரிசி தன் எழுதுகோலில் நிரப்பிக் கொண்டு முடித்து வைத்தார்.
- பாரதியும் வேதாத்திரியும், பிற்போக்குச் சக்திகளின் பிடரியைப் பிடித்து உலுக்கி, முற்போக்குக் கருத்துக்களை முன் வைப்பவர்கள்.
- பாரதியும், வேதாத்திரியும் துருப்பிடித்த வார்த்தைகளைத் தூரத்தள்ளி, சுறுசுறுப்புச் சொற்களுக்குச் சூடேற்றியவர்கள்.

- இவர்கள் கவிதைகளில் நிறுத்தக் குறிகள் கூட நெருப்புத் திரிகள். இவர்கள் கவிதைகள், சொற்களில் வடித்த சுடுசோறு, சமுதாயம் பசியாறும்.
- ஒரு யுக விழிப்பை ஏற்படுத்துவதே இவர்கள் இருவரது இலக்காக இருந்திருக்கிறது. அந்த முயற்சியில் இவர்களுக்கு வெற்றியும் கிடைத்தது.

ஞாலம் போற்றும் ஞானிகளின் கவிதைகள் காலத்தை வெல்லும் வல்லமையுடையன. இவர்களது வாழ்வும் வாக்கும் என்றும் நின்று நிலைக்கும். அதற்கு இந்தப் புத்தகம் துணை நிற்கும்.

வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள், அவற்றிலிருந்து விடுபடும் வித்தகம் அனைத்தும் விளக்கமாகச் சொல்லும் இந்த நூல் அரிய நன்னூலாகும். ஞானப் பித்தர்கள்-மனவளக்கலை அன்பர்கள் அனைவர் கையிலும் இருக்க வேண்டிய நூல்.

பல ஆண்டுகள் ஆனாலும் தேன் இனிக்கும் என்பர். பானுகுமார் நூல்களும் அப்படித்தான்.

- அருள்நிதி வெண்ணிலா

பொருளடக்கம்

அணிந்துரை	4
மதிப்புரை	6
மகாகவியும் மகரிசியும்	9
1. பாரதியார் வாழ்க்கை வரலாறு	11
2. வேதாத்திரி மகரிசி வாழ்க்கை வரலாறு	14
3. ஞானிகளின் படைப்புகள்	18
4. பாரதியாரும் வேதாத்திரி மகரிசியும்	22
5. மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி	26
6. குடும்பச் சிந்தனைகள்	29
7. கல்விச் சிந்தனைகள்	42
8. மொழிச் சிந்தனைகள்	51
9. காலத்தை வென்ற கவிஞர்கள்	57
10. சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா....	69
11. ஆன்மீகச் சிந்தனையும் கடவுள் சிந்தனையும்	77
12. பெண் முன்னேற்றச் சிந்தனைகள்	84
13. தத்துவஞானிகளின் தத்துவ நெறிகள்	100
14. பரசிவ வெள்ளமும் காந்தமும்	129
15. பிரம்மஞானம் தந்த பிரம்மஞானிகள்	138
16. ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள்	144

மகாகவியும் மகரிசியும்

“பாரதியார் மட்டும் இன்னும் கொஞ்ச காலம் வாழ்ந்திருப்பாரே யானால் எனக்கு இந்த மண்ணில் வேலையே இருந்திருக்காது. இந்தத் தமிழகத்தை ஆன்மிகத்தில் திளைக்கச் செய்திருந்திருப்பார். இந்தியா உலகுக்கு வழிகாட்டும் என்ற அவரது கனவு அவராலேயே நனவாக்கப் பட்டிருக்கும்.”

- வேதாத்திரி மகரிசி

இக்காலம் ஆய்வுக்காலம். அதிலும் ஒப்பாய்வுக் காலம் என்பதைக் கூறவேண்டியதில்லை.

ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடியவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துப் பொதுக் கருத்துகளையும் அனுபவங்களையும் அறிவது பல்வேறு சமரசங்களுக்கு ஆக்கப்பூர்வமாக அமையும்.

இந்த ஒப்பாய்வு வரிசையில் இது வரை ஏழு நூல்களை வெளியிட்டு இருக்கிறோம்.

1. வள்ளலாரும் வேதாத்திரியும்
2. தாயுமானவரும் வேதாத்திரியும்.
3. ஞானஜீபமும் ஞானஒளியும் (விவேகானந்தரும் வேதாத்திரியும்)
4. கிழக்கும் மேற்கும் (வேதாத்திரியும் உலகசிந்தனையாளர்களும்)
5. மகாவீரமும், வேதாத்திரி மகரிஷியும்
6. வேத முதல்வரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
7. வேதாத்திரியத்தில் கலந்த நதிகள்

இந்த வரிசையில், பாரதியாரும் வேதாத்திரியும் (ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள்) எட்டாவது நூலாகும்.

புதுயுகச் சிற்பி பாரதியையும், பாமரமக்களின் தத்துவஞானி அருடகந்தை வேதாத்திரி மகரிசியையும் ஒப்பிடுவது ஒப்பியல் திறனாய்வின்(Comparative Criticism) பார்ப்படும்.

பாரதியின் தத்துவ தரிசனம் பாரதியம். வேதாத்திரி மகரிசியின் தத்துவ சிந்தனைகள் வேதாத்திரியம்.

இருவரது படைப்புகளும் எளிமை, இனிமை, செறிவு, நுட்பம், கருத்தாமும், நடையழகு, சொல் அழகு ஆகியவற்றைப் பெற்று, செவிநுகர் கனிகளாகத் திகழ்கின்றன.

புதிய சமுதாயம், புதுமை எண்ணம், கனவு போன்றவை ஒளிவிடுகின்றன. இருவரும் நிகழ் உலகப் பார்வை, மானுடப் பார்வை, நவீனத்துவப்பார்வை, நுண்ணூரு நோக்கு, தொலை நோக்கு வாய்க்கப் பெற்ற அற்புதமான சிந்தனைகள் கொண்டவையாகும்.

இந்த என் முயற்சிக்குப் பலவகையிலும் ஊக்கமும் ஆலோசனை களை வழங்கி ஒத்துழைப்பு நல்கிய வாழ்க்கை துணைவியார் அருள்நிதி பானுமதி குமார்- என் இல்லத்து ஞானச்செல்வங்கள் பிரம்மஞானிகள் திருமதி நிவேதிதா சீனிவாசன்- நரேந்திரன், மதுமிதா மற்றும் ஆகான்லா அவர்களுக்கும், வாழ்த்துரை வழங்கிய திருப்பூர் டி.ஆர். முரளிதரன் அவர்களுக்கும் நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்நூலைச் சிறந்த முறையில் கொண்டு வந்துள்ள கோவை விஜயா பதிப்பக உரிமையாளர்கள் திரு மு.வேலாயுதம் மற்றும் மதிப்புரை வழங்கிய அருள்நிதி வெண்ணிலா அவர்களுக்கும், இந்நூலை சிறந்த முறையில் அச்சிட்ட ஐரிசு அச்சகத்தாருக்கும் நன்றியுடையேன்.

இந்நூலைப் படிக்கும் வாசகர்கள் அனைவரும் உடல்நலம், நீளாயுள், நிறைசெல்வம், உயர்புகழ், மெய்ஞ்ஞானம் ஒங்கி வாழ்க வளமுடன் என வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன். வாழ்க வளமுடன்.

குருவின் தொண்டில்

- பானுகுமார்

வேதாத்திரியம் ஆராய்ச்சி நிலையம்,
பி58- ஏழாவது குறுக்குத் தெரு,
அண்ணாநகர், செங்கற்பட்டு 603 001
banukumar.v @ gmail.com

1

பாரதியாரின் வாழ்க்கை வரலாறு (1882 -1921)

சுப்ரமணிய பாரதியார் அவர்கள், சின்னசாமி ஐயருக்கும், இலட்சுமி அம்மாளுக்கும் மகனாக 1882 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டின் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள எட்டயபுரத்தில் பிறந்தார்.

அவருக்கு பெற்றோர் இட்ட பெயர் சுப்பிரமணியன். அவருடைய 5 வயதில் அவருடைய தாயார் காலமானார். இவர் இளம் வயதிலேயே தமிழில் புலமைப்பெற்றுத் திகழ்ந்தார்.

இளமைப் பருவம்

சிறு வயதிலேயே பாரதியாருக்கு தமிழ் மொழி மீது சிறந்த பற்றும், புலமையும் இருந்தது. ஏழு வயதில் பள்ளியில் படித்துவரும்பொழுது கவிதைகள் எழுதத் தொடங்கினார். தன்னுடைய பதினொரு வயதில் கவிபாடும் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினார்.

இவருடைய கவிப்புலமையை பாராட்டிய எட்டயபுர மன்னர், இவருக்கு "பாரதி" என்ற பட்டத்தை வழங்கினார். அன்று முதல் இவர் "சுப்பிரமணிய பாரதியார்" என அழைக்கப் பெற்றார்.

பாரதியாரின் திருமண வாழ்க்கை

பாரதியார் அவர்கள், பள்ளியில் படித்து கொண்டிருக்கும் பொழுதே 1897 ஆம் ஆண்டு செல்லம்மா என்பவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

தனது தந்தையின் இறப்புக்குப் பிறகு பாரதியார் வறுமை நிலையினை அடைந்தார். சிறிது காலம் காசிக்கு சென்று தங்கியிருந்தார். பிறகு எட்டையபுர மன்னரின் அழைப்பை ஏற்று அரசவை கவிஞராக பணியாற்றினார்.

பாரதியாரின் இலக்கிய பணி

'மீசை கவிஞன்' என்றும் 'முண்டாசு கவிஞன்' என்றும் தமிழ் இலக்கிய உலகம் போற்றும் பாரதியார், தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியின் மீது மிகுந்த பற்றுடையவராக திகழ்ந்தார்.

இவர் சமஸ்கிருதம், வங்காளம், இந்தி, ஆங்கிலம் போன்ற பிறமொழிகளிலும் தனி புலமைப்பெற்று விளங்கினார். 1912 ஆம் ஆண்டு கீதையை தமிழில் மொழிப்பெயர்த்தார். 'கண்ணன்பாட்டு', 'குயில்பாட்டு', 'பாஞ்சாலி சபதம்', 'புதிய ஆத்திச்சூடி' போன்ற புகழ் பெற்ற காவியங்கள் பாரதியாரால் எழுதப் பெற்றன.

விடுதலைப் போராட்டத்தில் பாரதியின் பங்கு

சுதந்திரப் போரில், பாரதியின் பாடல்கள் உணர்ச்சி வெள்ளமாய், காட்டுத்தீயாய், சுதந்திரக் கனலாய் தமிழ்நாட்டை வீறுகொள்ளச் செய்தது.

பாரதியார் "இந்தியா" பத்திரிகையின் மூலம் மக்களிடையே விடுதலை உணர்வை தூண்டும் வகையில் பல எழுச்சியூட்டும் கட்டுரைகளை எழுதினார்.

பாரதியின் எழுச்சிக்கு, தமிழ்நாட்டில் பலத்த ஆதரவு பெருகுவதைக் கண்ட பிரிட்டிஷ் ஆட்சி "இந்தியா" பத்திரிகைக்கு தடை விதித்து அவரை கைது செய்து சிறையிலும் அடைத்தது.

விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் தேசிய உணர்வுள்ள பல்வேறு கவிதைகளைப் படைத்து மக்களை ஒருங்கிணைத்த காரணத்தால், பாரதி "தேசிய கவியாக" அனைவராலும் போற்றப்பட்டார்.

இவர் சுதேசமித்திரனில் உதவி ஆசிரியராக, நவம்பர் 1904 முதல் ஆகஸ்ட் 1906 வரை பணியாற்றினார்.

"ஆடுவோமே பள்ளு பாடுவோமே ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம்" என்று சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பே தன்னுடைய சுதந்திர தாகத்தை தன் பாட்டின் மூலம் வெளிப்படுத்தியவர்.

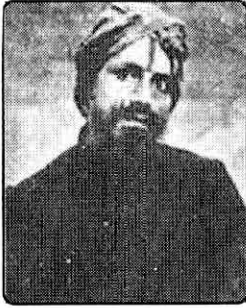
மறைவு

1921 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் திருவல்லிக்கேணியில் உள்ள பார்த்தசாரதி கோவிலுக்கு சென்றபோது, எதிர்பாராவிதமாக அந்த கோவில் யானையால் தூக்கி எறியப்பட்டதால் பலத்த காயமுற்று மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டார்.

பிறகு, 1921 செப்டம்பர் 11ம் தேதி, தனது 39 ஆவது வயதில் இவ்வுலக வாழ்விலிருந்து விடுதலைப் பெற்றார்.

பாரதியாரை நினைவூட்டும் சின்னங்கள்

எட்டயபுரத்திலும், சென்னையில் உள்ள திருவல்லிக்கேணியிலும் பாரதியார் வாழ்ந்த இடத்தை பாரதியாரின் நினைவு இல்லமாக தமிழ்நாடு அரசு மாற்றி இன்று வரை பொதுமக்களின் பார்வைக்காக பராமரித்து வருகிறது.

இவர் பிறந்த எட்டயபுரத்தில், பாரதியின் நினைவாக மணி மண்டபமும் அமைக்கப்பட்டு இவருடைய திருவுருவச் சிலையும் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

பாரதியின் வாழ்க்கை வரலாறு தொடர்பான புகைப்படக் கண்காட்சியும், இவருடைய திருவுருவச் சிலையும், இவரின் நினைவைப் போற்றும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பாரதியை மக்கள், 'கவி', 'மானுடம் பாடவந்த மாகவி', 'புது நெறி காட்டிய புலவன்', எண்ணத்தாலும் எழுத்தாலும் இந்திய சிந்தனைக்கு வளம் சேர்த்தவர்', 'பல்துறை அறிஞர்', 'புதிய தமிழகத்தை உருவாக்க கனவு கண்ட கவிக்குயில்', 'தமிழின் கவிதை மற்றும் உரைநடையில் தன்னிகரற்ற புலமை பெற்ற பேரறிவாளர்,' என்றெல்லாம் புகழ்கின்றனர்.

உலக தமிழர் நாவில் மக்கள்கவி பாரதியாரின் பெயர் அடிக்கடி உச்சரிக்கப்படுகிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

2

வேதாத்திரி வாழ்க்கை வரலாறு (1911 -2006)

அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி கூடு வாஞ்சேரி என்னும் கிராமத்தில் நெசவுத் தொழில் செய்யும் வரதப்பன், முருகம்மாள் (சின்னம்மாள்) தம்பதியருக்கு எட்டாவது குழந்தையாகப் பிறந்தார்.

சிறுவயது முதலே வேதாத்திரி மகரிஷி அவரது தாயார் சின்னம்மாளிடம் நிறைய பக்தி கதைகளையும், புராணக்கதைகளையும் அறிந்து கொண்டார். சிறு வயதில் (கோலி விளையாடிக் கொண்டிருந்த போது) பாலகிருஷ்ண நாயக்கர் என்பவர் பக்திக்கதைகள் சொல்லி அவரை வளப்படுத்தினார்.

இவரது குடும்பச்சூழல் இவருக்கு அதிகம் படிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. தன்னுடைய சொந்த ஊரில் மூன்றாவது வகுப்பு வரை படித்த இவர், பின்னர் தங்கள் குடும்ப தொழிலான தறி நெய்தலை செய்யத் தொடங்கினார்.

18 வது வயதில் சென்னையில் தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் பணியாற்றும் வாய்ப்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது. சென்னையில் இவருக்கு ஆயுர்வேத மருத்துவர் எஸ். கிருஷ்ணாராவின் நட்பு கிடைக்க, அவர் மூலமாக தியானம், யோகா போன்றவைகளை கற்றார் மகரிஷி.

தனது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகிய முழுமையை உணரும் நோக்கத்தால் உந்தப்பட்டு; சித்த, ஆயுர்வேத மற்றும் ஹோமியோபதி போன்ற மருத்துவ துறைகளைக் கற்று தேர்ச்சிப் பெற்றார்.

மேலும் இரண்டாவது உலகப்போரின் போது முதலுதவிப் பயிற்சியாளராகவும் பணிபுரிந்தார். பின்பு பொருளாதாரத் தன்னிறைவு பெற வேண்டும் என்று, தனது சுய முயற்சியினால் பல்லாயிரம் நபர்களுக்கு வேலை அளிக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு பெரிய நெசவுத் தொழிற்சாலையை உருவாக்கினார்.

அச்சமயத்தில் அரசாங்கத் தொழிற்கொள்கை மாற்றம் காரணமாக வியாபாரம் திடீர் சரிவு நிலையை அடைந்தது. இருப்பினும் தன்னிடம் பணிபுரிந்த 2000 குடும்பங்களையும் காப்பாற்றுவதற்காக ஈட்டிய பொருள் அனைத்தையும் அவர்களுக்கே செலவழித்து அனைத்து பொருள் வளத்தையும் இழந்தார்.

அப்படியிருந்தும் மனதை தளரவிடாது மீண்டும் கடுமையாக உழைத்து படிப்படியாக பொருளாதாரத்தில் தன்னை மேம்படுத்திக் கொள்ள அரிசி வியாபாரம் போன்ற பல்வேறுபட்ட தொழில்களை செய்து தனக்கும், தன்னை சுற்றியுள்ளவர்களின் துன்பத்தை போக்கவும் பாடுபட்டவர்.

தன் இரண்டு மனைவியருடைய மனத்தையும் நன்கு புரிந்தவராய் இருவரிடமும் பிணக்கின்றி அன்புடன் வாழ்ந்து காட்டினார்.

வறுமையிலேயே வாழ அடியெடுத்து வைத்த அவரது உள்ளத்தில் வறுமை என்றால் என்ன? கடவுள் என்பது எது? அதை ஏன் காண முடியவில்லை? மனித வாழ்க்கையிலேயே ஏன் துன்பங்கள் தோன்றுகின்றன போன்ற கேள்விகள் அவ்வப்போது ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தன.

இவற்றிற்கு காரணங்கள் கண்டு தெளிவு பெறுவதற்காக ஆராய்ச்சியிலும் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தார்.

அதன் அடிப்படையில் உலக மக்களுக்காக அவர் அளித்த வாழ்க்கை நெறியே மனவளக்கலை ஆகும்.

ஆன்மீகத் தேடல்

இல்லறத்திலும், நெசவுத் தொழிலிலும் ஈடுபாடு அதிகமிருந்த போதிலும் தனது ஆன்மீகத்தேடலில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் நாட்டம் கொண்டிருந்தார்.

சித்தர்களின் நூல்களைக் கற்று, தியானத்தில் வெகுவாக ஈடுபட்டு தன்னை அறிதல் என்ற அகத்தாய்வு முறையில் விடா முயற்சியுடன் ஈடுபட்டார்.

இவரது ஆழ்ந்த ஆன்மீகத் தேடலின் விளைவாக தனது 35வது வயதில் ஞானம் பெற்றார். அதிலிருந்து அடுத்த 15 ஆண்டுகளில் பல உன்னதமான ஆன்மீகக் கருத்துக்களை தனது எழுத்துக்களின் மூலமாகவும், உரைகளின் மூலமாகவும் மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தார்.

பின்னர் தனது நெசவு தொழிலை முற்றிலும் விட்டு விட்டு தன்னை முழுமையாக ஆன்மீகத் துறையில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

நூல்கள் இயற்றல்

இந்தப்பிரபஞ்சத்தைப் பற்றியும் மனித வாழ்க்கையைப் பற்றியும் தவநிலையில் தான் பெற்ற கருத்துக்களை பல கவிகளாகவும், கட்டுரைகளாகவும் புத்தக வடிவங்களில் இந்த உலகுக்கு மகரிஷி அவர்கள் அளித்துள்ளார்கள்.

இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் கலந்த தமிழ்ப்பாடல்களை இயற்றியிருக்கிறார். பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எளிய தமிழில் தனது தத்துவங்களை எடுத்துரைத்தார்.

எல்லா மதங்களின் சாரம் ஒன்றே என்பதை மகரிஷி அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்.

1957ல் மகரிஷி 'உலக சமாதானம்' என்னும் நூல் ஒன்றை வெளியிட்டார். தொடர்ந்து பல்வேறு நாடுகளுக்கு செல்லும் வாய்ப்பு இவருக்கு கிட்ட அங்கெல்லாம் ஆன்மீகச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

மனிதகுலம் அமைதியாக வாழ ஏற்ற கருத்துக்களையும் சாதனை முறைகளையும் உலகமெங்கும் பரப்பிட 1958 ஆம் ஆண்டில் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் நிறுவிய உலக சமுதாய சேவா சங்கம் இன்று இந்தியாவிலும், சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஜப்பான், தென்கொரியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் பல கிளைகளைக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது.

அருட்பெருஞ்சோதி நகர்

கொங்கு நாட்டில் பொள்ளாச்சி நகருக்கு அருகே வால்பாறை மலையோரத்தில் ஆழியாறு நீர்த்தேக்கம் அமைந்துள்ள இடத்தில்

அருட்பெருஞ்ஜோதி நகர் எனும் நகரம் வேதாத்திரி மகரிஷியால் 1984 கால கட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டது. அன்பொளி என்னும் ஆன்மீக இதழ் ஒன்றும் வெளி வந்து கொண்டிருக்கிறது.

மறைவு

அருட்தந்தை வேதாத்திரி அவர்கள் தனது 95வது வயதில் மார்ச் 28, 2008, செவ்வாய்க்கிழமை மறைந்தார்.

மகரிஷியின் வைர வரிகள்

வாழ்க வையகம் வாழ்க வளமுடன்

3

ஞானிகளின் படைப்புகள்

பாரதியார் படைப்புகள் அனைத்தும் நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

பாரதியின் படைப்புகள்

1. கண்ணன் பாட்டு - இந்துக் கடவுளான கண்ணன் மீது பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பாகும்.
2. சுயசரிதை
3. தேசிய கீதங்கள்
4. பகவத் கீதை
5. பாரதி அறுபத்தாறு
6. ஞானப் பாடல்கள்
7. தோத்திரப் பாடல்கள்
8. விடுதலைப் பாடல்கள்
9. விநாயகர் நான்மணிமாலை
10. பாரதியார் பகவத் கீதை (பேருரை)
11. பதஞ்சலியோக சூத்திரம்
12. நவதந்திரக் கதைகள்
13. உத்தம வாழ்க்கை சுதந்திரச் சங்கு
14. ஹிந்து தர்மம் (காந்தி உபதேசங்கள்)
15. சின்னஞ்சிறு கிளியே

16. ஞான ரதம்
17. சந்திரிகையின் கதை
18. பாஞ்சாலி சபதம்
19. புதிய ஆத்திச்சூடி
20. பொன் வால் நரி
21. குயில் பாட்டு
22. பாப்பா பாட்டு
23. வேதாந்த பாடல்கள்
24. ஞானரதம்
25. தராசு
26. திண்டிய சாஸ்திரி
27. சொர்ண குமாரி

வேதாத்திரி மகரிசி எழுதிய நூல்கள்

1. மனவளக்கலை பாகம் ஒன்று
2. மனவளக்கலை பாகம் இரண்டு
3. மனவளக்கலை பாகம் மூன்று
4. எளியமுறை உடற்பயிற்சி
5. எனது வாழ்க்கை விளக்கம்
6. ஞானமும் வாழ்வும்
7. பாடு பாப்பா
8. மகரிஷி மணிமொழிகள்
9. உலக சமுதாய சேவா சங்கம்
10. காந்த தத்துவம்
11. என் குருநாதர்
12. உலக சமாதானம்
13. அருட்பேராற்றலின் அன்புக்குரல்
14. வான் காந்தத்தத்துவம்

15. திருக்குறள் உட்பொருள் விளக்கம்
16. இறையணர்வும் அறநெறியும்
17. ஜீவகாந்தம்
18. அருள்தந்தையின் பதில்கள் பாகம் - 1
19. அருள்தந்தையின் பதில்கள் பாகம் - 2
20. பிரம்மஞானம்
21. இன்பமாக வாழ
22. குடும்ப அமைதி
23. வாழ்க்கை வள உயர்வுப்படிகள் ஐந்து
24. செயல் விளைவுத் தத்துவம்
25. மாக்கோலமாய் விளைந்தமதி விருந்து
26. சமூகச் சிக்கல்களுக்கான ஆய்வுத் தீர்வுகள்
27. மனம்
28. ஞானக் களஞ்சியம்1,2
29. வாழ்க்கை மலர்கள் (நாள் ஒரு நற்சிந்தனை)
30. வேதாத்திரியம்
31. ஆன்மீக விளக்கு
32. அணுவிஷம்
33. பிரம்மஞான சாரம்
34. இறைநிலை அறிவு
35. மதமும் மனிதனும்
36. அறிஞர்களின் கடமை
37. அருளருவி பாகம் 1
38. வாழ்வியல் விழுமியங்கள்
39. அருள்தந்தை வேதாத்திரி மகரிசி பன்முக ஆய்வு
40. வேதாத்திரியத்தின் இறைநிலை விளக்கம்
41. நான் யார்?
42. கடவுளும் கருமையமும்
43. உலகச் சமுதாய வாழ்க்கை நெறி
44. அருளருவி பாகம்- 2

ஆங்கிலம்

1. Yoga for Modern Age
2. Karma yoga
3. Prosperity of India
4. The Story of My life
5. Altruism
6. Physiological
7. Physical Transformation of soul
8. Science and Religion
9. State of Life Before and After Death
10. Does God Exist?
11. Sex and Spiritual Development
12. Sings and their Imprints
13. Seven Lectures on Unified Force.
14. The World Order Of holistic Unity
15. Blueprint for World Peace
16. Bliss Beyond Words (verse)
17. Philosophy of Magnetism
18. Philosophy of Universal Magnetism
19. Bio&Magnetism
20. journey of Consciousness
21. Unified Force
22. Logical solutions for the problems of Humanity
23. Mind
24. Genetic Centre, the Secrets of the soul

4

பாரதியாரும் வேதாத்திரியாரும்

பாரதியாரின் கவிதைகள் படிப்போர் உள்ளத்தை ஈர்க்கின்றன. சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றன. அறிவுச் சுடரைக் கொளுத்துகின்றன. ஆன்மிக உணர்வு பொங்கச் செய்கின்றன.

வேதாத்திரி மகரிசியின் மனவளக்கலையும் படிப்போர் உள்ளத்தையும் பயில்வோர் அறிவையும் ஈர்க்கின்றன. சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றன. அறிவுச் சுடரைக் கொளுத்துகின்றன. ஆன்மிக உணர்வு பொங்கச் செய்கின்றன.

இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் காரணமாக நாட்டில் நிகழ்ந்த மறுமலர்ச்சியில் தோன்றிய கவிஞர்களுள் தலைசிறந்த பாரதியார் பற்றி வேதாத்திரி மகரிசி நெகிழ்ச்சியோடு கூறுகிறார்.

- ★ “உலகம் பாரதியை மிகச் சிறந்த அரசியல் அறிஞர் என்றுதான் கருதிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர் மிகச்சிறந்த ஆன்மிகவாதி என்பதோ, தெய்வநிலை உணர்வு பெற்ற ஞானி என்பதோ பெரும்பாலோருக்குத் தெரியாது. பாரதியார் மட்டும் இன்னும் கொஞ்ச காலம் வாழ்ந்திருப்பாரேயானால் எனக்கு இந்த மண்ணில் வேலையே இருந்திருக்காது. இந்தத்

தமிழகத்தை ஆன்மிகத்தில் திளைக்கச் செய்திருந்திருப்பார். இந்தியா உலகுக்கு வழிகாட்டும் என்ற அவரது கனவு அவராலேயே நனவாக்கப்பட்டிருக்கும்.”

பாரதியும் வேதாத்திரி மகரிசியும் கிட்டத்தட்ட சமகாலத்தவர்கள்.

1. பாரதியின் 29 வயதில் மகரிசி தோன்றுகிறார்.
2. பாரதியார் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த காலம், 11.12.1882 - 12.09.1921. வேதாத்திரி மகரிசி நிலவுலகில் நிலவிய காலம் 14.8.1911 - 28.03.2006
3. பாரதியும் மகரிசியும் கவிஞர்கள் வரிசையில் வருபவர்கள்.
4. பாரதியும் மகரிசியும் ஞானிகள் வரிசையிலும் வருபவர்கள்.
5. இருவரும் பிறவிக் கவிஞர்கள். இருவரின் கவிதைகளிலும் சொல் புதிது, பொருள் புதிது. புரிந்து கொள்வதும் எளிது.
6. பாரதி மக்கள் கவி. மானுடம் காக்கவந்த மாக்கவி. புது நெறி காட்டிய புலவன். கவிதைக்குப் புது வடிவம் கொடுத்தவன். பாரதி பாரம்பரியத்தில் வந்தவர் வேதாத்திரி மகரிசி.
7. பாரதியும் மகரிசியும் ஒருவகைச் சித்தர்கள்.
8. நாட்டுமக்கள் அடிமைத் தளையை உடைக்கப் பொங்கி எழுந்தவர் பாரதியார். ஆன்மாவின் அடிமைத் தளையை உடைக்க வீறு கொண்டு எழுந்தவர் மகரிசி.
9. பக்தியில் தொடங்கி ஞானத்தில் முடிக்கிறார் பாரதியார். ஞானத்தில் தொடங்கி ஞானத்தில் தொடர்கிறார் மகரிசி.
10. பாரதியும் மகரிசியும் சமய சமரசவாதிகள்.
11. பாரதியும் மகரிசியும் சமுதாய சீர்திருத்தவாதிகள்
12. பாரதியும் மகரிசியும் சடங்குகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் மாற்றி புதிய சமுதாயத்தைப் படைக்க வந்த ஞானிகள்.
13. பாரதியும் மகரிசியும் பெண் விடுதலைக்காகப் போராடியவர்கள்.
14. பாரதியும் மகரிசியும் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டினர்.
15. பல தெய்வங்களைப் பற்றிப் பாடினாலும் பரம்பொருள் ஒன்றே என முடிக்கிறார் பாரதியார்.. பரம்பொருள் ஒன்றே என்று அழுத்தம் திருத்தமாக அறிவியல் பார்வையோடு பாடுகிறார் மகரிசி.

16. பாரதியும் மகரிசியும் பன்முக ஞானம் படைத்தவர்கள்.
17. பல செய்திகளை பாரதியார் முன்மொழிகிறார். மகரிசி அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடன் அவைகளை வழி மொழிகின்றார்.
18. பாரதியும் மகரிசியும் தமிழ்ப் பற்றாளர்கள்.
19. துவைத தத்துவத்தில் தொடங்கி அத்வைதத்தில் முடிக்கிறார் பாரதியார். அத்துவைதத்தில் தொடங்கி அத்வைதத்தில் ஆழ்ந்து செல்கிறார் மகரிசி.
20. செய்க தவம் செய்க தவம் என்றார் பாரதியார். தவம் செய்ய தவமுறைகளைப் பாடமாக்கி பயிற்சி கொடுக்கிறார் மகரிசி.
21. பாரதி தத்துவங்களை வேதாந்தமாகப் பாடுகிறார். மகரிசி அவற்றை எல்லாம் சித்தாந்தமாக்குகின்றார்.
22. பாரதியார் பாராட்டிய மூவர் - கம்பர் - திருவள்ளுவர் - இளங்கோவடிகள். மகரிசி பாராட்டிய நால்வர் திருவள்ளுவர், திருமூலர், இராமலிங்க வள்ளலார், தாயுமானவர்.
23. பாரதியாரின் கொடை - பாரதியார் கவிதைகள் மற்றும் பிற ஆக்கங்கள். மகரிசியின் கொடை - வேதாத்திரியம்.
24. மொழி வளம், கற்பனை நயம், சமூகப் பார்வை, பிரக்ஞையுடன் கூடிய சீற்றம் எல்லாம் இணைந்து-இணக்கமாகி, இவர்களை ஓர் இணையற்ற கவிஞர்களாக ஆக்கியிருக்கின்றன.
25. எளிய சொற்களால் எழுச்சியூட்டும் இவர்களது கவிதை வரிகளில் - மொழி வளர்ச்சிக்கும், சமுதாய மேம்பாட்டிற்கும், உலக சமாதானத்திற்குமான உரத்த சிந்தனைகள் தெரிகின்றன.
26. பாரதியும், வேதாத்திரியும், தம் கவிதைக் கைகளால் இந்த தரணியைத் தட்டி எழுப்புவதைத் தலையாயக் கடமையாய்க் கொண்டிருந்தனர்.
27. பாரதியும் வேதாத்திரியும், பிற்போக்குச் சக்திகளின் பிடரியைப் பிடித்து உலுக்கி, முற்போக்குக் கருத்துகளை முன் வைப்பவர்கள்.
28. பாரதியும், வேதாத்திரியும், துருப்பிடித்த வார்த்தைகளைத் தூரத் தள்ளி, சுறுசுறுப்புச் சொற்களுக்குச் சூடேற்றியவர்கள்!
29. இவர்களது கவிதைகளில் நிறுத்தக் குறிகள் கூட நெருப்புத் திரிகள். இவர்கள் கவிதைகள், சொற்களில் வடித்த கடுசோறு, சமுதாயம் பசியாறும்.

30. எட்டயபுரத்துக் கவிஞன், தன் எழுதுகோலில் விட்டுவைத்த மையின் மிச்சத்தை, மகரிசி தன் எழுதுகோலில் நிரப்பிக் கொண்டு முடித்து வைத்தார்.
31. ஒரு யுக விழிப்பை ஏற்படுத்துவதே இவர்களது இருவரது இலக்காக இருந்திருக்கிறது. அந்த முயற்சியிலே இவர்களுக்கு வெற்றியும் கிடைத்தது.

இவ்வாறு பல ஒற்றுமையுடன் விளங்கும் மகான்கள் “ஞாலம் போற்றும் ஞானிகளாக” போற்றப்படுகிறார்கள். காலம் சில மகாகவிகளை நிர்ணயத்தாற் போலவே, பாரதியையும் மகரிசியையும் நிர்ணயித்திருக்கிறது.

5

மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி

பாரதியின் மனம் தன் பள்ளிப் பருவத்திலேயே, பாடத்தை நாடவில்லை.

புத்தகங்களை ஓரிடத்திலே வைத்துவிட்டு, இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டு ரசிப்பதிலும், ஆற்றுவெளியிலே நடந்து தோப்பு, துரவுகளைக் காண்பதிலும், நானாவிதப் பறவைகளின் இன்னொலியைக் கேட்டு இன்புறுவதிலும். அவன் தனியான மகிழ் வெய்தினான்.

தந்தையோ புத்தகங்களைக் குவித்து “படி, படி” என பாரதியை வற்புறுத்துவார். ஏடுகள் ஒருபுறமும் சிந்தனை ஒருபுறமுமாகச் சென்றுவிடும்.

இயல்பாகவே கவி இயற்றும் திறமை கைவரப்பெற்று பாரதி சிறுசிறு பாடல்கள் இயற்ற ஆரம்பித்தான்.

அண்ணாமலை ரெட்டியாரின் காவடிச் சிந்துகள் பாரதிக்கு மனப்பாடம். கலைவாணிமேல் காதல் கொண்ட அந்தப் பிள்ளைக்கவியின் திறன், எட்டையபுர மகாராஜாவுக்குத் தெரிந்தது.

ஒருநாள் பாரதியின் தகப்பனார் சின்னச் சாமியை, மகாராஜா அவைக்குக் கூப்பிட்டார்.

“உம்முடைய மகனால் எட்டையபுரமே பிற்காலத்தில் புகழடையப் போகிறது. பாரும்!. திருஞானசம்பந்தரால் எப்படி சீர்காழி பெருமை பெற்றதோ அதுபோல , சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற புண்ணியத் தலமாகும் எட்டையபுரம் என்பதிலே ஐயமில்லை”

சின்னச்சாமி ஐயரோ. தனது பிள்ளையை ராஜா ஏதோ குற்றம் சாட்டப் போகிறார், அதற்கு முன்பாக கிண்டலாகவே இப்படிப் பேசுகிறார் என்றும், சுப்பையா என்ன செய்திருப்பானோ எனவும் விழித்தார். ராஜாவுக்கு , அவரது குழப்பம் வியப்பளித்தது.

“உம்மிடம் விளையாடவில்லை. உண்மைதான். நீர் வேணுமானால் மறைந்திருந்து கேளும். சுப்பையாவின கவிதைகளிலே நவரசமும், இலக்கிய இலக்கணமும், கருத்தும் பொருளும் கூடிக் குலாவுகின்றன. அவன்பாடும்போது, குமரகுருபரரோ, தாயுமானவரோ என்றே தோன்றுகிறது” என்றெல்லாம் புகழ்ப் புகழ் சின்னச்சாமி ஐயருக்கு ஆனந்தம் தாங்க முடியவில்லை.

அன்று ஆயுத பூஜைநாள்

குழந்தை வேதத்திரியைப் பெற்றோர் தீபாராதனைக்கு அழைக்கிறார்கள்.

சாமிக்குப் படையல்-தீபாராதனை-பிறகு சாப்பாடு.

அப்பாவுக்கு மிகவும் பிடித்தவையெல்லாம் சாமிக்கும் படைக்கப்பட்டிருந்தன. சாராயம்-மாமிசம் என்று சகலமும் அதில் இருந்தன.

படையல் பொருளைப் பார்த்தவுடன் பதை பதைக்கிறது குழந்தையின் மனசு.

“இதெல்லாம் வேணும்னா நீங்க சாப்பிட வேண்டியது தானேப்பா-நடுவீடில் சாமிக்கு முன்னாடி இதையெல்லாம் வைக்கணுமா?”

“இன்னைக்குச் சக்தி பூஜை. சாமிக்குப் படையல் வைச்சுத் தானே சாப்பிடணும்?”

“இதெல்லாம் சாமி கேட்டுதாப்பா.? சாமி இந்த அளவுதான் சாப்பிடுமாப்பா?” வேதாத்திரி விடவில்லை.

இந்தக் கேள்வியில் தந்தையின் மனம் புண்படுமோ என்று தாயின் மனம் பதறுகிறது.

தந்தை மௌனமாகிறார். மௌனம் கோபத்தில் உச்சியா அல்லது ஞானத்தில் தொடக்கமா என்று அறியாத தாய்- தந்தையைச் சற்று உள்ளே அழைத்துப் போய்ச் சமாதானப்படுத்துகிறார்.

“என்னங்க இரணியனுக்குப் பிரகலாதன் வந்து பிறந்தது போல உங்களை எதிர்த்துப் பேசற அளவுக்கு நமக்கு வந்து ஒரு பிள்ளை பிறந்திருக்கே. இதுக்காகவா மகன் வேண்டுமென்று தவமிருந்தோம்?” தாய் சமாதானப்படுத்தினார்.

தந்தை நிதானமாகச் சொன்னார். “அவன் சொல்றதுலே என்ன தப்பு இருக்கு? நல்லதைத்தானே சொல்றான். நாம் தான் புரிஞ்சுக்கணும். அவன் நமக்கு வந்த பிறக்கிற பிள்ளையில்லை-நீ வேணும்னா பாரேன்-பிற்காலத்திலே ஒரு பெரிய மகானாக வருவான்.

சின்னச்சாமி ஐயருக்கும், வரதப்ப முதலியாருக்கும் திருவள்ளுவர் நினைவில் நின்றார். அவையத்து முந்தி இருக்கும் தங்கள் மகனை நினைத்துப் பூரித்துப் போனார்கள்.

6

குடும்பச் சிந்தனைகள்

குடும்பம் என்பது இரத்த உறவாலோ, அல்லது திருமணம் அல்லது சுவீகாரம் (தத்தெடுத்தல்) போன்ற வேறு சட்டப்பூர்வமான முறைகளிலோ தொடர்பு பட்ட ஒரு உறைவிடக் குழுவாகும்.

பல சமுதாயங்களில் குடும்பம் என்பது இரத்த உறவு தவிர்த்த வேறு கருத்துருக்களினாலும் புரிந்துகொள்ளப் பட்டிருப்பதால், 'இரத்த உறவு' என்பது ஒரு உருவகமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அனைத்துலக மனித உரிமையின் சாசனத்தின் 16(3) ஆவது விதிப்படி, 'குடும்பம் என்பது சமூகத்தின் இயல்பானதும், அடிப்படையானதுமான குழு அலகாகும் என்பதுடன், அது சமூகத்தாலும், தேசத்தாலும் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு தகுதி பெற்றுள்ளது.'

குடும்பத்தின் வகைகள்

கணவன் - மனைவி தொடர்பு, பெற்றோர் பிள்ளைகள் தொடர்பு, உடன் பிறந்தோருக்கிடையிலான தொடர்பு போன்ற அம்சங்களில் அநேகமாக எல்லாவகைக் குடும்பங்களும் ஒத்த இயல்புகளை வெளிப்படுத்தினாலும், வேறு பல அம்சங்களின் அடிப்படையில் பல்வேறு பிரிவுகளாக அமைகின்றன.

அமைப்பு

குடும்பங்களின் அமைப்பைக் கருத்திற் கொண்டு அவற்றை,

1. மணவழிக் குடும்பங்கள் (Conjugal Family)
2. தனிக்குடும்பம் (Nuclear family)
3. விரிந்த குடும்பம் (Extended Family) என வகைப்படுத்தலாம்.

சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் மறுமலர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாகத் திகழ்வது குடும்ப நலனாகும். குடும்ப நலன் சிறப்பதற்குக் குடும்ப நிர்வாகம் சிறப்புடையதாக அமைய வேண்டும்.

குடும்பம்

குடும்பம் என்ற சொல்லிற்கு “உறவு ஒரு குடியில் உள்ளார். மனைவி, வீடு, சம்சாரம், உறவினர், குலம், குடி இனத்தார், ஒரு குடிசையில் உள்ளார்” என்று தமிழ்ப் பேரகராதி பொருள் தருகிறது.

சமூகவியலறிஞர் கருத்துக்கள்

“குடும்பம் என்பது உறவுநிலை, திருமணம், சட்டப் பிணைப்பு இவற்றால் தொடர்பு கொள்ளும் குழுவினரைக் கொண்ட சமூக அங்கீகாரம் பெற்ற ஓர் அலகாகும்” என்று கருத்துரைக்கின்றார் ஆண்டர்சன் பார்க்கர்.

குடும்பம் என்பது குழந்தைகளுடனோ குழந்தைகள் இல்லாமலோ அமைந்த, கணவன் மனைவி என்ற உறுதியான ஒரு பிணைப்பு அல்லது ஓர் ஆண், ஒரு பெண் தனியாகக் குழந்தைகளுடன் கூடி வாழ்வதாகும் என்று ஒக்பர்ன் என்ற சமூகவியல் அறிஞர் விளக்குகிறார்.

“குழந்தைகளைப் பேணிக் காப்பதற்காகவும், மற்றும் சில மனிதத் தேவைகளுக்காகவும் வசதி செய்கின்ற உறவுக் குழுவே குடும்பம்” என்பது உறார்ட்டன் செஸ்டர் ஹண்டின் கருத்தாகும்.

குருதி உறவு அல்லது திருமண மூலம் உறவு கொண்ட மக்கள் குழுதான் குடும்பம் என்கிறார் இராபர்ட் ஹக்டான்.

குடும்பத்தின் வளர்நிலைகள்

குடும்ப நிறுவனத்தில் திருமண வகைகள், குடும்ப அமைப்புகள், தாய் ஆதிக்க-தந்தை ஆதிக்க குடும்பம், குடும்பத்தின் வளர்நிலைகள், குடும்ப உறவுச் சிக்கல்கள் என்பன அமையும்.

குடும்ப வளர்நிலைகள் நான்கு வகையாகப் பகுக்கப்படுகின்றன.

1. திருமணத்திற்கு முந்தைய நிலை
2. மணநிலை
3. குழந்தை வளர்ப்பு நிலை
4. முதிர்ச்சி நிலை.

இந்த நான்கு வளர்நிலைகளையும் பாரதியின் கதைகள் புலப்படுத்துகின்றன. கட்டுரைகள் இலக்கணமாகத் திகழ்கின்றன. வேதாத்திரியாரும் இந்த நான்கு வளர்நிலைகளை தற்கால சமுதாய நோக்கில் பகுத்து வகுத்து தந்துள்ளார்.

குடும்பத்தின் கடமைகள்

“இனப்பெருக்கம் சமூக வயமாக்கல், உடல் உறவை நெறிப் படுத்தல், பொருளாதாரக் கடமை” குடும்பத்தின் கடமைகளாக நீட்கூறுவதாகவும்,

“அன்பு, பொருளாதாரம், பொழுதுபோக்கு, பாதுகாப்பு, மதம், கல்வி என்று குடும்பத்தின் கடமைகளை ஆறாக்குவார்” அக்பர் நிற்காப் என்றும்,

“உடல், உறவு, இனப்பெருக்கம், இல்ல முன்னேற்பாடு, ஆகியன குடும்பத்தின் இன்றியாமையாக் கடமைகள் என்றும், மதம், கல்வி, பொருளாதாரம், உடல்நலம், பொழுதுபோக்கு ஆகியன அடுத்தபடியான கடமைகள்” என்றும் மாக் ஐவர் படி நிலைப்படுத்துவதாகவும் வித்யாபுஷன் கூறுகிறார்.

குடும்பத்தின் செயற்பாடுகள்

கார்ட்டன், கண்ட்டு ஆகிய அறிஞர்கள் பாலின உறவைவிட மனிதனுக்கு இது மிக முக்கியமான, வலிமையான சமூகத் தேவை என்கிறார்கள்.

தாமசு என்ற அறிஞர் ஒரு மனிதனுக்கு உள்ள அடிப்படை விருப்பங்களில் ஒன்று தன்னைப் பிறர் கவனிக்க வேண்டும் என்பது என்று கூறுகிறார்.

குடும்ப வாழ்வே சிறந்தது என்கிறார் பாரதியார்.

- ★ கடவுளுக்கு கடமை இருக்கிறது. அதனால் அவரும் கர்மயோகியாக இருக்கிறார்.
- ★ மற்ற வாழ்க்கையைக் காட்டிலும் குடும்ப வாழ்வே சிறந்தது.

குடும்பம் என்பதற்கு மகரிசியின் அளவுகோல்

சிந்திக்கும் ஆற்றலுள்ள மக்களெல்லோரும் “தெய்வ நிலை, உயர் நிலை, அறிவு, உழைப்பு இரண்டின் மதிப்பு, இவற்றை உணர்ந்து வாழ்ந்தால், மகிழ்ச்சியோடும் அமைதியோடும் வாழலாம்.

இந்த உண்மையை உணர்ந்து கொண்டால், அவர்கள்தான் குடும்பம், சுற்றம், ஊர், உலகம் எனும் ஐவகைக் கடமைகளையும் முறையாக ஆற்றினால் தனி மனிதன் வாழ்வும் சமுதாய வாழ்வும் இன்பமயமாகவே இருக்கும்” என்கின்றார்.

இல்லறம், துறவறமும்

இல்லறம், துறவறம் என்னும் இந்த இரண்டில் எது பெரியது என்ற விவாதம் இன்றளவும் நடந்து வருகிறது.

இதற்கு விடை தருமுகமாக, இல்லறம் பெரிதா? துறவறம் பெரிதா? என்ற வினாவை எழுப்பிக் கொண்ட பாரதியார் இல்லறமும் துறவறமும் ஒன்றுதான் என்பதை விடையாகத் தருகின்றார்.

★ இல்லறத்தில் வாழ்ந்தால் இப்படிப்பட்ட தைரியத்துடன் வாழ வேண்டும். மணமாலையே பாம்பாக வந்து விழுந்த போதிலும் மனம் பதறக்கூடாது. தைரியம் பாம்பைக் கூட மணமாலையாக மாற்றிவிடும். இவ்விதமான தைரியத்துடன் இல்லறத்தில் நிற்பார் வீடு பெறுவர். துறவறத்துக்கும் இதுவே வழி. ஆகவே இரண்டும் ஒன்றுதான்” (பாரதியும் சமூகமும். ப 122)

“அச்சங்கள் இல்லாமல் விடுதலைப்பட்ட வாழத்தகுந்த இடதுக்கு வீடு என்ற பெயர் கொடுத்தனர்” என்றும் “குடும்பம் நடத்துவதற்கு நிலைக்களனாய் அமையும் வீடு அன்பும் அவணைப்பும் உள்ள இடமாக இருத்தல் வேண்டும்” என்று சொல்லுகிறார் பாரதியார்.

இத்தன்மைகள் இல்லாத போது வீடு நரகமாகின்றது என்பதை புலப்படுத்துகின்றார்.

ஒருவரை ஒருவர் அடிமைப்படுத்த நினைக்கும் போதே வீட்டின் இன்பம் கெடுகிறது என்கிறார்.

★ “வீடு துயரிடம் ஆவதற்குக் காரணம் விடுதலையும் அன்பும் இல்லாமையே. வீட்டில் அண்ணன் தம்பிகளையும் தாய்தந்தையரையும் அக்கா தங்கைகளையும் பெண்டு பிள்ளைகளையும்

அடிமைப்படுத்தி ஆளச் சதிசெய்யும் ஜனங்களின் கூட்டங்களே தேசங்களையும் அடக்கி அடிமை ஆக்கி ஆளச் சதி செய்கின்றன.”
(பாரதியார் கட்டுரைகள்)

“இல்லறமும் துறவறமும் இணைந்த ஒரு நல்லறமே எனக்கும், வருங்கால உலகுக்கும் நலமென முடிவு செய்து கொண்டேன்” என்கிறார் வேதாத்திரி மகரிசி.

“உறவிலே கண்ட உண்மைநிலைத் துறவு” என்ற கொள்கையுடையவர் வேதாத்திரி மகரிசி.

குடும்ப உறவு

இல்லறத்தில் இருக்கும் உடன்பிறந்தோர் ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குள் பாசப்பிணைப்பு உடையோராக இருக்க வேண்டும், இருப்பார், என்பதை வெளிக்காட்டும் பாரதியார், இவ்வுலகத்தில் பிறந்த மக்களைனைவரையும் உடன்பிறந்தவர்களைப் போலக் கருதுதல் வேண்டும் என்கிறார்.

தம்பி தன் செயற்பாடுகளில் குன்றி மெலிந்து போனானே யானால் அவனை அண்ணன் அடிமை கொள்ளலாமா? கொள்ளுதல் கூடாது என்பதை,

“உடன்பிறந்தவர்களைப் போல-இவ்

உலகினில் மனித ரெல்லாம்

திடங்கொண்டவர் மெலிந்தோரை-இங்குத்

தின்று பிழைத்திட லாமோ...

மெலிவு கண்டாலும் குழந்தை-தன்னை

வீழ்த்தி மிதித்திட லாமோ

தம்பி சற்றே மெலிவானேல்-அண்ணன்

தானடிமை கொள்ள லாமோ” (பாரதியார் கவிதைகள்)

என்ற கவிதையில் தெரிவிப்பார்.

அடுத்து குடும்பத்தில் பிள்ளைகளைச் சிறப்போடும் தன்நம்பிக்கையோடும் நல்ல முடிவுகளை எடுக்கும் திறனோடும் சுறுசுறுப்போடும், ஒழுக்கத்தோடும். நல்ல பண்பாட்டோடும், உயரிய சிந்தனைகளோடும் வளர்க்க வேண்டியது பெற்றோர்களின் கடனாகும்.

- ★ “இன்சொல், வெடுவெடுப்பில்லாமை, சிறிய துன்பங்களால் மனக்குழப்பம் அடைந்து விடாதிருக்கும் திறமை, மற்ற உயிர்களுக்கு இயன்றவரை துன்பமேற்படுத்தாமலிருக்க வேண்டுமென்ற ஆசை என்பவை இருக்குமானால் எத்தனையோ நன்மை உண்டாகக்கூடும். தாய் தந்தையர்கள் தமது குழந்தைகளுக்கும் சிறுபிராயமுதலே அவ்வித நற்குணங்கள் ஏற்படுமாறு பழக்க வேண்டும்.”

(பாரதியார் கட்டுரைகள்)

மனையியலில் முக்கிய கூறாக விளங்குவது குடும்ப உறவாகும். குடும்ப உறவுக்கு மிகவும் ஆதாரமாக இருப்பவள் மனைவி. குடும்ப உறவை வளர்த்தெடுக்க வேண்டுமாயின் மனைவிக்குக் கணவன் நன்கு மதிப்பளிக்க வேண்டுமென்பது வேதாத்திரி மகரிசியின் கருத்தாகும்.

சுத்தம்

குடும்பத்தில் வாழும் மனிதன் என்பவன் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் “சுத்தம் சோறு போடும்” என்பது பழமொழி.

ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் தம் சோம்பேறித்தனத்தால் தம்மைச் சுற்றிக் குப்பைக் கூளங்கள் இருந்தாலும், சாக்கடை ஓடினாலும் அதனைக் குறித்துச் சிறிது கூட மனம் சஞ்சலப்படாமல் அத்தோடே வாழ்கிறான்.

வெளிச்சுத்தம் இல்லாதபோது உள்சுத்தம், அகச் சுத்தம், எவ்வாறமையும்? உள்ளும் புறமும் தூய்மையாக இருத்தலே உயர்வினை அடைய வழி என்பதை “வண்ணான் தொழில்” என்ற கதையின் மூலம் வெளிப்படுத்த விரும்பும் பாரதியார்,

- ★ “இந்துக்கள் தற்காலத்தில் குப்பைக்குள் முழுகிப் போய்கிடக்கிறார்கள். வீட்டையும் தெருவையும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளவில்லை. ஜலதாரைகளை ஒழுங்குபடுத்த வில்லை. கிணறுகளையும், குளங்களையும், சுனைகளையும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளவில்லை. கோயிற் குளங்களில் ஜலம் புழுத்து நெளிகிறது. நாற்றம் குடலைப் பிடுங்குகிறது”

என்பவர், சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வது எப்படி என்பதையும் அக்கதை மூலம் சொல்கிறார்.

- ★ “புழுதியை நீக்கித் தரையைச் சுத்தமாக்குதல், அழுக்குப்போகத்துணியையும், நாற்றமில்லாதபடி குளத்தையும், பொதுவாக எல்லா விஷயங்களையும் சுத்தமாக்கி வைத்துக் கொள்ளுதல்”

உணவுமுறை

மனையியலில் மிக முக்கியமாகக் கொள்ளப்படுவது உணவுக் கோட்பாடாகும்.

“வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும் - இங்கு
வாழும் மனிதருக் கெல்லாம்”

என்ற பாரதி, பசியினை அனுபவித்தவர். உயிர்க்கொடுமை அது ஒன்றே என்பதை நன்கு அறிந்ததினால் இதனைப் பாடலில் எழுதியவர்.

உரைநடையிலும் இவ்வுலகச் செயற்பாடுகளைக் கூறி, அதனை விடுத்து இதனைக் கைக்கொள்ளுங்கள் என்று கூறுகிறார்.

உணவுக் கோட்பாடு பற்றிய வேதாத்திரி மகரிசியின் சிந்தனை தனிச்சிறப்புடையது.

உடல் நலத்திற்கு உணவு இன்றியமையாதது என்பதோடு மனிதனுடைய எண்ணங்களும் சிந்தனைகளும் அவன் உண்ணும் உணவின் மூலம் வெளிப்படுகின்றதென்பது வேதாத்திரி மகரிசியின் கருத்தாகும். இதனை அவர்,

“உண்ணும் உணவு உடல் மட்டும் பாயும்
எண்ணும் எண்ணங்கள் எங்குமே பாயும்
எண்ணமோ உணவில் எழுச்சிபெறும் இயக்கமே
உண்பதோ எண்ணத்தால் உற்றுப்பார் உறவையறி”

- (ஞானக்களஞ்சியம்).

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

குழந்தை வளர்ப்பு

மனையியலில் குழந்தை வளர்ப்பு ஒரு முக்கிய கூறாகும்.

“ஒரு குழந்தையின் உற்பத்தியானது பெற்றோர்களுடைய உடல், உயிர், அறிவு இவற்றின் தரத்திற்கு ஏற்றவாறுதான் அமையும்.

பெற்றோர்களுடைய வினைத்தொடரே குழந்தை. நல்ல குழந்தை வேண்டுமானால் பெற்றோர்கள் உடலை, உயிரை, அறிவைச் செம்மையாகப் பேணிக் காக்க வேண்டும். தவம், உடற்பயிற்சி, ஆராய்ச்சி இவற்றால் தங்களை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும்.

அமாவாசை, பெளர்ணமி தினங்களிலும் போதைப் பொருட்களை உட்கொண்ட மயக்கத்திலும், இருவரில் ஒருவர் வருத்தமாகவோ, நோயுற்றோ இருக்கும் நாளில் ஒரு குழந்தை கருத்தரிக்குமே யானால், அது உடலிலும், அறிவிலும், தரம் குறைந்ததாகவே அமையும்.

மேலும் குழந்தை கருவுற்றிருக்கும் காலத்தில் தாயின் மனம் உற்சாகமாக இருக்கும்படி அந்தக் குடும்பத்தினர் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இத்தகைய அறிவின் விழிப்பில் உற்பத்தியாகும் குழந்தை, உடல் அறிவு நலன்களோடு, குடும்பத்திற்கும் சமுதாயத்திற்கும் பெரும் நலம் விளைக்கத்தக்க நல்நிதியாக அமையும்.

பிறந்த பிறகும் வளர்க்கும் முறையில் மிகவும் எச்சரிக்கையோடிருக்க வேண்டும். அந்தக் குழந்தை எந்த எந்தச் செயலில் ஈடுபடக் கூடாது என்று நினைக்கிறோமோ, அந்தச் செயல்களைப் பெற்றோர்கள் குழந்தையின் எதிரில் செய்யவே கூடாது.

கடைசியாக “மக்களுக்குச் சொத்து சேர்த்து வைக்க வேண்டும் என்பது இந்த விஞ்ஞான காலத்தில் அவசியமில்லை. அவர்களுக்கு, வாழ்வதற்கு ஏற்ற கல்வியை கற்பித்து வைத்தால் அதுவே அழிக்க முடியாத பெரும் சொத்தாகும்.” என்கிறார் - தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி.

பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை எப்படியெல்லாம் வளர்க்க வேண்டும் என்பதை அட்டவணையாகப் பாடியுள்ளார் பாரதியார்.

ஓடி விளையாடு பாப்பா, - நீ
 ஓய்ந்திருக்க லாகாது பாப்பா,
 கூடி விளையாடு பாப்பா, - ஒரு
 குழந்தையை வையாதே பாப்பா.

சின்னஞ் சிறு குருவி போலே - நீ
 திரிந்து பறந்துவா பாப்பா,
 வண்ணப் பறவைகளைக் கண்டு - நீ
 மனதில் மகிழ்ச்சி கொள்ளு பாப்பா.

கொத்தித் திரியுமந்தக் கோழி - அதைக்
 கூட்டி விளையாடு பாப்பா
 எத்தித் திருடுமந்தக் காக்காய் - அதற்கு
 இரக்கப் படவேணும் பாப்பா.

பாலைப் பொழிந்துதரும் பாப்பா - அந்தப்
பசுமிக நல்லதடி பாப்பா

வாலைக் குழைத்துவரும் நாய்தான் - அது
மனிதர்க்குத் தோழனடி பாப்பா.

வண்டி இழுக்கும்நல்ல குதிரை - நெல்லு
வயலில் உழுதுவரும் மாடு
அண்டிப் பிழைக்கும் நம்மைஆடு - இவை
ஆதரிக்க வேணுமடி பாப்பா.

காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு - பின்பு
கனிவு கொடுக்கும் நல்லபாட்டு
மாலை முழுதும் விளையாட்டு - என்று
வழக்கப் படுத்திக்கொள்ளு பாப்பா.

பொய் சொல்லக் கூடாது பாப்பா - என்றும்
புறஞ்சொல்ல லாகாது பாப்பா
தெய்வம் நமக்குத்துணை பாப்பா - ஒரு
தீங்குவர மாட்டாது பாப்பா.

பாதகஞ் செய்பவரைக் கண்டால் - நாம்
பயங்கொள்ள லாகாது பாப்பா
மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா - அவர்
முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா.

துன்பம் நெருங்கிவந்த போதும் - நாம்
சோர்ந்துவிட லாகாது பாப்பா
மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா - அவர்
முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா.

துன்பம் நெருங்கிவந்த போதும் - நாம்
சோர்ந்துவிட லாகாது பாப்பா
அன்புமிகுந்த தெய்வ முண்டு - துன்பம்
அத்தனையும் போக்கிவிடும் பாப்பா.

சோம்பல் மிகக்கெடுதி பாப்பா - தாய்
சொன்ன சொல்லைத் தட்டாதே பாப்பா
தேம்பி யழுங்குழந்தை நொண்டி - நீ
துடங்கொண்டு போராடு பாப்பா.

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் பெற்ற - எங்கள்
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா
அமிழ்தில் இனியதடி பாப்பா- நம்
ஆன்றோர்கள் தேசமடி பாப்பா.

சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே - அதைத்
தொழுது படித்திடடி பாப்பா
செல்வம் நிறைந்த ஹிந்து ஸ்தானம் - அதைத்
தினமும் புகழ்ந்திடடி பாப்பா.

வடக்கில் இமயமலை பாப்பா - தெற்கில்
வாமும் குமரிமுனை பாப்பா
கிடக்கும் பெரியகடல் கண்டாய் - இதன்
கிழக்கிலும் மேற்கிலும் பாப்பா.

வேதமுடையதிந்த நாடு - நல்ல
வீரர் பிறந்த திந்த நாடு
சேதமில் லாதஹிந்து ஸ்தானம் - இதைத்
தெய்வமென்று கும்பிடடி பப்பா.

சாதிகள்இல்லையடி பாப்பா - குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்ல பாவம்
நீதி உயர்ந்தமதி கல்வி - அன்பு
நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்.

உயிர்க ளிடத்தில் அன்பு வேணும் - தெய்வம்
உண்மையென்று தானறிதல் வேணும்
வயிர முடைய நெஞ்சு வேணும் - இது
வாமும் முறைமையடி பாப்பா.

வேதாத்திரி மகரிசி குழந்தை வளர்ப்பு பற்றிப் புதிய சிந்தனை
களைச் சமுதாயத்திற்குத் தருகின்றார்.

வீடு, நாடு, சமுதாயம் என்ற மூன்றும் உயர வேண்டுமானால்
குழந்தைகளைப் பெற்றோர்கள் வளர்த்தல் கூடாது என்பது அவரது
புதிய சிந்தனையாகும்.

பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை வளர்த்தால் அக்குழந்தைகளுக்கு
சாதி, மதம், மொழி இவற்றிலே பேதங்களை மட்டுமே அவர்கள்
கற்றுக் கொடுப்பார்கள்.

அதனால், குழந்தைகளுக்குச் சமத்துவ உணர்வு ஏற்படாமல் போகின்றது. எனவே, உலகிலுள்ள எல்லாக் குழந்தைகளையும் சான்றோர்களான அறிஞர்கள் வளர்க்கும் நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்ற புதிய மனையியற் சிந்தனையை மகரிசி குறிப்பிடுகின்றார்.

“பெற்றோரே குழந்தைகளை வளர்த்தல் இந்தப்

பேருலகில் எங்கெங்கும் பழக்கமாச்சு

பெற்றோர் களிமடமிருந்தே வேண்டாச் செய்கை

பிள்ளைகட்குப் பலபடியும் சமத்வம் கிட்டா

பெற்றோரால் சாதி மதம் மொழி இவற்றால்

பேதங்கள் பிள்ளைகளைத் தொடர்ந்து நிற்கும்

பெற்றோர்தம் மக்கடமைச் சமுதாயத்தின்

பேரறிஞர் வளர்க்க விட உலகம் சீராம்.”

(ஞா.க.350)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இந்த நிலை உருவாகினால் சமுதாயத்தில் இன, மத, ஜாதி, வேறுபாடு நீங்கும் எனபது அவரது கருத்தாகக் காணப்படுகிறது.

ஒரு குடும்பம் நல்ல குடும்பமாக திகழ சில அவசியமான அறிவுரைகளை கூறுகிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி....

1. நாம் பெற்ற ஞானத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டிய இடம் நம் குடும்பமே.
2. கணவன்-மனைவி உறவுக்கு இணையாக உலகில் வேறெந்த உறவையும் சொல்ல முடியாது.
3. குடும்ப நிர்வாகம் செய்வது உங்கள் அறிவாகத்தான் இருக்க வேண்டும். எந்தநிலையிலும் உணர்ச்சிகள் நிர்வாகம் செய்யக் கூடாது.
4. வரவுக்குள் செலவை நிறுத்துங்கள். அது குடும்ப அமைதியைக் காக்கும். வீண் செலவுகள் செய்ய வேண்டாம். அது குடும்ப அமைதியை சீர்குலைக்கும்.
5. ஒரு குடும்பத்தில் உள்ள எல்லோருக்கும் பொருளீட்டும் திறன் வேண்டும். அல்லது, பெரும்பாலானோர் பொருளீட்டும் திறன் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். சிலர் அதிகமாக சம்பாதிக்கலாம்.

சிலர் குறைவாக சம்பாதிக்கலாம். எப்படி இருந்தாலும் அதை காப்பது, கவர்வது, பிறருக்கு இடுவது ஆகிய செயல்களில் சமமான பொறுப்பு வேண்டும்.

6. கணவனுக்குத் தெரியாமல் மனைவியோ, மனைவிக்குத் தெரியாமல் கணவனோ சம்பாதிப்பதும், செலவு செய்வதும், சேமிப்பதும் சரியாக இருக்காது. அது பிரச்சினைகளுக்கு இடம் தரும். மனதில் ஒளிவு மறைவு வைத்துக்கொண்டிருந்தால் தெய்வீக உறவு இருக்காது.
7. குடும்பத்தில் அமைதி நிலவ வேண்டும் என்றால் சகிப்புத் தன்மை, விட்டுக்கொடுத்தல், தியாகம் ஆகிய மூன்றையும் கடைப்பிடித்து வரவேண்டும்.
8. பிறர் குற்றத்தைப் பெரிதுபடுத்தாமல் பொறுத்தலும், மறத்தலும் அமைதிக்கு வழி வகுக்கும்.
9. தனக்கு கிடைத்த வாழ்க்கைத் துணையைப் பற்றி யாரும் குறை கொள்ளத் தேவையில்லை. அவரவர் அடிமனமே இதை தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும்.
10. நல்ல குடும்பத்தில் நன்மக்கள் தழைப்பார்கள். பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவதற்கும் குடும்ப அமைதி அவசியம்.

குடும்ப நல வாழ்த்து

ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் இருந்து மாலை வரையில் உங்கள் குடும்பத்தில் உள்ளவர்களை இருபத்தைந்து தடவை வாழ்த்தினால் ஒரு மாதத்திலேயே குடும்பத்தில் நல்லபடியான சூழ்நிலை உருவாவதைக் காணலாம்.

வாழ்த்தும் போது தெய்வீக நிலையில், அமைதி நிலையில் இருந்து கொண்டு வாழ்த்த வேண்டும். இந்த முறையில் வாழ்த்தின் மூலம் உலகத்தையே மாற்றி அமைத்து விடலாம்.

நமக்குத் தீமை செய்தவரையும் ஏன் வாழ்த்த வேண்டும் என்றால், 'அவர் அறியாமையினாலே தான் அவ்வாறு செய்தார், நம்முடைய கர்மச் சூழலின் விளைவு அவரைத் தீமை செய்ய இயக்கியது, எனவே அவர் செய்தார், அவருக்கு உள்ளாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பதும் எல்லாம்வல்ல முழுமுதற் பொருளே.

எனவே, அவரை மனதார வாழ்த்தி எனது தீய பதிவு ஒன்றை அகற்ற உதவிய அவருக்கு நன்றியும் செலுத்துவேன்' என்ற தத்துவ விளக்கம் நம் செயலுக்கு வந்து இயல்பாகி விட்டதென்றால், நாம் ஆன்மீகப் பாதையில் திடமாக முன்னேறிச் செல்கிறோம் என்பதற்கு அதுவே அறிகுறியாகும்.

மனித சமுதாயத்தில் முக்கிய பங்கு வகிப்பது குடும்பமாகும். வாழ்வியல் பாடங்களையும், மனித இயல் பாடங்களையும் கற்றுத் தரும் கல்விக் கூடமாகத் திகழ்வது குடும்பம்.

இக்கருத்தையே சான்றோர்கள் "நல்லதோர் குடும்பம் பல்கலைக்கழகம்" என்று கூறியுள்ளனர்.

7

கல்விச் சிந்தனைகள்

கல்வி என்பது அறிவு, நல்லொழுக்கம், நட்புத் தகைமை என்பவற்றைக் கற்றலையும், கற்பித்தலையும் குறிக்கும்.

இது திறன்கள், தொழில்கள், உயர் தொழில்கள் என்பவற்றோடு, மனம், நெறிமுறை, அழகியல் என்பவை சார்ந்த வளர்ச்சியையும் இலக்காகக் கொண்டுள்ளது.

கற்காமல் இருப்பதைவிட பிறக்காமல் இருப்பதே நல்லது; ஏனெனில் அறியாமைதான் தீவினையின் மூலவேர்! என்பார் அறிஞர் பிளேட்டோ.

நாட்டில் கல்வியறிவு பெருக வேண்டும் என்பது பாரதியார், வேதாத்திரி மகரிசியின் விருப்பமாகும். அதற்கு வேண்டியவற்றை அவரவர்கள் காலத்திற்கேற்றவாறு செய்தனர்.

பாரதியார் காணவிரும்பிய சமுதாயத்தில் கல்விக்கென்று தனித்த இடமுண்டு. பாப்பா வயதில் இருந்தே கல்விப்பணி தொடங்குகின்றது.

காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு - பின்பு
கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு
மாலை முழுதும் விளையாட்டு - என்று
வழக்கப் படுத்திக்கொள்ளு பாப்பா

என்று அக்குழந்தை எவற்றைச் செய்ய வேண்டும், எவற்றைச் செய்யக் கூடாதென்பதைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

கல்வியினைக் குறித்தத் தெளிவான கருத்தியலைக் கொண்ட பாரதி ஒரு தேர்ந்த கல்வியியல் அறிஞராக, எதிர்காலத் தேவைகளைத் தொலை நோக்காக உணர்ந்து கல்வியியல் பாடத்திட்டங்களையும் செயல் நெறிகளையும் வரைந்துள்ளார். இவற்றின் வழி அவரது கல்வியியல் புலமை வெளிப்படுகிறது.

பாரதியார் கால கல்வி சூழல்

அதிகார பலத்தைக் கொண்டு இந்தியாவை நீண்டகால ஆட்சி செய்ய இயலாது என் நம்பிய ஆங்கில ஏகாதிபத்திய அரசு மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தியது.

இக்கல்வியைப் பயில்பவர்கள் சமூக அந்தஸ்தைப் பெற்று வாழ்க்கையை மேற்கொள்வது போன்ற ஒரு போலித்தனமான எண்ணம் உருவாக்கப்பட்டது.

தேசியக் கல்வி

உலகத்து மனிதர்கள் அனைவரும் விடுதலை பெற வேண்டுமாயின், அதற்கு இந்திய தேசத்தின் விடுதலை இன்றியமையாத மூலாதாரம் என்பதை உணர்ந்த பாரதி, பாரததேசம் விடுதலையடைய வேண்டுமாயின் அதற்கு தேசியக் கல்வியே ஆதாரம் என்கிறார்.

தேசியக் கல்வியில் என்னென்ன பாடங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று பாரதியார் ஒரு பட்டியல் தருகிறார். இதனால் பாரதியின் தொலைநோக்குச் சிந்தனையை நாம் உணரலாம்.

முதலில் சரித்திரப் பாடங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார். வேத கால சரித்திரம், புராண கால சரித்திரங்கள், பௌத்த காலச் சரித்திரம், ராஜபுதனத்தின் சரித்திரம் இவற்றை மிகுந்த சிரத்தையுடன் கற்பிக்க வேண்டுமென்கிறார்.

பள்ளிக்கூடம் எந்தப் பகுதியில் இருக்கிறதோ அந்தப் பகுதியின் சரித்திரத்தைச் சிறப்பாக நடத்த வேண்டும் என்கிறார்.

இந்திய தேசியச் சரித்திரங்கள் மாத்திரமேயல்லாது விருப்பப் பட்டால் அராபிய, பாரசீசு, ஐரிஷ், ரஷ்ய, எகிப்திய இங்கிலீசு, ப்ரெஞ்சு, அமெரிக்க, இத்தாலிய, கிரேக்க, ஸப்பானிய, துருக்கி தேசங்களின் சரித்திரங்களிலும் சில முக்கிய கதைகளை விளக்க வேண்டும் என்கிறார்.

பூகோளக் கல்வி

“பூமி சாஸ்திரம்” என்ற பாடத்தைப் பற்றி பாரதியார் குறிப்பிடுவது இன்று நடைமுறையில் உள்ள புவியியல் பாடங்களை பெரிதும் ஒத்துள்ளது.

பல அறிஞர்கள், பல நாள் கூடித் திட்டமிட்டுத் தயாரித்த பாடத் திட்டங்களைப் பாரதி அன்றே நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான சாத்தியங்களை விளக்கியுள்ளார் என்பது வியப்பிற்குரியது.

இந்தப் பாடத்திட்டங்களை ஆரம்ப வகுப்பு முதல் இறுதி வகுப்பு வரை எப்படி நடத்த வேண்டும் என அற்புதமாக வரையறைப் படுத்தியுள்ளார்.

மதப்படிப்பு

தற்போது ஆரம்பக் கல்வியில் இல்லாத மதப் படிப்புப் பற்றி பாரதி கூறுவதன் முக்கியக் கூறுகள்.

தேசியப் பள்ளிக்கூடத்து மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர்கள் தத்தம் இஷ்ட தெய்வங்களிடம் பக்தி செலுத்தி வழிபாடு செய்துவர வேண்டும் என்று கற்பிப்பதுடன், இதர தெய்வங்களைப் பழிப்பது, பகைத்தல், என்ற மூடச் செயல்களைக் கட்டோடு விடுவிக்கும்படி போதிக்க வேண்டும்.

- கடவுள் ஒருவரே அவரை ரிஷிகள் பல பெயர்களால் அழைக்கின்றனர் என்ற ரிக் வேத உண்மையை மாணாக்கரின் உள்ளத்தில் ஆழப்பதியுமாறு செய்ய வேண்டும்.

- ஏழைகளுக்கு உதவி புரிவதில், கீழ் ஜாதியாரை உயர்த்தி விடுதல் முதலியனவே மக்கள் சமூகக் கடமைகளில் மேம்பட்டன என்பதைக் கற்பிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறே பாரதி, “பொருள் நூல், ராஜ சூத்திரம், சயன்ஸ் அல்லது பௌதிக சாஸ்திரம், கைத்தொழில், விவசாயம், தோட்டப் பயிற்சி, வியாபாரம், சரீரப் பயிற்சி, யாத்திரை, போன்ற பாடப் பிரிவுகளுக்கு ஏற்ற வகையில் பாடத்திட்டங்களையும், அவற்றை நடத்தும் வழி முறைகளையும் தெளிவுபட விளக்கியுள்ளார்.

மேற்கண்ட பாடத்திட்டங்கள் அனைத்தும் எளிய தமிழில் நடத்தப் பெற வேண்டும் எனபது பாரதியின் எண்ணம்.

எது சரஸ்வதி பூஜை?

வீடு தோறும் கலை விளக்கத்தை மிகுவிப்பதே கலைமகள் பூஜை, வீதிதோறும் பள்ளி, ஊரெங்கும், நகரெங்கும், நாடெங்கும் பள்ளிகளை நிறுவி நடத்துவதே சரசுவதி பூஜை என்கிறார் பாரதியார்.

“வீடு தோறும் கலையின் விளக்கம்
வீதி தோறும் இரண்டொரு பள்ளி
நாடு முற்றிலும் உள்ளன வூர்கள்
நகர்க ளெங்கும் பலபல பள்ளி
தேடு கல்வியி லாததொ ழுரைத்
தீய னுக்கிரை யாக மடுத்தல்
கேடு தீர்க்கும் அமுதமென் அன்னை
கேண்மை கொள்ள வழியிவை கண்டீர்”

கல்வியில்லாத ஊரைத் தீக்கிரையாக்கிவிடலாம் என்கிறார்.

கல்விச் சாலை இல்லாத ஊரில் கல்விச் சாலைகள் கட்ட வேண்டும் என்பது பொருள்.

ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்

அன்னசத்திரம் ஆயிரம் வைப்பதைவிட ஆலயங்கள் பதினாயிரம் கட்டுவதைவிட, ஓர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல் கோடி புண்ணியம் என்கிறார் பாரதியார்.

“இன்ன றுங்கனிச் சோலைகள் செய்தல்
இனிய நீர்த்தண் சுனைக ளியற்றல்
அன்ன சத்திர மாயிரம் வைத்தல்
ஆலயம்பதி னாயிர நாட்டல்
பின் றுள்ள தருமங்கள் யாவும்
பெயர்வி ளங்கி யொளிர் நிறுத்தல்
அன்ன யாவினும் புண்ணியங் கோடி
ஆங்கோ ரேழைக் கெழுத்தறி வித்தல்”

சத்திரம், சாவடி, கோயில், குளம் என்றே இருந்தவர்களை பள்ளிக் கூடத் தர்மத்தைப் பற்றியும் சிந்திக்க வைத்தவர் பாரதியார்.

கல்விப் பணிக்கு அறிவுப்பணிக்குத் தாராளமாக நன்கொடை வழங்குங்கள் என்று கேட்கிறார்.

“நிதிமி குந்தவர் பொற்குவை தாரீர்!
 நிதிசு றைந்தவர் காசுகள் தாரீர்!
 அதுவு மற்றவர் வாய்ச்சொல்லருளீர்!
 ஆண்மை யாள ருழைப்பினை நல்கீர்!
 மதுரத் தேமொழி மாதர்க ளெல்லாம்
 வாணி பூசைக் குரியன பேசீர்!
 எதுவும் நலகியிங் கெவ்வகை யானும்
 இப்பெ ருந்தொழில் நாட்டுவம் வாரீர்!

கல்விக்கு வேதாத்திரி மகரிசி தரும் விளக்கங்கள்

ஒரு பொருள் பற்றிப் பல கருத்துக்கள் இருந்தால்தான் அப்பொருள் பற்றிய அனுமானம் தெளிவாகக் கிடைக்கும் என்பதால் கல்வி பற்றிப் பல கோணங்களில் கருத்துக்களை மகரிசி ஆராய்ந்து அருளியுள்ளார்.

எத்தகைய கல்வி நல்ல ஒழுக்கத்தை உருவாக்குமோ, மன வலிமையை வளர்க்கச் செய்யுமோ, விரிந்த அறிவைத் தருமோ, ஒருவனைத் தன்னுடைய சுய வலிமையைக் கொண்டு நிற்கச் செய்யுமோ அத்தகைய கல்விதான் நமக்குத் தேவை என்றார் சுவாமி விவேகானந்தர். இதையே மகரிசியும்,

“கல்வியெனில் எழுத்து தொழில் ஒழுக்கம் ஞானம்
 கற்பதும் பின் வழுவாது நிற்பதும் ஆம்” என்றும்

“எழுத்தறிவு தொழிலறிவு

இயற்கை தத்துவ அறிவு

ஒழுக்கப் பழக்கங்கள் இவை

இழுக்கின்றி உணர்த்தும் முறையே கல்வி” என்றும்

“வாழ வழிகாட்டி பயிற்சி

வாழ்வைக்கும் சிறந்த செயல் கல்வியாகும்” என்றும்

“இயற்கை அமைப்பை உணர்ந்து வாழ்வை நடத்தும் முறையறிந்து இனிமையாக வாழும் “அறிவாட்சி திறத்தை” உருவாக்கிய உயர்த்திக் கொள்ளும் பயிற்சியே கல்வி” என்றும், வாழ்வின் பல்வேறு நிலைகளில் இருப்போருக்கும் பொருந்தும் வண்ணம் கல்வியை வரையறை செய்கின்றார்.

பயனுள்ள கல்வி முறை

“பத்து வயதாவதற்குள் எழுத்துக் கல்வி
பயிற்சி எல்லாக் குழந்தைகட்கும் முடியும்”

என்று கல்வி கற்கும் காலம் 20 ஆண்டுகள் என்ற கணக்கில் முதல் 10 ஆண்டுகளை இலவசக் கல்வியாம் குழந்தைக் கல்விக்கு ஒதுக்குகிறார்.

“எக்கல்வியால் வாழ்வை இனிதாக்கி உளத்தி லெழும்
அக்கேள்விகட் செல்லாம் அறிவு விடை கண்டிடுமோ
இக்கல்விதான்...”

சிறந்த கல்வி என்று கல்விக்கு இலக்கணம் வகுத்து,

“சிந்தனையை, செயல்திறனை, பண்படுத்தும் பயிற்சி உடலுக்கும் அறிவுக்கும் ஊட்டும் பயனுள்ள கல்வி முறை வகுக்க வேண்டும்.” என்று சிந்தனையைத் தூண்டி,

“விவசாயம், துணி நெய்தல், வீடுகட்டுதல்,
விஞ்ஞான இயந்திர நுட்பம், சமையல் செய்தல்
தவறாமல் அனைவருக்கும் கட்டாயமாக
தக்க வயதிரூப்பதுக்குள் கற்க.....

வேண்டும் என்று அடுத்த பத்தாண்டின் கல்வித் திட்டத்தை தருகிறார்.

ஊர்தோறும் தொழிற்கல்வி, அதனோடு உடற்பயிற்சி, விளையாட்டு உற்ற துணையாய் நிற்க, இவ்விருபது வயதிற்குள்ளாக ஆன்மீக மேம்பாடு, சுகாதாரம், பொருளாதாரம், அரசியல் ஆகியனவும் சேர்ந்திட வேண்டும் என்று முழுக்கல்வியின் முறைகளை வகுத்துள்ளார்.

உலகத்தோடு இணைந்த கல்வி முறை வேண்டும்

தற்கால கல்வி முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்கிறார் மகரிசி.

தற்கால கல்வி முறை, பொருளாதாரம், அரசியல், சமுதாயம், விஞ்ஞானம், மெய்ஞ்ஞானம் போன்ற அனைத்துத் துறை மக்களுக்கும் அவரவர்கள் பிரச்சனைகளுக்குச் சரியான தீர்வுகளைக் கொடுத்து மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் கல்வியாக இருக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறார்கள்.

“கல்வி, செல்வம், பொருளுடைமை, மக்கள் பலம், நட்பு
கண்ணியமாம் ஆளுமைப் பேறனைத்துமிருந்தாலும்
கல்வியிலே உணர்ந்த அருட்கல்வியில்லையானால்
கற்றவை அத்தனையும் சுயநலமாம் அன்புக்
கல்வியெனும் சமநோக்கு நேர்நிலையுணர்வு
கருத்தினிலே உருவாகா பிறர் பொருள் சுரண்ட
கல்வியெலாம் பயனாகும் கனிவு, அன்புநீதி
கடமையிவை மறைந்து நிற்கும் தன் முனைப்பே ஓங்கும்.”

(ஞா.க.)

கல்வியிலே சிறந்த கல்வி அருட்கல்வி என்றும் அது உலகிணைந்த
கல்வி முறையாக மக்களுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும்
மகரிசி வலியுறுத்துகின்றார்கள்.

மேலும், தற்கால கல்வி முறை, உலகத்தோடு இணைந்த
கல்வி முறையாகவும், ஒழுக்கத்தை வளர்க்கும் கல்வி முறையாகவும்,
தேவை உணர் கல்வி முறையாகவும், செயல் விளைவு உணர் கல்வி
முறையாகவும், இல்லறத்தை நடத்த தேவையான கல்வி முறை
யாகவும், சாதி சமயம் நெறிமுறைகள் உணர் கல்வி முறையாகவும்,
உலக அமைதியை காக்க உணர்த்தும் கல்வி முறையாகவும் இருக்க
வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறார்.

உயிரை உணரும் கல்வி முறை வேண்டும்

மனம் ஓடுங்கி, இருளாகி, ஈசனோடு இணைந்து பழகுவதற்கு
ஏற்ற கல்வி உயிர் உணர் கல்வி. இந்த அறிவை மக்கள் பெறுவதே
லட்சியமாக இருக்க வேண்டும் என்பது மகரிசியின் நோக்கமாகும்.

“கற்ற கல்வியால் மனிதன் முழு அளவில் பயனைக்
காணவெனில் தன் உயிரை உணரத்தக்க
நெற்றிக்கண் ஆசானால் திறக்கப்பெற்று
நிலையாது சுழலும் மனம் உள்ளொடுங்கி
பற்றற்ற நிலை வரையில் பழக வேண்டும்”

இவ்வாறு மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கும் கல்வி மெய்விளக்கக்
கல்வியாக இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்

ஐம்பூதங்களினால் உண்டாகும் துன்பங்களையும், கோள்களின் இயக்கத்தினால் உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்களையும், துன்பங்களையும் எப்படிச் சமாளிப்பது என்பதைச் சொல்லித்தரும் வண்ணம் நம் கல்வி அமைய வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார்.

செயல் விளைவு உணர்வுகல்வி

நாம் செய்யும் செயல்களே சூழ்நிலைக்குக் காரணமாகவும் அதனால் விளையும் இன்ப, துன்பங்களே நமக்குப் புதிய பாடங்களாகவும் அமைகின்றன.

“உலகமே ஒரு பழைய பள்ளிக்கூடம்

ஒவ்வொருவருக்கும் அன்றாடம் வாழ்வில்

பல புதிய பாடம் சூழ்நிலைக்கட்கேற்ப

பலாத்காரமாகப் போதிக்கும்”

இறைவனின் ஆற்றல் எங்குமே எப்பொருளிலும் நிறைந்திருப்பதால் எந்த அசைவானாலும், செயல் ஆனாலும் அதற்குத் தக்க விளைவு பிரதிபலனாகக் கிடைப்பது இறைவனின் நீதியாகும்.

எனவே, இக்காலத்தில் கல்வியாலும் செயல்விளைவு என்ற நீதியை மக்களுக்கு உணர்த்தித் தெளிவோடு வாழச் செய்ய வேண்டியது அறிஞர்கள் கடமையாகும்.

தற்காலத்தில் பல துறைகளிலும் சிந்தனையில் உயர்ந்த பேரறிஞர்கள் பெருகி வருகின்றனர்.

அறிவு விளக்கத் துறையில் செயல்விளைவு நீதிகளைக் கல்வியின் மூலம் கொண்டு வருவது எளிது.

கல்வி நிலையம்

மகரிசியின் மாதிரிப் பள்ளி ஆண்-பெண் இருபாலரும் தங்கிப் படிக்கும் முறையில் செயல்படும்.

மாணவர்களுக்கு வேண்டிய தானிய வகைகளை உற்பத்தி செய்து கொள்ளத் தேவையான விவசாய நிலங்களும் பால்சேர்க்கும் மாடுகளும் இப்பள்ளியோடு இருக்கும்.

ஆசிரியர் பண்பு

ஆசான் என்பவர் தம் வாழ்வினைக் கல்வி போதனைகள் நல்கி மாணவர்க்கு வாழ வழி காட்டி, பயிற்சியூட்டி வாழும் உயர்நிலை பெற்றோர் என்கிறார் மகரிசி.

“உடலுக்கும் அறிவிற்கும் ஒழுக்கம் காட்டி உயர்த்தி
வாழ்வின் வளத்தைக் காப்பவர் ஆசிரியர்”

“காந்தம், மின்சாரம், ஒளி, ஒலி, சுவை, மணம், மனம், அறிவு, இன்பதுன்ப இயல்புகள் ஆகியவற்றைச் சிந்தித்து சரியாகப் புரிந்து கொண்டவர் ஆசிரியர்” என்கிறார்.

இத்தகைய ஆசிரியர், தத்துவ தலைவர். கல்விக்கு காத்துயர்த்தும் செயலால் ஆசிரியர் மேலோர். அருஉருவாம் ஆதிபரம். அகநிலைக்கு உயர்குறிப்பு அன்புருவாம் ஆசிரியன், . என்று ஆசிரியர் தம் தகுதிகளையும் பெருமைகளையும் உலகுக்கு உணர்த்துகின்றார்.

மொழி

போதனை மொழிகள் அந்தந்தப் பகுதியில் வழங்கும் தாய்மொழி, நாட்டுக்குப் பொதுவான மொழி, உலகப் பொதுவான ஆங்கில மொழி ஆகிய மூன்று மொழிகளுக்கும் சமமதிப்பளித்து போதனைகள் நடைபெற வேண்டுமென்று மும்மொழித் திட்டத்தை முன் வைக்கிறார்.

வேதாத்திரிய கல்வி முறையால் விளையும் நன்மைகள்

வேதாத்திரிய கல்வி முறையின் மூலம் பலவகையான நன்மைகள் கிடைக்க வாய்ப்புள்ளது.

நாட்டின் பொருளாதாரம், நாட்டின் உற்பத்தி விகிதம் இதற்கேற்றவாறு கல்வி அளிக்கப்படுவதினால் கல்வியியல் முழுத்தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் ஏதாவது ஒரு துறையில் தலைசிறந்த நிபுணராக வருவார்கள்.

மேலும், கல்விக்காக அரசாங்கம் செலவழிக்கும் பணம் சேமிக்கப்படுகிறது. கல்விக் கூடமே சிறந்த தொழிற்கூடமாக மாறிவிடும்.

வேதாத்திரி மகரிசி கல்வியைப் பொருளாதார நோக்கிலும் மெய்ஞ்ஞான நோக்கிலும் பார்க்கிறார்.

மகரிசியின் பார்வை சுவாமி விவேகானந்தர் மற்றும் தத்துவ ஞானி கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோர் சிந்தனையோடு ஒத்துள்ளது.

இத்தகைய கல்வி முறை இறைநிலையுணர்ந்த ஒரு முதிர்ந்த மகானின் மூலம் கிடைத்திருப்பது மானுடத்திற்கு இறையாற்றல் தந்த பரிசாகும். இதனைச் செயல்படுத்தி வெற்றி காண்போம்.

8

மொழிச் சிந்தனைகள்

மொழி என்பது ஒரு ஆற்றல் வாய்ந்த கருத்துப் பரிமாற்றச் சாதனம் என்பது மொழியியலார் கருத்து. ஒரு மனிதனின் உயிர் போன்றது அவனது மொழி.

பாரதியார் “நம்நாட்டு மக்கட்கு மொழிப் பற்று வேண்டும்” என்று வலியுறுத்துகிறார்.

“நாடும் மொழியும் தமதிரு கண்கள்” என்று பாடுபட்ட பாரதி, தமிழ் மொழியின் உயரிய தன்மை கண்டதால் பிறமொழிகளை விடத் தமிழே சிறந்த மொழி என் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.

“யாமறிந்த மொழிகளிலேதமிழ் மொழிபோல்
இனிதாவ தெங்கும் கானோம்,
பாமரராய், விலங்குகளாய், உலகனைத்தும்
இகழ்ச்சிசொலப் பான்மை கெட்டு
நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு
வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ? சொல்வீர்!
தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்”

என்று அவர் பாடுவதன் வழித் தமிழ் மொழிக்கு அவர் கொடுத்திருந்த உயரிய இடத்தினை அறியலாம்.

பாரதியார் பன்மொழிப் புலவர். தமிழ், தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம். வங்காளம், இந்தி, ஆங்கிலம், பிரஞ்சு முதலிய பல மொழிகளிலும் புலமையுடையவர்.

தமிழ் மொழி மேல் அவர் பற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் பிறமொழி களை அவர் குறைத்து மதிப்பிட்டதில்லை

“மலையாளம்” என்ற தலைப்பில் அவர் “ நம்பூதிரிகளும் தீயரும்”, “மலையாளத்துக் கதை” என்ற இரண்டு கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். அந்தக் கட்டுரைகளில் மலையாள நாகரிகத்தைப் பற்றி மிக விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

“ஜப்பானிய கவிதை” எனும் தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரையில் அம்மொழிக்கவிதை பற்றிச் சிலாகித்துச் சொல்கிறார்.

பல்வேறு மொழிகளையும் அவற்றின் பெருமைகளையும் நன்கு அறிந்திருக்கும் ஒருவரால் மட்டுமே அவற்றுள் உயர்வுடையது எது என்பதையும் ஆணித்தரமாக சொல்லமுடியும்.

“சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே, அதைத் தொழுது படித்திடடி பாப்பா”

என்று கூறுவதன் மூலம் “தமக்குத் தெரிந்த மொழிகளில் உயர்வுடையது, சிறந்த சொற்களை உடையது தமிழே” என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் என்று பாரதி அறிவுறுத்துகின்றார்.

ஆனால் இன்றோ “தமிழோசை” என்ற பெயரில் உலகம் முழுவதும் இரவு பகல் இருபத்து நான்கு மணிநேரமும் ஒலிபரப்பும் வந்து விட்டது. தமிழார்வம் பெருகியுள்ளது.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே” என்று தொடங்கியதைப் போல அடுத்த பாடலை “யாமறிந்த புலவரிலே” என்று தொடங்குகின்றார்.

**“யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்
வள்ளுவர்போல், இளங்கோ வைப்போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததிலை,
உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சியில்லை!
ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய்
வாழ்கின்றோம். ஒருசொற் கேளீர்!
சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
தமிழ்முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்!**

யாமறிந்த மொழிகளிலே, யாமறிந்த புலவரிலே, என்ற இரண்டு பாடல்களைத் தொடர்ந்து இன்னும் இரண்டு பாடல்களில் தனது மொழிப் பற்றினை வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்.

இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்.

மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
சொல்வதிலோர் மகிமை யில்லை.

திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார்
அதைவணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்”

”உள்ளத்தில் உண்மையொளி யுண்டாயின்
வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்.

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போற் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்

பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்குங் குருடரெலாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

தெள்ளற்ற தமிழமுதின் சுவைகண்டார்
இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்.”

தமிழ் என்ற தலைப்பிலுள்ள இந்த நான்கு பாடல்களும் நமது நான்கு வேதங்களாக இருக்க வேண்டாமோ? என்று தமிழ் சான்றோர்கள் வினவுகின்றனர்.

பாரதியார் தமிழ்ச்சாதி என்றொரு பாடலைப் பாடியுள்ளார். “விதியே! விதியே! தமிழ்ச்சாதியை என்செய நினைத்தாய்”!, நீண்ட அப்பாடலில் “விதியே! தமிழ்ச்சாதியை எவ்வகைவிதித்தாய்”, “விதியே! விதியே! தமிழ்ச் சாதியை என்செயக் கருதியிருக்கின்றாயடா?” என்று மூன்று இடங்களில் கேட்கிறார்.

இத்தகைய தமிழ்மொழிப் பற்றுடைய பாரதியார், கல்வி மக்களைச் சென்றடைய வேண்டுமானால் அவர்களின் தாய்மொழியில் நடத்ததுதலே சிறந்தது என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

வேதாத்திரியின் மொழிச் சிந்தனைகள்

பொதுவாக அனைத்து மக்களிடையேயும் தாய்மொழியை உயர்வாகவும் இனிமையானதாகவும் கருதும் மனப்பான்மை காணப்படுவதுண்டு.

ஆனால், முறையான சமூகச் செயல்பாடுகளை நிறைவேற்று வதில் பிற மொழிகளைப் போன்று தங்கள் தாய்மொழியை ஆற்றலுடன் பயன்படுத்த இயலாது என்று கருதுகிறவர்களும் உள்ளனர்.

இத்தகைய மனப்பான்மை ஒரு பன்மொழிச் சூழல் நிலைப் பதற்கு ஏதுவாக அமைகிறது.

இந்நிலையில் தற்போதைய மொழிச்சூழல் மற்றும் மொழிக் கொள்கையைத் தந்துள்ளார் வேதாத்திரி மகரிசி.

- மனிதர்கள் ஒருவர் கருத்தை ஒருவர் அறியக் கொண்ட வேகமே பாஷையாகத் தோன்றியது. எல்லா வகையிலும் இந்த பாஷைதான் மனித இன முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருக்கிறது.

(உலக சமாதானம். ப. 169)

இங்கு, கருத்துப் பரிமாற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே மொழி தோன்றியது என்பதையும் மனிதச் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைவது மொழி என்ற கருத்தையும் வெளிப் படுத்துகிறார்.

உலகில் பல்வேறு மொழிகள் தோன்றுவதற்கான காரணங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதோடு, இன்றைய நிலையில் மனிதன் வாழ ஒரு மொழியே போதும் என்ற கருத்தையும் பின்வருமாறு வைக்கிறார்.

- ஆதி மனிதர்கள், ஆங்காங்கே திட்டுத் திட்டாகக் காட்டிலும் குகைகளிலும், ஒரு பகுதியில் வாழ்ந்தவர்களுக்கு மற்ற பகுதியில் வாழ்ந்தவர்களின் தொடர்பும் ஒரு தேசத்தில் வாழ்ந்தவர்களுக்கு மற்ற தேசத்தவரின் தொடர்பும் இல்லாமல் வாழ்ந்திருக்கலாம்.
- அவரவர்களின் சொற்குறிப்புகள், வெவ்வேறு ஒலிபேதங்களாய் இருந்தன. அறிவு வளரவளர அவைகள் திருத்தப்பட்ட பாஷைகளாகக் கொள்ளப்பட்டன.

- மனிதகுலம் ஒன்றே என்றும், அகில உலக மக்களும் ஒன்று கூடியே வாழ வேண்டும் என்றும் இப்போது விரும்புகிறோம். அது அவசியமுமாகிவிட்டது.
- ஆகையால், இனி நமக்குப் பலவிதமான மொழிகள் தேவையில்லை. நாம் வாழ ஒரு மொழியே போதுமானது.

(உலக சமாதானம் ப.170)

வேதாத்திரி மகரிசி அவர்கள் உலகப் பொதுமொழியின் தேவையையும் வலியுறுத்துகின்றார். அத்தகைய உலகப் பொதுமொழியை உருவாக்குவது எப்படி என்ற கருத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறார்.

- அகில தேசங்களின் தலைவர்களும், ஆராய்ச்சியாளர்களும், பல மொழி வல்லுநர்களும் சேர்ந்து மனிதர்கள் எளிதாகப் பேச, கற்க, எழுதத் தகுதியான ஒரு மொழியைத் தேர்ந்தெடுத்து அதை உலகில் இனி பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

(உலகசமாதானம் - பக்.170.)

எல்லா மொழிகளும் மனிதனுக்குச் சொந்தமே என்ற கருத்தையும் மகரிசி வலியுறுத்துகிறார்.

- மொழிக்கு மொழி உயர்வு தாழ்வோ, சொந்தம் விரோதம் என்றோ நினைப்பதற்கு இடமில்லை என்றும் இவ்வுண்மையை அறிந்து மொழிகளில் உள்ள அதிகப் பற்று வெறுப்பு முதலானவைகளை அனைவரும் விட வேண்டும் .

(உலக சமாதானம், பக்.172)

உலகப் பொதுமொழியின் தேவையை வலியுறுத்தும் மகரிசி அத்தகைய மொழி எவ்வாறு அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

- சிரமமில்லாமல் எழுதவும் படிக்கவும், குழந்தைகள்கூடத் தெளிவுடன் உச்சரிக்கவும் ஏற்ற தனிச்சிறப்புடைய ஒரு மொழியையே எதிர்கால உலகப் பொதுமொழியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

(உலக சமாதானம். பக்.174)

அத்தகைய மொழியில் கலைச் சொற்கள் இல்லையே என்று எண்ண வேண்டியதில்லை என்றும், மனிதர்கள் பேசும் மொழிகளில் நிறைந்திருக்கும் கலைச் சொற்களை அப்படியே உச்சரிப்பை மாற்றாமல், எழுத்தை மாத்திரம் மாற்றி எழுதிக் கொள்ளலாம் என்றும் கூறியுள்ளார்.

தகுந்த கலைச்சொற்கள் இல்லையென்றால் பிறமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் தவறில்லை என்ற கருத்தை வேதநாயகம் பிள்ளை போன்ற தமிழறிஞர்களும் வலியுறுத்தி உள்ளனர்.

தாய்மொழிப்பற்று, தாய்மொழிக் கல்வி ஆகியவற்றுக்கு பாரதியார் அதிகம் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார்.

ஆனால், வேதாத்திரி மகரிசியின் மொழிச் சிந்தனைகள் உலகமயமாதலை ஆதரிப்பதாக உள்ளது.

9

காலத்தை வென்ற கவிஞர்கள்

கவிதை (Poetry) என்பதற்கு பல பார்வைகளில் வெவ்வேறு வரையறைகள் உண்டு. கவிதை சொற்களால் கோர்க்கப்பட்ட ஓர் எழுத்திலக்கியக் கலை வடிவம் ஆகும்.

உணர்ச்சி, கற்பனை, கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தவும் தூண்டவும் கவிதை உதவுகின்றது.

மனிதன் சிந்தனைகளில் முதலில் தோன்றியது இலக்கியங்களே. அவ்விலக்கியங்கள் சொல்லாட்சித் திறத்தின் பின்னரே இலக்கணங்கள் தோன்றின.

தொல்காப்பியர், பவணந்தியார் போன்ற இலக்கணச் சான்றோர்கள் கவிதைச் செறிவுள்ள யாப்பிலக்கணத்தைப் படைத்தார்கள்.

அக்கால இலக்கியங்கள் தமிழ் கற்றறிந்தவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் இருந்தன.

சாதாரண பாமரர்களுக்கும் புரியும் நடையில் மகாகவி பாரதியார், இராமலிங்க வள்ளலார் இவர்களின் வழியினை ஒட்டி வேதாத்திரி மகரிசி அவர்களும், பெரும்பாலும் எண்சீர் விருத்தத்தில்

தான் ஆற்றொழுக்குப் போன்ற கருத்துக்களை மனதில் பதியும் வண்ணம் இனிமையாக எளிமையாக சொல்லியுள்ளார்கள். கவிதையினைப் பற்றி மகரிசி,

“கவியென்றால் இசைத்தற்கு ஒலிமுகப்பு
கருத்துயர்வு ஒழுங்காக அமைய வேண்டும்.
கவியென்றால் கற்போர்கள் கருத்துயர்த்தி
கண்ணியமாய் வாழ்வழி காட்ட வேண்டும்.
கவியென்றால் பொருள் காமம் அறம் வீடென்ற
கருத்து நான்கில் கடமை உணர்த்தவேண்டும்.
கவியென்றால் மனித இனம் பண்புணர்த்தும்
கல்வியாகக் கருத்தொலியாய்த் திகழ வேண்டும்.” (ஞா.க.)

தேசியக் கவி சுப்ரமணிய பாரதி

மகாகவி பாரதியாரின் வாழ்வே ஒரு கவிதை. அவர் கவிதையில் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்.

பாரதி மக்கள் கவி. மானுடம் பாட வந்த மாக்கவி. புது நெறி காட்டிய புலவன்.

தன்னைப் பின்பற்றித் தமிழ் வளர்க்க ஒரு பரம்பரையைத் தோற்றுவித்த ஓர் உயர்கவி. எண்ணத்தாலும், எழுத்தாலும் இந்திய சிந்தனைக்கு வளம் சேர்த்தவர்.

பல்துறை அறிஞர், தொலை நோக்கினர், அறிவியல் பார்வை நல்கிய கவிஞானி. மெய்ஞ்ஞான விஞ்ஞானங்களின் கூட்டுச் சேர்க்கை அவர் படையல்.

புதிய தமிழகத்தை உருவாக்கக் கனவு கண்ட கவிக்குயில். சுதந்திரப் போரில் பாரதியின் பாடல் உணர்ச்சி வெள்ளமாய், காட்டுத் தீயாய், சுதந்திரக் கனலாய்ப், புனலாய்த் தமிழ் நாட்டை வீறுகொள்ளச் செய்தது.

“நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டிற்கு உழைத்தல், இமைப் பொழுதும் சேராதிருத்தல்” என்று தெய்வ சந்நிதி முன் மானுட நலன் ஒன்றையே தனது குறிக்கோளாகக் கொண்ட கவிஞன்.

பாரதியால் தமிழ் உயர்ந்ததும், தமிழால் பாரதி உயர்ந்ததும் இன்று யாவரும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகும்.

விடுதலை உணர்வு, மொழி உணர்வு கொண்டு அரசியல் கருத்துகளையும், ஆழ்ந்த ஆன்மீகக் கருத்துகளையும் தம் கவிதைகளில் பதிவு செய்தவர்.

அவரது கண்ணன் பாட்டு, குயில்பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் ஆகிய முப்பெரும் பாடல்களும், தெய்வப் பாடல்களும், "தத்துவம்" என்ற தலைப்பில் உள்ள பாடல்களும், "பாரதி அறுபத்தாறு" பகுதியில் உள்ள பாடல்களும், அவர் தலைசிறந்த கவிஞர் என அறிவிக்கும்

பல துறைகளில் பரிணமிப்பது இவ்வுன்னதக் கவிஞரின் ஆளுமை. உயிர்களின் ஆன்ம முன்னேற்றத்திற்கு இவரது பாடல்களின் பங்களிப்பு அளவிட முடியாதது

முப்பத்தி ஒன்பது வயதில் காலமான மக்கள்கவி பாரதி படைத்த காவியப் பாக்கள் அளவில், எண்ணிக்கையில் சிறிதே ஆயினும், நயத்தில் உயர்ந்து, உணர்ச்சி ஊட்டலில் மகாகவிகளுக்கு இணையாக இடத்தைப் பெறுகிறார்.

நோபல் பரிசு பெற்ற தேசியக் கவியோகி ரவீந்திரநாத் தாகூருக்கு நிகரானவர் பாரதியார்.

பாரதி, பாரத விடுதலைப் போரின் ஆரம்ப காலங்களில், அதைப் பாக்களில் முரசடித்துப் பறைசாற்றிய நாட்டுக் கவி.

ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோ மென்று உறுதியாக நம்பிப் பாடிய விடுதலைக் கவி.

ஷெக்ஸ்பியர், காளிதாசர் போல அநேக நாடகங்கள் எழுதா விட்டாலும், 'பாஞ்சாலி சபதம்' என்னும் ஒரு நாடகக் காவியம், படைத்த ஓர் நாடகக்கவி.

'ஆகா வென்று எழுந்தது பார் யுகப் புரட்சி' என்று ரஷ்யப் புரட்சியைப் பாராட்டிய புரட்சிக் கவி. 'அச்சமில்லை, அச்சமில்லை, அச்சம் என்பதில்லையே' என்று படை வீரர்களுக்கு உச்ச சக்தி ஊட்டிய போர்க்கவி.

கவிதையில் சிலேடை புகுத்திய நக்கல் கவி. கவிதையில், பாடல்களில் புதுமையாக இசையைப் புகுத்திய இசைக்கவி. திரைப் படங்களில் அவரது இனிய பாடல்கள் பல இடம் பெற்றுள்ளதால் அவர் ஒரு திரைக்கவி.

வள்ளுவர், ஓளவையாரைப் போல அறவழி காட்டும் 'புதிய ஆத்திச்சூடியை' ஆக்கியதால், அவர் ஓர் அறக்கவி.

பைரன், ஷெல்லி போல காதல், காமத்தை எழுதாவிட்டாலும், பாரதியின் பாடல்களில் காதல் காவியச் சுவைகளைக் காண முடிகிறது.

வறுமை, ஏழ்மை, தாழ்மை, கீழ்மை, பழமை, மடமை, பெண்மை ஆகியவற்றைப் பற்றி உணர்ச்சியோடு பல பாக்கள் எழுதிய மானிடக்கவி.

வீட்டுக் குள்ளே பூட்டி வைத்து அடிமைப்பட்ட பெண்களுக்கு விடுதலை அளித்துப் புதுமைப் பெண்களை உருவாக்கிய புதுமைக்கவி.

'ஜாதி, மதங்களைப் பாரோம்' என்று மதச்சார்பற்ற பண்பைப் போதித்த மானிடக் கவி. தெய்வ நம்பிக்கை கொண்டு, சக்தியைப் பற்றிப் பல பாடல்கள் பாடிய பக்திக்கவி.

அவரது தோத்திரப் பக்திப் பாடல்கள் பல யாப்பிலக்கணப் பண்புகளைப் பின்பற்றியும், பல இசைக் கீதங்களாகவும் எழுதப் பட்டவை.

'தமிழ்த்திரு நாடுதனைப் பெற்ற தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா' என்று சின்னஞ் சிறு மழலைகளுக்கு நாட்டுப் பற்றை ஊட்டுகிறார்.

'வாழிய செந்தமிழ், வாழ்க நற்றமிழர், வாழிய பாரத மணித்திரு நாடு' என்று தமிழ், தமிழர், பாரத நாடு மூன்றையும் ஒருங்கே பிணைக்கின்றார், பாரதி.

கண்ணன் பாட்டில் பாரதி கண்ணன் பிறப்பில் ஆரம்பித்துக் கண்ணனைத் தோழனாக, தாயாக, தந்தையாக, சேவகனாக, அரசனாக, சீடனாக, குருவாக, குழந்தையாக, விளையாட்டுப் பிள்ளையாக, காதலனாக, காதலியாக, ஆண்டானாக, குல தெய்வமாகக் காண்பது ஒரு புதுமுறைக் கவிதை ஆக்கம்.

'சக்தி எல்லை யற்றது, முடிவற்றது, கூட்டுவது, கலப்பது, பிணைப்பது, வீசுவது, சுழன்றுவது, ஒன்றாக்குவது, பலவாக்குவது, சக்தி குளிர் தருவது, அனல் தருவது, எழுச்சி தருவது, கொல்வது, உயிர் தருவது என்று வசன கவிதையில் சக்தியைப் பற்றி விளக்கிய விஞ்ஞானக் கவி.

'சக்தி முதற்பொருள்' என்று ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டைனின் பளு-சக்தி சமன்பாட்டைக் [Mass Energy Equation] காட்டிப் பண்டமும் சக்தியும் ஒன்று எனக் கூறிய பௌதிகக் கவி.

பாரதியின் நீண்ட வசன கவிதைகள் அனைத்திலும் அவரது பெளதிக, இரசாயன, உயிரியல் விஞ்ஞானக் கருத்துக்களை எளிதாகக் கூறும் கவித்துவத் திறமையைக் காணலாம்.

மகாசக்தியைப் பற்றி எழுதிய பாவொன்றில் 'விண்டுரைக்க அறிய அரியதாய், விரிந்த வான வெளியென நின்றனை, அண்ட கோடிகள் வானில் அமைத்தனை, அவற்றில் எண்ணற்ற வேகம் சமைத்தனை, மண்டலத்தை அணு அணுவாக்கினால் வருவதெத்தனை, அத்தனை யோசனை கொண்ட தூரம் அவற்றிடை வைத்தனை' என்று பிரபஞ்சத் தோற்றத்தைக் காட்டுகிறார்.

பல்சுவைப் பகுதியில் பாரதியின் சுயசரிதை உள்ளது. பாரதி அறுபத்தாறுக் கவிதைக் கொத்தில் ஷேக்ஸ்பியரின் சானெட்கள் (Sonnets 14 Lines) போன்று பலவிதத் தலைப்புகளில் எட்டு வரிகளில் தனது உயர்ந்த கருத்துகளைப் பாக்களாக அருளியுள்ளார்.

அடுத்து பாஞ்சாலி சபதம் படித்து இன்புற வேண்டிய ஓர் அழகிய நாடகக் காவியம். உலகப் புகழ் பெற்ற நூல் பகவத் கீதையைத் தமிழில் எழுதியிருக்கிறார்.

வேதாத்திரியின் கவிதைகள்

ஞானக்களஞ்சியம் பாகம் I, பாகம் II -

மகரிசி அவர்கள் கடந்த 50 ஆண்டுகளாக தத்துவம், யோகம், அரசியல் திட்டங்கள், பொருளாதாரம், கலை, பண்பாடு, மதம், நாட்டின் நிலை, உலக சமாதானம், இறைநிலை போன்றவைகளை குறித்து எழுதியுள்ள கவிதைத் தொகுப்பு.

எளிமையான தமிழில் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் அமைந்துள்ளது. ஏறத்தாழ 2000 கவிகளுக்கும் மேற்பட்ட பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது.

மகரிசியால் படைத்தளிக்கப் பெற்ற கவிதைகள் அரசியல், பொருளாதாரம், சமுதாயம், விஞ்ஞானம், மெய்ஞ்ஞானம் என்னும் தலைப்புகளில் தொகுத்தளிக்கப் பெற்றுள்ளன.

இவை பொதுவாக இறையணர்வு இன்றைய சமூகம், மகரிசி காணவிழையும் உலகு எனும் பெரும் பகுதிகளை உள்ளடக்கியுள்ளன.

மக்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான, மக்களை வழி நடத்தி நலம் பயக்கின்ற அத்தனை பொருள்கள் பற்றியும் பாடியுள்ளார்.

மகரிசி கையாளும் பாடுபொருள்களெல்லாம் மக்களைத் தரத்தில் உயர்த்தி உயர்வு அடையச் செய்யும் மாண்பினை உடையது.

இந்த கவிதைப் பூக்களைக் கொண்ட மணக்கும் மல்லிகைச் சரமே வேதாத்திரியம். புலவர் படிப்பு படிக்கவில்லை. கல்லூரி செல்லவில்லை. எப்படி இவருக்கு கவிதைகள் விரிந்தன?

“யான் எழுதும் கவிகள்தமைப் படித்துப் பார்க்கும்
என் நண்பர்கள் பலபேர் சிந்திக்கின்றார்கள்
ஏனிந்த விதம் கவிதை எழுதுகின்றார்
எப்படித்தான் எழுதுகின்றார் எனவியந்து
ஆன்மநிலை யறிந்த அந்நாள் தொட்டுஎன்
அனுபவங்கள் கருத்தாகிக் கவியாய்ப் பொங்கி
பேன் பிடித்த தலை நமைக் கும்போல் ஓர்வேகம்
பிறக்கும் தூண்டும் பேச்சாய் எழுத்தாய் மாறும்.” (ஞா.க)

மகரிசியின் ஒவ்வொரு கவியும் உயிருள்ள ஓவியமே. இவரது கவிகள் தத்துவத்திலும், விஞ்ஞானத்திலும் புதிய எல்லைகளைத் தொடுவதால் அமரத்துவம் பெறுகின்றன.

வாழ்க்கையில் விழுந்த சுருக்கங்களை நேராக்கி மனித வாழ்வை வளப்படுத்துகின்றன.

குற்றாலக் குறவஞ்சி மெட்டில் பல பாடல்கள் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

“கடவுள் எனப்படுபவனே மனிதனானான்
கருத்தியங்கி கருத்துயர்ந்து கருத்தறிந்தான்”

என்ற இரண்டு வரிகளில் அத்வைதம் அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

“இறைவெளியே தன்னிறுக்கச் சூழ்ந்தழுத்தும் ஆற்றல்” என்ற வரியில் இறைவெளிக்கு மகரிசி தருகிற விஞ்ஞானப் பார்வையில் நியூட்டனும், ஐன்ஸ்டைனும் வியந்து நிற்கிறார்கள்.

“வாழும் நிலையறிந்து தொண்டாற்றி இன்பம் காண்போம்” என்ற வரியில், “They alone live who live for others, the rest are more dead than alive” என்ற விவேகானந்தரின் சத்தியத்தை நாம் காண்கிறோம்.

அணிநயம் கொண்டு, பொருட்செறிவும், பொருட்சுவையும் ததும்ப, சொல் தெளிவுடன் குளிர்ந்த இனிய நடையை மகரிசியின் பாடல்களில் காணலாம்.

மகரிசியின் பாடல்கள் அனைத்தும் எதுகை அமைப்பிலேயே உள்ளன.

இல்லறம், துறவறம், இளமை நோன்பு, ஒழுக்கம், கடமை, ஈகை, பாவம், புண்ணியம் என பல மானிட அறங்களை அறிவியலடிப்படையில் விளக்கிக் கூறும் அறத்துப் பாலும், அரசியல், பொருளாதாரம், சுகாதாரம், கல்வி, விஞ்ஞானம் எனப் பொருள் நெறி வகுத்துரைக்கும் பொருட்பாலும், இன்பம் துன்பம், அமைதி, பேரின்பம், இறைநிலை, உடல், உயிர், ஆன்மா, மனம் என எல்லாவற்றுக்கும் தருகின்ற புதியனவாக இன்பத்துப் பாலும் நவீன முப்பாலின் சாரமே வேதாத்திரிய இலக்கியம்.

“எல்லாப் பொருளும் இதன்பால் உள. இதில் இல்லாத எப்பொருளும் இல்லை” என்ற திருக்குறளுக்கு வழங்கிய புகழ் மொழிக்குச் சாலப் பொருத்தமானதே வேதாத்திரிய இலக்கியம்

சொல்புதிது, பொருள்புதிது என்பார்பாரதியார். அதைப்போலவே புதிய சொற்களைக் கையாண்ட மகரிசி அவர்கள் கவிதையில் வளம் சேர்த்துள்ளார்கள்.

“அகநோக்குத்தவம்”, “கருமையம்”, “வற்றாயிருப்பு”, “கூர்தல் அறம்”, “வித்துக்கழிவு”, “இயல்பூக்கம்”, “நரம்பூக்கம்”, “வான் காந்தம்”, “பெருங்களம்”, “கருதவம்” இன்னும் பல சொற்களை மடக்கி தன் கவிதையில் தமிழுக்கு அழகு சேர்த்துள்ளார் மகரிசி.

இவரது கவிதைகளில் பெரும்பாலும் ஒரு சொல் பலமுறை பயின்று வருதலைக் காணலாம்.

“பொருள் வேண்டும், எனினும் அதுமக்கட்கெல்லாம் பொதுச் சொத்தாய் இருக்கட்டும் இளைஞர் எங்கும் பொருள் ஈட்ட உழைக்கட்டும் முதியோர் தங்கள் புத்தி நுட்பம் தொழில்நுட்பம் போதிக்கட்டும் பொருள் ஆட்சி விஞ்ஞானம் அறிவின் தன்மை பூத உடல் தரமுணர்ந்தோர் அரசாளட்டும் பொருட்கள் எல்லாம் வாழ்விற்கே என்பதல்லால் பொருள்கட்கே வாழ்வு என்ற கருத்துவேண்டாம்.”

மேற்காணும் கவிதையில் பொருள் என்னும் சொல் பலமுறை வந்துள்ளது.

இது போன்று பல செய்யுள்களில் ஒரு சொல் மீண்டும் மீண்டும் வருதலைக் காணமுடிகின்றது. ஒரு செய்யுளில் “இச்சை” என்ற சொல் 80 முறை வந்துள்ளது.

ஞானக்களஞ்சியம் தொகுப்பில் உள்ள பாடல்களில் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் பரவலாக இடம் பெற்றுள்ளன.

“அளித்த பதிவுகளெல்லாம் என் சொத்தாச்சு”

“பணமுடையோருக் குதவு தொழில் சிறக்கலாச்சு”

“நாட்டாசை அடிமை முறை யுத்தம் இவையாச்சு”

“பணம் பொருட்கள் வணிகரிடம் குவியலாச்சு”

மேற்காணும் பாடல் அடிகளில் சொத்தாச்சு, சிறக்கலாச்சு, இவையாச்சு, குவியலாச்சு என்பன போன்ற பேச்சுவழக்குச் சொற்கள் பயின்று வந்துள்ளன.

மகரிசி தான் சிந்தித்த கருத்துக்களைப் பல்வேறு முறைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அதில் சொல் பயன்பாடும் ஓர் உத்தியாகும்.

தன் கருத்தினை வினா அமைப்பு, தன்மை, முன்னிலை என்னும் உத்திகள் மூலம் வேதாத்திரியார் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“வந்ததுதான் போகுமே யல்லாது

வருமுன்னே இருந்தஒன்று போதுண்டோ?

இந்த உண்மை எண்ணிஎண்ணி உணர்ந்து கொண்டால்

எவருக்கும் எப்போதும் கஷ்டமேது?”

வேதாத்திரியார் தம் பாடல்களில் பல இடங்களில் அணிகளை நயம்பட அமைத்து இலக்கியச் சுவைமிளிர் ஏற்றமுற செய்துள்ளார்கள்.

அவர்தம் பாடல்களில் உவமை அணி, எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி, உருவக அணி, சொல்பொருள் பின்வருநிலை அணி என அணிகள் பல அணிவகுத்து நின்று அழகூட்டுகின்றன.

உவமைகளைக் கொண்டு செய்திகளை எளிதாகவும் அழுத்தமாகவும் தருகிறார்கள். உவமை அணிகளின் ஆட்சி இலக்கிய இன்பம் தருவதோடு நினைவில் நீங்காது இடம் பெறவும் உதவுகின்றன.

மனிதன் - தெய்வம் எனும் இரண்டினை விளக்க வந்த மகரிசி மரம் - விதைகளை உவமைக் காட்டி மயக்கம் ஒழித்து அறிவொளியைப் பாய்ச்சுகிறார்கள்.

“மரத்தினிலே விதையும் அந்த வித்தினிலே மரம்போல்
மனிதனுக்குள் தெய்வம், அந்தத் தெய்வத்துள் மனிதனாம்”

அரிய செய்தியை எளிய உவமையால் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

இவர்தம் பாடல்களுக்கு அணி சேர்க்கும் மற்றுமோர் அணி உருவக அணி. இது உவமை அணியின் சுருக்கமே. உருவகக் கவிகள் அற்புதமானவை. கற்பவர்க்குக் களிப்பூட்டுவன. கற்பனை நயம் சேர்ப்பன.

இதோ மகரிசி தரும் ஒரு உருவகக் கவிதை. கடனின் கொடுமை களை விளக்குகிறது இக்கவிதை.

“கடன் என்ற புண்ணாகி

வட்டி எனும்சீழ் பிடித்து புரையும் ஓடி

படமுடியாத் துயராச்சு

பகுத்தறிவும் பொதுஉடைமைக் கொள்கையுமே நல்மருந்தாம்.”

மேலும் ஒரு கவிதை....அற்புதச் சுவையுடையது. வெட்ட வெளியைப் பானையாகவும் அண்ட கோடியை அரிசியாகவும் அறிவைத் துடுப்பாகவும் உருவகித்து மகரிசி “படைக்கின்ற சூட்சமப் பொங்கல்” கற்பனைக்கு விருந்து.

“வெட்டவெளி என்ற பெரும் பானைக்குள்ளே

வேகுதுபார் அண்டகோடி எனும் அரிசி

அட்டதிக்கும் அறிவாலே துழாவி விட்டேன்

ஆஉறாஉறா அதைச் சுவைக்க என்ன இன்பம்”

யாப்பு என்பது ஒலியலகு கொண்டு ஓசையளந்து செவியுணர்வு துணையாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட பலவகைச் சந்த வடிவமைப்பாகும்.

இவ்வாறு அளவு செய்த சந்த அச்சுப் பலகைகளில் கவிஞன் உள்ளத்தில் கங்கையைப் போல் காவிரி போல் ஊற்றெடுக்கும் கருத்து எனும் வெல்லப் பாகினை ஊற்றி வார்த்தெடுக்கப்படுவன அழகிய கவிதைகளாகும்.

ஒரு வினைச்சொல் அல்லது பெயர்ச்சொல் விசுதிகளை ஏற்றுப்பொருளிலும், இலக்கண அமைப்பிலும் மாற்றம் பெறுகின்றதை ஆக்கச்சொல் என்று அழைக்கப் பெறுகின்றது.

மகரிசியின் பாடல்களில் ஆக்கச்சொற்கள் அதிகமாக இடம் பெறுகின்றன.

“உயிராலும் வளர்ச்சி பெற்றால்”

“வந்த ஒரு உதவி குரு உயிரின் சேர்க்கை”

“வீழ்ச்சி மனிதர் உலகில் அடைந்தார் என்றால்”

“நாடுகள் பல சேர்ந்த இணைப்பு ஆட்சி”

மேற்காணும் செய்யுள்களில், வளர்ச்சி, வீழ்ச்சி, சேர்க்கை, இணைப்பு என்பன ஆக்கச் சொற்கள்.

தமிழ் யாப்பிலக்கணப்படி “பா” வகைகள் ஐந்து.- ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா என்பன அவை.

மருட்பா இந்நாளில் வழக்கு அருகிய ஒன்றெனலாம். பாவகையினை முதலாக வைத்து அவற்றின் இனம் என 14 கிளைகள் உள்ளன.

அதாவது தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்று சொல்லப்படும் மூன்று கிளைகளும் நால்வகைப் பாக்களுடன் உறமும் பொழுது (4 -3 -12 பன்னிரண்டு பாவினங்களுடன் குறள் தாழிசை குறள் வெண் செந்துறை என வரும் இரண்டும் சேர்ந்து பாவினங்களின் தொகை பதினான்கு)

மேற்காணும் பா வகைகள் வள்ளலாரும் ஏனைய தமிழ் சித்தர்களும் அதிகப்படியாகப் பாடிய பாடல் வடிவம் ஆசிரிய விருத்தங்களேயாகும். குறிப்பாக எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தங்களே.

அதே வகையை நமது வேதாத்திரி மகரிசியும் 60 விழுக்காடு நெய்து தந்துள்ளமையால் முன்னோர் மரபைப் பொன்னே போல் போற்றியுள்ளார்கள் எனலாம்.

குறள் வெண்துறையில் அமைந்த சில பாடல் வரிகளைப் பார்க்கலாம்.

“வாங்கும், கடனும் தேங்கும் பணமும்
வளர வளர, வாழ்வைக் கெடுக்கும்.”

“உடையில் ஒழுக்கம் உள்ளத்தில் கருணை
நடையில் கண்ணியம் நல்லோர் பண்பு”

வேதாத்திரி மகரிசி தான் நினைத்த கருத்துக்களை எளிய தமிழ்ச் சொற்களில் அமைத்து கூறியிருப்பதை அவரது கவிதைகளில் காணலாம்.

“ஆண், பெண் நட்பில் ஒழுக்கம்
அமைத்து அன்பாய் வாழ்வோம்
ஊன், வீடு, உடை, உழைப்பு
உலகப் பொது ஆக்கிடுவோம்”

அருட்தந்தையின் கவிதைகள் பல எளிமையாகக் காணப் பட்டாலும் அவை கருத்தாழம் கொண்டனவாக அமைந்துள்ளன.

“துவக்க முண்டு முடிவுண்டு பருஉடற்கு
துவக்கமுண்டு முடிவில்லை உயிர் ஆற்றற்கு”

என்ற கவிதையை இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

வடிவத்தில் எவ்வித பெரும் மாறுபாடும் இன்றி ஒரு சொல் அடுத்தடுத்து இரண்டோ இரண்டிற்கு மேற்பட்ட முறைகளோ பயின்று வரும்பொழுது அடுக்குத் தொடர் உருவாகின்றது.

அடுக்குத்தொடரின் பயன்பாட்டை மகரிசியின் செய்யுள்களில் அதிகமாக காணமுடிகிறது.

“வாழ்வினிலே வளம் காண வேண்டும் வேண்டும்”
“ஒழித்துவிட முனைந்துவிட்டால் வெற்றி வெற்றி”
“படிப்படியாய் வளர்ந்துலகில் பரவும் அளவிற்கேற்ப”
“அணுஅணுவாய் உடல் உள்ளம் வேதனையை அடையும்”
“எந்தஎந்தக் காலத்தோ வாழ்ந்திருந்த
அந்த அந்தக் காலத்துத் தேவை”

மேற்காணும் செய்யுள் அடிகளில் வேண்டுவேண்டும், வெற்றி வெற்றி, அணுஅணு, படிப்படி, எந்தஎந்த, அந்தஅந்த என்பன அடுக்குத்தொடர்களாக உள்ளன.

ஞானக்களஞ்சியத்தில் இறைநிலை, பரமாணு, வான்காந்தம், பஞ்சதன்மாத்திரை, காலம், பஞ்சபூதம், மனம், உயிர், நான் யார், கருமையம், சீவகாந்தம், வினைப்பதிவு. தன்முனைப்பு, மாயை, ஒழுக்கம், முக்தி என இன்னோரன்ன பல நூட்பப் பொருள்களுக்கு இலக்கண வரையறை செய்துள்ளார்கள். அவற்றில் சில

“உயிர் விண்ணாம் சூக்குமம்ஆம் உடலுக்குள்ளே
உயிர் சுழல விரியும் அலை சீவகாந்தம்.”

இந்தப் பாடலில் பரமாணுவாகிய முதற்பதமே மனதில் உடல்களில் உயிராக இயக்கம் பெறுகிறது என்கிற செய்தியை இந்த எண் சீர் விருத்தத்தின் முதற்சீராகிய “உயிர்விண்ணாம்” எனும் பதத் தொடரால் சுருங்கச் சொல்லியிருப்பது மகரிசியின் சுருங்கக் கூறும் திறனுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டு.

“மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் பேசுவதில் மகிமை இல்லை இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள் தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும் திறமானபுலமைஎனில் பிறநாட்டார் அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்.” என்ற மகாகவி பாரதியின் வேண்டுகலின் சாரமே வேதாத்திரிய இலக்கியம்.

இவர்களது கவிதைகள் காலத்தால் அழியாது புகழ் பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

10

சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா!

சாதி என்பது இந்தியப் பாணியிலான சமூகத்தின் அடிப்படைச் சமூக அலகு ஆகும். இதன் தனித்தன்மை பிறப்பின் அடிப்படையிலான வேலைப்பிரிவினையே.

இது இந்தியா, பாகிஸ்தான், வங்கதேசம், இலங்கை உள்ளிட்ட நாடுகளில் நிலவுகிறது. ஒருவரின் சாதி அவரின் பிறப்பைக் கொண்டு தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

ஆகவே இதனை வெளியேற வழியற்று அடைபட்ட வகுப்பு என்று கூறலாம்.

இது சமூக வழக்கு, அதிலிருந்து தோன்றிய அரசுகள் போன்றவற்றால் பாதுகாக்கப்படுகிறது.

மனிதர்களிடையே காணப்படும் பாகுபாடு வேற்றுமையை வளர்க்கின்ற சாதி, இன வேற்றுமையை இயேசு, நபிகள், புத்தர், இராமானுஜர், சித்தர்கள், வள்ளலார், தாயுமானவர், ஈ.வே.ராமசாமி முதலான ஆன்றோர்கள் பலர் முயன்றுள்ளனர்.

இந்த வரிசையில் பாரதியார் சாதி சிந்தனைகள் சற்று வித்தியாசமானதாக அமைந்துள்ளது. ஆனால், வேதாத்திரி மகரிசியோ சாதி ஒழிய தேவையானத் திட்டங்களை முன்மொழிந்து புதிய வரலாற்றினைப் படைத்துள்ளார்.

பாரதியாரின் சாதி ஒழிப்பு

சாதி பிரச்சினைகளைப் பற்றிய பாரதியின் சிந்தனைகளை ஆராயப் புகுமுன், பாரதி ஓர் உயர்சாதி இந்து என்ற நிலையில் அவர் வெளிப்படுத்திய சிந்தனைகள், சமூகம் சார்ந்த சிந்தனைகளையும் மீறி அவர் வெளிப்படுத்திய சிந்தனைகள் ஆகிய இரண்டையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

பாரதியாருடைய நடை, உடை, பாவனைகளில் செயல்களில் வாழ்க்கையில் சாதி வேற்றுமை கருதாமை முதலிய பல சீர்திருத்தங்களைக் காணலாம்.

அவருடைய பாடல்களில், கதைகளில், கட்டுரைகளில், கார்ட்டூன்களில் பத்திரிகை எழுத்துகளில் சாதி வேற்றுமையை கண்டிக்கும் இடங்கள் பல பல.

சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா; - குலத்

தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்;

நீதி உயர்ந்த மதி கல்வி - அன்பு

நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்.

குழந்தைப் பருவத்திலேயே சாதிகள் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்.

“ஜாதி மதங்களைப் பாரோம் - உயர்

ஜன்மம்த் தேசத்தி லெய்தின ராயின்

வேதிய ராயினு மொன்றே - அன்றி

வேறு குலத்தின ராயினு மொன்றே...”

என்று ஜாதிமதங்களைப் பாரோம், வேதியராயினும் ஒன்றே. வேறு குலத்தினராயினும் ஒன்றே என்று பாடுகிறார்.

பாப்பாப் பாட்டிலேயே சாதி ஒழிப்பைப் பாடிய பாரதியார் குடுகுடுப்பைக்காரன் பாட்டிலேயும் சாதி ஒழிப்பை வலியுறுத்துகிறார்.

“குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு

நல்லகாலம் வருகுது. நல்லகாலம் வருகுது.

சாதிகள் சேருது. சண்டைகள் தொலையுது.

சொல்லடி, சொல்லடி, சக்தி, மாகாளி

வேதபுரத் தாருக்கு நல்லகுறி சொல்லு..”

குலத்தைப் பாராதே, குணத்தைப் பார்

சாதிகளை உருவாக்கியவர்களுள் பிராமணர்கள்தான் முக்கிய மானவர்கள என்று கருதினார் பாரதியார். ஆகவே

“பார்ப்பானை ஐயரென்ற காலமும் போச்சே - வெள்ளைப் பரங்கியைத் துரையென்ற காலமும்போச்சே..”

என்று சாடுகிறார்.

நந்தனாரையும் திருப்பாணாழ்வாரையும் கும்பிடும் இந்துக்கள் அவர்கள் வழிவந்தவரைப் புறக்கணித்தனர். அவர்களின் வழி வந்தவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவேண்டும் என்பதையே, பாரதி விரும்பினார்.

“நந்தனைப் போல் ஒரு பார்ப்பான் - இந்த நாட்டினில் இல்லை குணம் நல்லதாயின் எந்தக் குலத்தினரேனும் - உணர் வில்பம் அடைதல் எனக் கண்டோம்.”

நந்தனார் பிறப்பால் பறையர். சிறப்பால் ஒழுக்கத்தால் அந்தணர். அதனால் தான் நந்தனைப்போல் ஒரு பார்ப்பான் இந்த நாட்டினில் இல்லை என்று பாடினார்.

குலத்தைப் பாராதே, குணத்தைப் பார். எந்தக் குலத்தினரேனும் குணம் நல்லதாயின் அவர் மேலோரே என்கிறார்.

“சூத்திரனுக் கொருநீதி - தண்டச் சோறுண்ணும் பார்ப்புக்கு வேறொருநீதி சாத்திரம் சொல்லிடுமாயின் - அது சாத்திரம் அன்று சதியென்று கண்டோம்.”

என்று சாதிக்கொரு நீதி சொல்லும் சாத்திரத்தைச் சாடுகிறார்.

பாரதியின் உலகப் பார்வை

இந்தியாவில் ஒரே சாதிதான் உண்டு. அதுவும் இந்துசாதி மட்டுமே என்றும், இந்திய மக்கள் அனைவருமே இந்துக்களே என்று பாரதி அழுத்தமாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

- இந்தியாவில் பிறந்த எல்லாருமே இந்துக்கள். இந்தியா, இந்து, ஹிந்து ஆகிய மூன்றும் ஒரே சொல்லின் திரிபுகள். இந்தியாவில் பிறந்தவன் இந்திய ஜாதி அல்லது இந்து ஜாதி.

இந்து மதத்திற்கு ஆணிவேராக இருந்துவரும் மடங்களும், ஆதினங்களும் மக்களை ஒன்று சேர்க்கும் முயற்சியில் கவனம் செலுத்தத் தவறிவிட்டதால் மதமாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இதற்கான தீர்வுகளை பாரதியார் கண்டார்.

பூணூல் புரட்சி

சமூக ரீதியில் உயர்ந்திருந்த பிராமணர்களைப் போல் மற்றெல்லா ரையும் உயர்த்த வேண்டும் பாரதி நினைத்தார்.

பாரதியார் பூணூலைத் துறந்த பிராமணர். தமது பூணூலை அவர் அறுத்தெறிந்து விட்டார். ஆனால் ஹரிஜன கனகலிங்கத்திற்குப் பூணூல் போட்டு விட்டார்.

பாரதியாருக்குப் பூணூல் மேல் ஓர் உயரிய அபிப்பிராயம் இல்லை என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது. அதைப் பின்வரும் சான்று நமக்கு உறுதி செய்கிறது.

“பூணூலை எடுத்துப் போடுங்கள், இந்தியா முழுவதும் ஒரேஜாதி, ஒரே உடுப்பு, ஒரே ஆசாரம்” என்று வீரப்ப முதலியார் கூறியதற்கு.

- வேண்டியவர்கள் எல்லாம் பூணூல் போட்டுக் கொள்ளலாம். அது யாகத்துக்கு வெளியடையாளமாக அந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்டது. இஷ்டமான இந்துக்கள் எல்லாரும் பூணூல் போட்டுக் கொள்ளலாம் மற்றவர்கள் சரி சமானமாக இருக்கலாம். பூணூல் இருந்தாலும் ஒன்று போலே இல்லாவிட்டாலும் ஒன்று போலே. இந்துக் களெல்லாம் ஒரே குடும்பம். (பா.க.ப.420)

ஜாதிப்பிரஷ்டம்

பாரதியார் அனைத்து சாதியினருடனும் சமபந்தி போஜனம் செய்தார். தெரு ஓரங்களில் விற்கும் தின்பண்டங்களை வாங்கி உண்டார். முஸ்லீம் கடைகளில் தேநீர் பருகினார்.

வர்ணாசிரம தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்காத பாரதியாரின் மீது மற்ற பிராமணர்கள் எரிச்சலடைந்தனர். சாதியை விட்டும் ஊரைவிட்டும் அவரை தள்ளி வைத்தனர். அக்கிரகாரத்துக்கு வெளியே ஒரு தனி வீட்டில் பாரதியார் குடியிருந்தார்.

தான் எழுதியதை பாடியதை செயலிலும் செய்து வாழ்ந்து காட்டியவர் பாரதியார்.

வேதாத்திரி மகரிசியின் சாதிய ஒழிப்பிற்கான தீர்வுகள்

1. சாதியைப் பொறுத்தவரையில் மகரிசியின் பார்வை வித்தியாசமானது. நிரந்தரத் தீர்வை அளிக்க வல்லது.
2. இயற்கையானது மனிதன் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்தையும் அளிக்கவல்ல ஒரு கருவூலம்.
3. வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருளைப் பொதுவுடைமையாக்குவதால் உலகில் ஏழை, பணக்காரர் என்ற பாகுபாடு தோன்றாது.
4. அனைவரும் பொருளாதார நிறைவுபெற்று பொதுத்தொண்டில் ஈடுபடுவர்.
5. பொருட்களையும். வாய்ப்பு நலங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காக ஒவ்வொருவருக்கும் கட்டாயம் கல்வியைக் கற்பித்து கற்றவர்களாக்க வேண்டும்.
6. பினனர் தொழில் நுட்ப அறிவிலும் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும்.
7. தவிர்க்க முடியாத தேவைகளை இயற்கை தோற்றுவித்தால் ஒழிய, ஒரு மனிதன் பிறரின் உழைப்பையும், பணத்தையும் சுரண்டிப் பிழைத்து வாழக்கூடாது என்கிறார் வேதாத்திரியார்.
8. சமுதாயத்தில் உள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் சொத்தைச் சமமாக பங்கிட வேண்டும் என்று பொது உடைமை தத்ததுவவாதிகள் எண்ணுவதற்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் அவனைச் சமுதாயத்தின் சொத்தாக கருத வேண்டும் என்கிறார் மகரிசி.

“செல்வர்களே ஆட்சியினை ஆளும் மட்டும்
 சீர்திருத்தம் பொருள் துறையில் மலர மாட்டா
 செல்வர்களோ டேழைகளும் கலந்து ஆள
 செழித்துவரும் நாடு பொருள் மிகுதியாகும்
 செல்வர்களின் அடிமைகளாய் அழைப்போர் வாழும்
 சீர்கேடு மாறிவிடும் சுரண்டல்போகும்
 செல்வ மிலார் என்ற ஒரு தனித்த சாதி
 சில நாளில் மறைந்து விடும் சமமே எல்லாம்.” (ஞா.க.)

செல்வமும் ஆதிக்கமும் வளர்ந்தபின் சாதியமைப்பில் இப்புல்லுருவிகள் சேருகின்றனர். இதனால் இயல்பாய் இயங்கும் சாதியம், சிக்கலாய் மாறி மானுட நேயத்தைச் செயலிழக்கச் செய்கின்றன.

தனியார் சொத்து தளர வேண்டுமாயின் சமூகம் பொருள் உற்பத்தியைத் தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்தல் இன்றியமையாதது. இச்சாதி பேதங்கள் மறைய,

“குலமுதலாய் பேதங்கள் கொள்ளும் நிலைமாற்றி
பலரும்கூடி உழைத்து. பகிர்ந்துண்டு வாழ்ந்திடுவோம்.
உலகில் பிறந்துவிட்ட ஒவ்வோர் மனிதனுக்கும்
நிலஉலகம் சொந்தம் என்ற நீதிநிலை நாட்டிடுவோம்.” (ஞா.க.)

என்கிறார். இதைப் போல் தொழில் துறையின் நிர்வாகத்தை சமுதாயம் ஏற்க வேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் வேலையில்லாமல் துன்புறும் நிலைமை வராது. மேலும் தரங்குறைந்த பொருள்களும் சந்தைக்கு வராது.

நான்கு வருணத்தார் நம் சமூகத்தில் இல்லை என்று வேதாத்திரியார் கூறவில்லை.

ஆனால் வருண அமைப்பிலே உண்மையில்லை என வருந்துகிறார். எனவே, அவர் உண்மையான தொழிலாளர் (உண்மையான வருணத்தார்) அமைப்பு வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்.

“உழைப்பாளர் வாணிபர்கள் ஆட்சியாளர்
உள்ளமெனும் அறிவறிந்தோர் பிரிவு நான்கும்
உழைப்பாளர் படிப்படியாய் உயர்தற்கேற்ப
ஒன்றாய்ப்போம் கூட்டுறவு முறையின் மூலம்
உழைப்பாளர் வாணிபத்தை ஏற்றுக் கல்வி
உயர்வு பெற்றுப் பின் அரசை ஏற்பர் மேலும்
உழைப்பாளர் உள்ளுணர்ந்து அறிவறிந்தால்
ஒன்றல்லே மனித இனம் பேதமெங்கே? (ஞா.க 293.)

என்பது மேற்கூறிய கருத்துக்கு வலுவூட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

சாதி ஒழிப்பிற்கு பாரதியார், அம்பேத்கார் போன்றவர்கள் சமூக அணுகுமுறையில் போராடினார்கள். அதனால் ஓரளவிற்குத் தான் பயன் கிடைத்தது.

முழுமையான பயன் கிடைக்க வேண்டுமானால் வேதாத்திரி மகரிசி குறிப்பிடுகின்ற பற்றற்ற குடும்ப, சமூக வாழ்க்கையை நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டும். இந்த சீரிய கருத்தே சாதி ஒழிப்பிற்கு மகரிசி வைக்கும் உயர்ந்த திட்டமாகும்.

“இனம் சாதி தேசம் மொழி மதம் பற்றற்று
 இயற்கை யமைப் பறிவு நிலையறிந்து மேலாம்
 மனிதனென்ற ஒரு நினைவில் பாசம் பற்றை
 மறந்து தொண்டாற்றி பிறர் துன்பம் தீர்க்கும்
 புனித உள்ளம் செயலுடையோர் எண்ணிறந்தோர்
 புவிமீது அதிகரிக்க அதிகரிக்க
 கனிவு மிகும் அருள் பெருகும் சமுதாயத்தின்
 களங்கங்கள் மறைந்துவிடும் உலகம் உய்யும் ” (ஞா.க.339)

சாதி ஒழிய வேதாத்திரியத்தின் புதுமைக் கருத்து பின்வருமாறு.

“சமுதாயப் பொருட்கள் உற்பத்தி யேற்று
 தக்கபடி நிர்வகித்தால் தனியார் சொத்தேன்?
 சமுதாயம் குழந்தை வளர்ப்பதனை ஏற்றால்
 தரம் பிரிக்கும் சாதி, பரம்பரைச் சடங்கேன்?
 சமுதாயம் தொழில் துறையை நிர்வகிக்கத்
 தனியார்க்கு வேலையில்லாத் தொல்லையேது?
 சமுதாய வாழ்வின் நலங்குலைக்க ஏற்ற
 தரம் குறைந்த பொருள் தோன்ற வாழ்ப்பு ஏது?” (ஞா.க.303)

இச்சமுதாயமே குழந்தை வளர்ப்பு ஏற்க முன்வருதல்
 புதுமையான கருத்து. நடைமுறைக்கு வர ஒவ்வாதது அல்ல.

குழந்தைகளிடம் சாதியற்ற சமுதாய உணர்வை ஊட்டினால்
 அவ்வுணர்வு வேரூன்றி வளரும். விபரம் அறியாத குழந்தையிடம்
 சாதி என்ற பண்பினை முளையிலேயே கிள்ளி விடலாம் அல்லவா?

“வேதமத், ஜாதி இன, வேறுபாட்டை
 வேரோடு போக்கி உலகெங்கும் மக்கள்
 சோதரர்களாய் ஒன்றுபட்டு வாழ
 சுருக்குவழி, குழந்தைகளைப் பயன்படுத்தல்”

என்பதன் மூலம் உணர்த்துகிறார்.

சாதி என்பது ஒழிக்க முடியாதது அல்ல. அதனை ஒழிக்க ஒரு
 கருத்தைத் தெரிவித்தல் அதன் செயல்பாட்டிற்குத் திட்டம் வகுத்தல்,
 பயன்பாட்டைத் தெளிவு செய்தல் வேதாத்திரியத்தின் தனிச்
 சிறப்பாகும்.

“.....அனுபவத்தால்
கண்டறிந்த விளக்க மெல்லாம் படிப்போர்க்குச்
சொற்ப நேரத்திலே சுருங்கச் சொல்லி
சுய அறிவைத்தூண்டி விழிப்படையச் செய்யும்”

என்று வேதாத்திரிய கவிதை சொல்கிறது. எவ்வளவு சிறப்பான
திட்டமானாலும் தனிமனிதன் மட்டும் புரிந்து கொண்டால் போதாது.

அத்திட்டத்தை சமுதாயமும் அறிந்து கொண்டால்தான்
முழுப் பயனைப் பெற முடியும். பாமரனுக்கும் அதன் பயனை
கொண்டு செல்ல இயலும்.

11

ஆன்மீகச் சிந்தனையும் கடவுள் சிந்தனையும்

ஆன்மீகம் என்பது ஆத்மாவைப் பற்றிய சிந்தனை. ஆத்மம் என்பதே கடவுள். நமக்குள் இருக்கும் ஆத்ம சக்தியே கடவுள். அந்த சக்தியை நாம் நேரில் தரிசிக்கலாம்.

இவ்வுலகில் நாம் பிறப்பெடுத்தது, உடல் வளர்த்தது எல்லாம் ஆத்ம தரிசனத்துக் காகத்தான்.

ஆன்மீகம்தான் மனிதனின் மிக உயர்ந்த லட்சியம். மிக உயர்ந்த பெருமை என்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர்.

பாரதியின் ஆன்மீகச் சிந்தனைகள்

பாரதி சிறு வயதில் இருந்தே ஆன்மீகத்தில் நாட்டம் கொண்டவர். குல தர்மத்தால் நாள் தோறும் காலையில் காயத்ரி மந்திரமும், மாலையில் சந்தியா வந்தனமும் செய்து வந்தார்.

நாள்தோறும் இறைவனை வழிபடுவதும், இறைசார்ந்த பாடல்களை மனனம் செய்வதும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

அதனால் தலைமுறையாலும், வளர் சூழ்நிலையாலும் அவர் மனம் ஆன்மீகத் துறையில் தோய்வு பெற்றிருந்ததில் வியப்பில்லை.

வேதங்கள், உபநிடதங்கள், பிரம்ம சூத்திர உரைகள் , பகவத்கீதை உரைகள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள், ஆழ்வார் பாசுரங்கள், நாயன்மார் பாடல்கள், சித்தர் சிந்தனைகள், தாயுமானவர் தத்துவங்கள், வள்ளலார் வாக்குகள் போன்றவற்றை நன்கு கற்றறிருந்தார் பாரதியார்.

பாரதியின் இலக்கியப் படைப்பில் தோத்திரப் பாடல்களும், சாத்திரப் பாடல்களும் மிகுதியாக உள்ளன. கதைப்பாட்டிலும் இறை உணர்வை ஏற்படுத்தும் சொற்றொடர்கள் வந்துள்ளன.

முப்பெரும் பாடல்களில் ஒன்றான கண்ணன் பாட்டு பக்தி பரவசமுட்டும் போற்றிப் பாடலாகும்.

குயில்பாட்டு ஆன்மீகத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் உருவகச் செய்யுளாகும். ஆன்மக் காதல்தான், குயில் பாட்டாய் கொஞ்சி விளையாடும் தமிழ்ப் பாட்டாய் விளங்குகிறது.

கர்மயோகம்

விநாயகர் நான்மணிமாலையில் பாரதியார், “தன்னைக் கட்டுதல், பிறர்துயர் தீர்த்தல், பிறர்நலம் வேண்டுதல், உலகம் காக்கும் ஒருவனைப் போற்றுதல் இந்நான்கே பூமியில் எவர்க்கும் கடமை” என்கிறார்.

“நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டிற் குழைத்தல்
இமைப் பொழுதும் சேராதிருத்தல்”

என கர்மயோகியாய் உலகிற்கு வாழ்ந்து காட்டுகின்றார்.

பக்தி யோகம்

பக்தியால் எய்தும் மேன்மைகளைத் தம் பகவத்கீதை நூலில் பன்னிரண்டாம் அத்தியாயத்தில் “பக்தி யோகம் கடுகப்பலனளிக்கும்”, ஞானயோகம் பக்தி யோகங்களுள் ஞானயோகம் தாமதித்தே பலனளிக்கும். அதில் மனதை நிறுத்துவது கஷ்டமானது என்கிறார்.

“பக்தியினாலே-இந்தப் பாரினில் எய்திடும் மேன்மைகள் கேளடி சித்தம் தெனியும்-இங்கு செய்கை அனைத்திலும் செம்மை பிறந்திடும் வித்தைகள் - சேரும் நல்ல வீரருறவு கிடைக்கும் மனத்திடைத் தத்துவமுண்டாம்-நெஞ்சில் சஞ்சலம் நீக்கி உறுதி விளங்கும்.”

என அடுக்கிக் கொண்டே செல்கின்றார்.

சக்தி வழிபாட்டில் ஆர்வமுடையவர் பாரதியார். பெண் தெய்வ வழிபாட்டில் காளியை, சரஸ்வதியை, இலட்சுமியை பராசக்தியை பலபலப் புகழ்ந்து போற்றியுள்ளார்.

“எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா” என்ற பாடல் வரியே அவர்தம் சக்திவழிபாட்டின் ஆழத்தை அளவிடும்.

“ஆதிசிவனுடைய சக்தி - எங்கள்
அன்னையருள் பெறுதல் முக்தி
மீதியிருக்கும் போதே - அதை
செல்லல் சுகத்தினுக்கு யுக்தி”

என்றும்,

“தெய்வம் நமக்குத் துணை பாப்பா - ஒரு
தீங்கு வரமாட்டாது பாப்பா”

என்றும், “தெய்வத்தின் சிந்தையை நெஞ்சத்தில் பதித்து, நாவினால் ஓதினால் அவநம்பிக்கையும், அச்சமும் ஓடிவிடும். சக்தியும், மனோ தைரியமும் சம்பத்தும் கிடைக்கும்” என்பது பாரதியின் கருத்து.

ஞான யோகம்

தான் ஆன்மீக ஞானம் பெற்றமையைத் தெளிவாக பாரதி விளக்குகின்றனார்.

வானில் பறக்கின்ற புள்ளெலாம் நான், மண்ணில் திரியும் விலங்கெலாம் நான், கானில் வளரும் மரமெலாம் நான், காற்றும், புனலும், கடலும் நான் என்று கூறிக் கொண்டே வந்தவர், “ஆன பொருள்கள் அனைத்திலும் ஒன்றாய் அறிவாய் விளங்கும்முதற் சோதி நான்” என, “தத்துவம்” என்ற பகுதியில் நான் தலைப்பில் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஞானம் குறித்த இவையே அவர் இயற்றிய பக்திப் பாடல் களுக்கும் வேதாந்தப் பாடல்களுக்கும் அடிப்படையாய் அமைந்தன.

பாரதியின் பாடல்களில் உள்ள ஆன்மீக மரபுகளின் சுவடுகளை இவை அடையாளம் காட்டுகிறது.

சமயப் பொதுமை

பாரதியின் சமய உயர்வினைப் புலப்படுத்தும் பக்திப்பாடல்கள் அனைத்தும் தெய்வப் பாடல்களாக வடிவெடுத்துள்ளன.

இவை 75 தலைப்புகளிலும், கண்ணன் பாடல்கள் 26 தலைப்பு களிலும் அமைந்துள்ளன.

இத்துணைப் பாடல்களிலும் அனைத்து வகைச் சமயங்களையும் தழுவிச் செல்லும் பாங்கினைக் காணலாம்.

பாரதி அனைத்து சமயக் கோட்பாடுகளையும் போற்றியவர். எல்லாச் சமயங்களும் கடவுள் என்று வழிபடுகின்ற முழுமுதற் பொருள் ஒன்றே என சமயப் பொதுமை கண்டவர்.

“பூமியிலே கண்டம் ஐந்து மதங்கள் கோடி
புத்தமதம், சமணமதம், பார்ஸி மார்க்கம்
சாமியென யேசுமதம் போற்றும் மார்க்கம்
சநாதனமாம் இந்து மதம், இஸ்லாம், யூதம்
நாமமுயர் சீனத்துத் தாவு மார்க்கம்
நல்ல கனபூசி மதம் முதலாம் பார்மேல்
யாமறிந்த மதங்கள் பல உளவாம் அன்றே,
யாவினுக்கும் உப்புதை கருத்திங் கொன்றே.”

அறிவே தெய்வம்

கட்டையையும், கல்லையும், மட்டையையும், மஞ்சளையும், சாணியையும் பக்தர்கள் தெய்வமாகக் கருதி வணங்குவர்.

ஆனால், ஞானிகள் அறிவையே தெய்வமாகக் கருதி வணங்குவர். அறிவே தெய்வம் என்று வேதாந்தம் கூறுகிறது. சித்தர்களும் அறிவே தெய்வம் என்று கூறுகிறார்கள்.

வேதாந்தத்தையும் சித்தர் பாடல்களையும் நன்கு பயின்றதனால் தான் பாரதியால்,

“ஆயிரந் தெய்வங்கள் உண்டென்று தேடி
அலையும் அறிவிலிகாள் - பல
ஆயிரம் வேதம் அறிவொன்றே தெய்வமுண்
டாமெனல் கேளீரோ?

மாடனைக் காடனை வேடனைப் போற்றி
மயங்கு மதியிலிகாள் - எத
னூடும்நின் றோங்கும் அறிவொன்றே தெய்வமென்
றோதி அறியீரோ?

சுத்த அறிவே சிவமென்று கூறுஞ்
சுருதிகள் கேளீரோ - பல

பித்த மதங்களி லேதடு மாறிப்

பெருமை அழிவீரோ? ” என்று பாட முடிந்தது.

இறைவன் என்பது அறிவேதான் என உறுதியாக வேதாத்திரியும் கூறுகிறார்.

“அஞ்சுவதேன் துணிந்துரைப்போம்
அறிவேதான் தெய்மென்பது”

மானுடத்தின் வெற்றிக்கு தெய்வத்தை அழைத்தல்

எழுதுகோல் தெய்வம்! நல்ல எழுத்தும் தெய்வம். கைவருந்தி
உழைப்பவர் தெய்வம்! மனதில் உறுதி வேண்டும். நினைவு நல்லது
வேண்டும். நெருங்கின பொருள் கைப்பட வேண்டும். கனவு
மெய்ப்பட வேண்டும்.! மண் பயனுற வேண்டும். வானகம் இங்கு
தென்பட வேண்டும்! மண்ணில் தெரியுது வானம் அது நம் கைவசப்
படல் வேண்டும். விண்ணிலும்-மண்ணிலும் மானுடம் பெருமை
சோர்க்கக் காரியத்தில் உறுதி வேண்டும்.

வேதாத்திரியின் கடவுள் கோட்பாடு

வேதாத்திரி மகரிசி, கடவுள் நிலையை மிகத் தெளிவாக இறை
வணக்கப் பாடலிலேயே எடுத்துரைக்கிறார்.

“எல்லாம் வல்ல தெய்வம் அது எங்கும் உள்ளது நீக்கமற
சொல்லால் மட்டும் நம்பாதே சுயமாய் சிந்தித்தே தெளிவாய்
வல்லாய் உடலில் இயக்கம் அவன் வாழ்வில் உயிரில் அறிவும் அவன்
கல்லார் சுற்றார் செயல் விளைவாய்க் காணும் இன்பத் துன்பம் அவன்”
(ரூ.க.1)

“அவனின் இயக்கம் அணு ஆற்றல் அணுவின் கூட்டுப் பக்குவம் நீ
அவனில் தான் நீ, உன்னில் அவன் அவன் யார், நீ யார் பிரிவேது
அவனை மறந்தால் நீ சிறியோன் அவனை அறிந்தால் நீ பெரியோன்
அவன் நீ ஒன்றாய் அறிந்த இடம் அறிவு முழுமை அது முக்தி”
(ரூ.க.2)

“எல்லா இடத்திலும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பது எதுவோ
அதுவே மூலம்” என்ற உண்மையைத்தான்.

“வெட்டவெளி தன்னை மெய்யென்றி ருப்போர்க்குப்
பட்டயம் ஏதுக்கடி”

என்று குதம்பைச் சித்தர் பாடினார்.

“வானுக்குள் ஈசனைத் தேடும் மருவர் காள்
ஊனுக்குள் ஈசன் ஒளிந்திருந்தானே”.

என்று திருமூலரும் பாடினார்.

வற்றாயிருப்பு, பேராற்றல், பேரறிவு, காலம் எனும் வளம் நான்கும் ஒன்றிணைந்த பெருவெளியே தெய்வம் என்பது வேதாத்திரி மகரிசியின் கடவுள் கோட்பாடாகும்.

ஒரு முழுமையான கடவுள் தத்துவத்தை மகரிசி நமக்குத் தருகிறார். அதன் இறைத் தத்துவம் பரமாத்மாவே ஜீவாத்மாவாக வருகிறது என்ற உபநிடதக் கருத்தும் ஒன்றே.

மூலமாகிய இறைவெளிக்கு தன்னைத் தானே இறுக்கிக் கொள்ளும் இயல்பு உண்டு. இறைவெளியின் இந்தத் தன்னிறுக்கம் தான் அதன் தன்மாற்றத்திற்கான முழுமுதற் காரணம்.

எனவே, இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் நாம் பார்க்கிற அனைத்தும் வெளியின் தன்மாற்ற வடிவங்களே என்கிறார் வேதாத்திரியார்.

மூலமாகிய வெளி ஞாலமானதின் விரிவான விளக்கமே வேதாத்திரியார் கூறும் விஞ்ஞானம்.

ஞாலத்தின் மூலத்தின் தன்மாற்றமாக உணர்வது தத்துவம்.

வெளி அருபமானது. எல்லையற்றது.

“அவனின் இயக்கம் அணு ஆற்றல்

அணுவின் கூட்டுப் பக்குவம் நீ” (ஞா.க.2)

என்ற வரிகள் மூலமாகவும்,

“பழுத்த நிலை வரும் வரையில் நீ - நான் என்போம்

பதமடைந்தோம் ஒன்றானோம் பரமானந்தம்” (ஞா.க.)

என்ற வைர வரிகள் மூலமாகவும் அணு முதல் அண்டம் வரை அனைத்தும் வெளியின் இயக்க நிலைகள். இத்தகைய ஒன்றாகக் காணுகின்ற அத்வைதக் காட்சியைத் தருகிறார் வேதாத்திரியார்.

“ஆதியென்ற பிரம்மமது கடல் போல் ஒன்று

அதிலெழுந்த ஜீவனெல்லாம் அலைபோல் ஆகும்

பேதமுடன் அலைகளவை விரிந்த போதும்

பிரியாது கடலைவிட்டுக் கடல் ஒன்றேனும்”

(ஞா.க.1084)

கடலும் அதன் அலையும் போன்றதே பிரம்மமாகிய வெளியும் உயிர்களும் என்று மகரிசி மிகவும் எளிமையாகக் கூறியுள்ளார்.

வெளியாகிய கடவுளுக்கு ஆயிரம் பெயர்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு பெயரும் ஒரு தெய்வமென்று கருதுவது அஞ்ஞானம். தெய்வம் ஒன்று என்ற அத்வைத தத்துவத்தை உணர்வது மெய்ஞ்ஞானம்.

பிற மதங்களில் பலவாறாகக் கூறப்பட்ட மூலத்தை தூய தமிழில் ஆதி, அநாதி, தெய்வம், சிவம், ஏகம், பிரம்மம், கிராவிட்டி என்று அழைக்கிறார் வேதாத்திரியார்.

ஒவ்வொரு நாமமும் ஒவ்வொரு கடவுள் என்று மக்கள் நினைத்த காலத்தில் சீறி எழுந்தவர்தான் பாரதியார்.

“தெய்வம் பலப்பல சொல்லிப்
பகைத்தீயை வளர்ப்பவர் மூடர்
எங்கும் ஓர் பொருளானது தெய்வம்”

என்று சாடினார். பாரதியின் ஆதங்கத்தை ஏக்கத்தை படிக்காத பாமரனும் உணரக்கூடிய வகையில் வேதாத்திரியம் தருகிறது.

எல்லையற்ற வெளிதான் கடவுள். வெளியின் வெளிப்பாடே இப்பிரபஞ்சம். வெளிப்பாட்டின் முழு முதற் இயக்க விசை வெளியின் தன்னிறுக்கமே எனப் பலப்பல செய்திகளைத் தருகிறார் வேதாத்திரி மகரிசி.

“இறைநிலை தன்னிறுக்கத்தால் எழுந்த முதன்
தன்மாற்றம் இறைத்துகளாம்
இறைத்துகள்கள் கூடியதோர் தொகுப்பே விண்
நிறைவெளியில் விண் சுழல வெளியழுத்த விளைவாக
விண்கரைய அக்கரைசல் வெளியேற
அனைத்து அலைகள் காந்தமாச்சு”

- மகரிசி

ஒன்றே பலவானது என்று வேத காலத்திலிருந்து சொல்லப் பட்டு வந்தாலும், அந்த ஒன்று பெருவெளியே என்று அனைவரையும் அறியச் செய்தவர் உணரச் செய்தவர் வேதாத்திரி மகரிசியே.

“கடவுளை வணங்கும் போது, கருத்தினை உற்றுப் பார் நீ!
கடவுளாய்க் கருத்தே நிற்கும் காட்சியைக் காண்பாய் ஆங்கே”

என்று கடவுள் வழிபாட்டிற்கு அறிவியல் பார்வை தந்தவர் நமது அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிசியே.

12

பெண்கள் முன்பினற்ற சிந்தனைகள்

Uண்டைக் காலத்தில் பாரத நாட்டில் பெண்களுக்குப் பெருமதிப்பு இருந்தது.

பெண்ணை 'வாழ்க்கைத் துணை' என்று காட்டினார் வள்ளுவர். ஓளவையார் என்ற பெண்பாற் புலவர் தூதுவராகச் சென்றதைப் புறநானூறு காட்டுகிறது. பெண்களைச் சக்தியின் உருவமாகக் கருதியது பாரத நாடே.

பெண்களுக்கு இருந்த மதிப்பும் மரியாதையும் இடைக்காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் குறையலாயின.

பெண்களுக்குக் கல்வி அறிவு தேவை இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டது. பெண்கள் அடிமைபோல் நடத்தப்பட்டனர். பெண்களுக்கு உரிய சமூக அந்தஸ்து (social status) மறுக்கப்பட்டது.

மக்கள் தொகையில் பாதிமாக விளங்கும் பெண்களுக்குக் கல்வியறிவு இல்லையென்றால் சமூகம் மேம்பட முடியாது என்றுணர்ந்த சான்றோர்கள் பெண் கல்வியை வற்புறுத்தினர்.

பாரதியும் வேதாத்திரி மகரிசியும் பெண்கள் கல்வியறிவு பெற வேண்டும் என வலியுறுத்தினார்கள்.

பாரதியாரும் நிவேதிதா தேவியும்

பாரதியிடம் இயல்பாகவே காணப்பட்ட சதந்திர எண்ணம், அரசியல் மறுமலர்ச்சி, சமூகச் சீர்திருத்தம், பெண் விடுதலை பற்றிய அக்கறை யாவும் நிவேதிதாவைச் சந்தித்த (சுவாமி விவேகானந்தரின் சீடர்) பின், மேலும் தீவிரமடைந்து பாரதியைச் செயல்பட வைத்தன.

பெண்ணுக்குச் சமூக விடுதலை கிடைக்காமல் நாட்டிற்கு அரசியல் விடுதலை அடைவதில் பலன் இல்லை என்ற எண்ணத்திற்கு வித்திட்டவர் நிவேதிதா.

கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் கூட்டத்திற்குப் பாரதியார் சென்றபோது, நிவேதிதா தேவி பாரதியாரிடம், 'உன் மனைவியை நீ ஏன் அழைத்து வரவில்லை' என்று கேட்டாராம்.

அதற்குப் பாரதியார், 'இன்னும் மனைவியைச் சமமாகப் பாவித்துப் பொது இடத்துக்கு அழைத்துச் செல்லும் வழக்கம் எங்களிடையே ஏற்படவில்லை. தவிர காங்கிரசுக்கு என் மனைவியை அழைத்து வருவதால் பயன் என்ன?' என்று கூறினாராம்.

பாரதியாரின் பதிலைக் கேட்ட நிவேதிதாதேவி மிகுந்த கோபம் கொண்டு, 'பெண்களுக்குச் சம உரிமையும், தகுந்த கல்வியும் கொடுக்காவிட்டால் சமூகம் எப்படிச் சீர்திருத்தம் பெறும், மனைவியை உன் வலது கை என மதித்து வா' என்று உபதேசம் செய்தாராம். (பாரதி வாழ்க்கைச் சித்திரம், பக்: 28)

இந்த நிகழ்ச்சியே பெண் விடுதலை, பெண்ணுக்குச் சமஉரிமை என்னும் பொருள் பற்றி, பாரதியார் சிந்தனைகள் எழுச்சியுறக் காரணமாயின. அதன் விளைவாக அவர் படைப்புகளில் அவை வேகத்தோடும் வீச்சோடும் வெளிப்பட்டன.

பெண் விடுதலையும் மண் விடுதலையும்

பெண்ணுக்கு விடுதலை கிடைக்கும் போதுதான் மண்ணுக்கு விடுதலை கிடைக்கும் என்பது பாரதியின் நம்பிக்கை.

ரஷ்யப் புரட்சி பற்றி ஸ்டாலின் குறிப்பிடும் போது, அவருடைய செயல்பாடுகளை விட, மார்க்ஸிம் கார்க்கி எழுதிய "தாய்" என்ற புத்தகம்தான் மக்கள் மனத்தில் புரட்சி எண்ணத்தைத் தூண்டியதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மார்க்ஸிம் கார்க்கி எழுதிய "தாய்" நாவலில் நாட்டில் உள்ள பெண்களிடம் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டால்தான் புரட்சியை நிகழ்த்த

முடியும் என்ற கருத்தை மையப்படுத்தியிருந்தார். இதே கருத்தைத் தான் பாரதியும் தம் படைப்புகளில் மையப்படுத்தி இருக்கிறார்.

வேதாத்திரி மகரிசியோ பெண்களை மேலும் மேலும் உயர்த்தி ஞானத்தைப் போதிக்கும் ஞான ஆசிரியர்களாக இன்று உயர்த்தி உள்ளார்கள்.

பாரதியும் பெண்ணியமும்

ஒரு பெண் தெய்வமான சக்தியைத் தனது தெய்வமாகக் கொண்டவர் பாரதியார். இதற்கென, சக்திதாசன், காளிதாசன் என்று தனது புனைபெயரை வைத்துக் கொண்டவர்.

தனது குருவாக நிவேதிதா தேவி (விவேகானந்தரின் சீடர்) என்ற பெண்மணியை ஏற்றுக் கொண்டவர்.

தனது முதல் நூலான, "ஸ்வதேச கீதங்கள்" (1908) கவிதைத் தொகுப்பைத் தான் குருவாகக் கொண்ட நிவேதிதா தேவிக்குச் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார்.

அதனைத் தொடர்ந்து வெளிவந்த "ஜென்ம பூமி" (1909) என்ற நூலையும் நிவேதிதாவிற்கே சமர்ப்பித்துள்ளார்.

அதனைத் தொடர்ந்து வெளிவந்த "ஞானரதம்" (1910) நூலில்,

“ஓம்

“புரீமதி நிவேதிதா தேவிக்கு

ஸமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது”

என்று எழுதியுள்ளார்.

மேலும், பெண்களுக்கென்றே நடத்தப்பட்ட "சகர்வர்த்தினி" இதழின் ஆசிரியாராய் இருந்து பல பெண்ணிய கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார்.

பெண்ணைத் தனது தெய்வமாகத் தனது குருவாகக் கொண்ட பாரதியைச் சிறந்த பெண்ணியவாதி என்றே கூறலாம்.

பெண் கல்வி

பெண்கள் சமூகத்தில் சமநிலையடைய அவர்களுக்கு முறையான கல்வி ஒன்றே வழிவகுக்கும் என்பதில் பாரதி தீவிர சிந்தனை உள்ளவராக விளங்கினார்.

நம் நாட்டுப் பெண்களின் கல்வி அறிவைப் பெருக்கப் பலர் முயன்றாலும் பாரதியின் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. பத்திரிகை வாயிலாகவும் அவர் செய்த அரும்பணிகள் போற்றுதற்குரியன.

தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் சம்பூர்ணமான விடுதலைப் பெற வேண்டுவராயின் அதற்குக் கல்வித் தோணியே பெரிய துணை என்கிறார் பாரதியார்.

தமிழ்நாட்டு மாதரைப் பலவித சாஸ்திரங்களைப் படித்துத் தேறும்படி வற்புறுத்துகிறார்.

தேசியக் கல்வி பற்றிக் குறிப்பிடும் பாரதி தேசியக் கல்வியில் பெண்களின் பங்கு இல்லாவிட்டால் கல்வி முழுமையடையாது என்கிறார்.

தமிழ்நாட்டுப் பெண்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு அவர் களுடைய யோசனைகளையும் தழுவி நடத்தாவிட்டால் அக்கல்வி சுதேசிக் கல்வியாகாது என்பார்.

- தமிழ்க்கோயில், தமிழரசு, தமிழ்க் கவிதை, தமிழ்த்தொழில் முதலியவற்றுக்கெல்லாம் துணையாகவும், தூண் முதலாகவும் நிற்பது தமிழ் மாதரன்றோ. (பா.க.)
- தேசியக் கல்வியின் தமிழ்நாடு கிளையென ஒரு கிளை ஏற்பட வேண்டும். அதன் ஆட்சி மண்டபத்தில் பாதி தொகைக்குக் குறையாமல் தமிழ் ஸ்த்ரீகள் கலந்திருக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய ஸர்வகலாஸங்கத்தின் ஆட்சி மண்டபத்தில் கலந்து தொழில் செய்யத்தக்க கல்விப் பயிற்சியும் லௌகிக ஞானமும் உடைய ஸ்த்ரீகள் இப்போது தமிழ்நாட்டில் பலர் இலர் என ஆட்சேபங் கூறுதல் பொருந்தாது. (பா.க.)

ஞான ஆசிரியர்

பாரதி சொன்னார். “தீக்குள் விரலை வைத்தால் நந்தலாலா உன்னை தீண்டும் இன்பம் தோன்றுதடா நந்தலாலா” என்று

இத்தகைய குண்டலினி தீயின் இன்பத்தை உணர வைத்து, அச்சுடரை உலகெங்கும் பரவச் செய்ய பெண்களுக்கு தீட்சை அளித்து, ஞான ஆசிரியர் என்ற பெறுப்பையும் அளித்து, ஆன்மீகத் துறையில், வேதாத்திரியத்தில் பெண்ணினத்தின் சிறப்புக்கு மேலும் சிறப்பு செய்கிறார் மகரிசி.

பெண் விழிப்புணர்வு

பெண் விடுதலை பெற வேண்டுமானால் அவள் விழிப்புணர்வு பெற வேண்டியது முதல் தேவை. விழிப்புணர்வு (Awareness) என்பது கவனத்துடன் செயல்படுவதற்குரிய அறிவைக் குறிக்கும்.

அதனால் பெண்களிடம் அவர்களுடைய உரிமை பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நினைத்தார் பாரதியார்.

வங்காளப் பிரிவினைக்குப் பிறகு வங்கப் பெண்மணிகள் சுதேசிய இயக்கத்தில் மேற்கொண்ட முயற்சிகளைக் கண்டு வியப்புற்ற பாரதி தமிழ் நாட்டுப் பெண்களும் அவற்றையறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் 'சக்கரவர்த்தினி' பத்திரிகையில் சுதேசிய எண்ணத்தைப் பற்றி எழுதினார்.

ஆண்களுக்கு அடங்கியே வாழ்ந்து பழகிய தமிழ்நாட்டுப் பெண்களுக்குப் பிறநாட்டுப் பெண்கள் எவ்விதம் இருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்பினார். எனவே, பெண் உரிமைக்காகப் போராடிய இயக்கங்களைப் பற்றி 'தர்மயுத்தம்' என்னும் தலைப்பில்,

- 'துருக்கி நாட்டில் பெண்களுக்குள்ளே, நடந்த விடுதலைக் கிளர்ச்சி, தென் ஆப்பிரிக்காவில் 'பியேட்டர் மாரிஸ்பர்க் பட்டணத்தில் 1910-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட 'பெண்கள் விடுதலைச் சங்கம்,' பிருத்தானியா, 'ஸ்திரி சாம்ராஜ்யம்' ஆகிய பெண்ணுரிமை இயக்கங்களைத் தமிழ் நாட்டுப் பெண்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். 'எல்லா நாடுகளிலும் பெண்கள் சுதந்திரம் பெற்று மனித இனத்தை மேன்மைப் படுத்த முயற்சி செய்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள் இதற்காக எந்த முயற்சியும் செய்யாமலிருக்கிறார்களே ஏன்?'

என்று வினா எழுப்பி அவர்களைச் சிந்திக்கச் செய்தார். (பாரதியாரும் சமூகச் சீர்திருத்தமும், பக் : 121).

பாரதி பார்வையில் பிறநாட்டுப் பெண்கள்.

பிறநாட்டுப் பெண்களுடன் நம் பெண்களை ஒப்பிட்டு அவர்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று ஊக்கப்படுத்துகிறார் பாரதியார்.

பலநாட்டு நூல்களையும். பிறமொழி நூல்களையும் படித்த அறிவும், பத்திரிகை தொழிலும் அவருக்கு உலகம் தழுவிய பார்வையைத் தந்தது.

பிறநாட்டுப் பெண்கள் பற்றி பாரதியின் கட்டுரைகளில் உள்ள கருத்துக்களில் சில.

1. துருக்கி தேசத்துப் பெண்கள் படிப்பு, ராஜ்யப் பொறுப்பிலே ஊக்கம் முதலிய சகல அம்சங்களிலும் விருத்தியாகக் கொண்டு வருவதாக மில் எல்லிசன் என்ற ஆங்கிலப் பெண்மணியின் புத்தகத்தில் படித்ததைப் பள்ளிக் கூட ஆசிரியர் (பிரம்மராய வாத்தியார்) கூற்றாக வெளிப்படுத்துகிறார்.
2. இங்கிலாந்து நாட்டில் பெண்கள் வாக்குச் சீட்டு உரிமையை வாங்குதல், வேதவல்லி அம்மையார் மூலம் கூறப்படுகிறது.
3. தென்னாப்பிரிக்காவில் இந்தியர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளை 1896இல் கல்கத்தாவில் கூடிய 12ஆம் ஜன சபைக் கூட்டத்தில் செய்யப்பட்ட தீர்மானமொன்றை ஆதரித்துப் பேசுகையில் ஜி. பரமேசுவரன் பிள்ளை கூறியது, புதுச்சேரியில் தங்கம்மா பாரதி மூலம் கூறப்படுகிறது.
4. மான்செஸ்டர் கார்டியன் என்ற பத்திரிகை நவீன ரஷ்யாவின் விவாக விதிகளைப் பற்றிய உண்மையான விவரங்களைப் பிரசுரம் செய்ததைப் பாரதி சுட்டிக்காட்டுகிறார்.
5. கியூசியன் என்ற சீனத்துப் பெண்ணைப் பற்றி ஏஷியாடிக் ரெவ்யூ பத்திரிக்கையில் வெளிவந்த செய்திகள், தங்கம்மா பாரதியால் பெண்கள் கூட்டத்தில் கூறப்படுகின்றன.

நவீன பெண்ணின வாதிகள் "பெண்ணியம் என்பது பெண்களால் பேசப்பட வேண்டும்" என்று கூறுவதைப் பாரதி அன்றே உணர்ந்திருந்தார்.

அதனால்தான் தான் கூறவந்த கருத்துக்களைப் பெண்கள் வாயிலாகவே பல இடங்களில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

பெண்ணுரிமை இயக்கம்

ஆசியாவில் பெண்விடுதலைக்காகப் போராடிய சீனநாட்டு சியூசீன் என்ற பெண்ணைப் புகழ்ந்து அப்பெண் இயற்றிய பெண்ணுரிமை இயக்கப் பாடலைத் தமிழாக்கம் செய்தார்.

புதுச்சேரியில் கூடிய மகளிர் கூட்டத்தில் தம் மகள் சகுந்தலா பாரதியைக் கொண்டு அந்தப் பாடலைப் பாடச் செய்தாராம். (பாரதியும் சமூகச் சீர்திருத்தமும், பக்: 122) அப்பாடலில்,

விடுதலைக்கு மகளிரெல்லோரும் வேட்கை கொண்டனம்;
(பல்வகைப் பாடல்கள், பெண்விடுதலை - 1)

என்று பெண்கள் விடுதலை மீது விருப்பம் கொண்டதாகப் பாடியிருக்கிறார்.

மண்ணுலகில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் கடவுள் என்றால் பெண்ணும் தெய்வம் அல்லவா? என்று கேட்டு அவளைத் தெய்வமாக மதிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்,

மண்ணுக்குள் எவ்வுயிரும் தெய்வ மென்றால் மனையாளும் தெய்வ மன்றோ?

பெண் உரிமையைப் பற்றி வேதாத்திரி மகரிசி ஒரு கவியில் அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

“ஒரு ஆண் தன் பால்வேட்பைத் தீர்த்துக் கொள்ள,
உதவும் ஒரு கருவியாய் உடல் கொடுக்க,
ஒரு பெண் தன் உயிரையே அர்ப்பணித்து,
உணவு உடை வாடகை போல் பெற்றுலாவும்
ஒரு இழிந்த அடிமைநிலை பெண் இனத்திற்கு
உலகினிலே இனி வேண்டாம், ஒவ்வோர் பெண்ணும்
ஒரு தொழிலைச் செய்து பொருள் ஈட்டிக் காத்து
உண்டுடுத்துக் கடமை செய்யும் உரிமை வேண்டும்” (ஞா.க.501)

என்று பெண்ணுரிமைப் பற்றி மகரிசி விளக்குகிறார்.

பெண் நாட்டின் தாய். எனவே பெண்ணுரிமை சிறப்புற வாழ்வது நாகரிகத்திற்கு அடிப்படையாகும் என்கிறார் மகரிசி.

மாமியார் மருமகளை ஆட்டிப்படைக்கக் கூடாது என்றும் மருமகள் மாமியாரைத் தனது அன்னை போலக் காத்து அவரை மகிழ்விக்க வேண்டும் என்றும் மகரிசி கூறியுள்ளார்.

பெண்களுக்கு உரிய உரிமை கிடைக்க வேண்டுமென்றால் பெண்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி மதச் சடங்குகளையும் அரசியல் சட்டங்களையும் எழுத வேண்டும். அதற்கான காலமும் வந்து விட்டது என்கிறார் வேதாத்திரியார்.

விதவைகளின் மறுவாழ்வு

கைம்பெண்களின் கண்ணீரைத் துடைக்காத தெய்வத்தையும் மதத்தையும் நம்பாதவர் விவேகானந்தர்.

கைம்பெண்களிடத்தில் கடவுளம்சம் இருக்கிறதென்பார் பாரதியார்.

கைம்பெண்கள் யார் என்ற வினாவிற்கு பாரதி இப்படி விளக்கமளிக்கிறார்.

- கணவனை இழந்த மாதர். அவர்கள் கணவரை இழந்தார்களே யன்றி, உடலை இழக்கவில்லை. ஐம்புலன்களை இழக்க வில்லை. உணர்வை இழக்கவில்லை. மனுவிய ஹிருதயத்தை இழந்துவிடவில்லை. காம விருப்பத்தை இழக்கவில்லை. காமக் கருவிகளை இழக்கவில்லை. அவர்கள் கல்லாய் விடவில்லை மண்ணாய்விடவில்லை''

என்று பாரதி எழுதக் காரணம் அவர் காலத்தில் கைம்பெண்களுக்கு இழைக்கப்பட்டு வந்த கொடுமைகளே ஆகும்.

விதவைகளின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குச் சில வழிமுறை களைச் சொல்லுகிறார் பாரதி.

1. விதவைகள் எந்த வயதிலும் தமது வயதிற்குத் தகுந்த ஆடவரை மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம்.
2. அதுபோல் (மனைவியை இழந்த) ஆண்களும் எந்த வயதிலும் தம் வயதுக்குத் தக்க மாதரை மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம்.
3. இந்த ஏற்பாட்டை உடனடியாக நடைமுறைக்கு கொண்டு வரவேண்டும்.
4. வீண் சந்தேகம், பொறாமை, குருட்டுக் காமம், பெண்களை ஆத்மாவில்லாத, இருதயமில்லாத, ஸ்வாதீனமில்லாத அடிமை களாக நடத்த வேண்டுமென்ற கொள்கை உடையவர்கள்தான் பெண்கள் புனர்விவாகம் செய்யக்கூடாது என்ற சட்டம் போட்டார்கள்.
5. அதனால் தான் மனைவியல்லாத கிழவர்கள் சிறு பெண்ண மணம் புரிய நேரிடுகிறது.

6. அதனாலே தான், இந்து தேசத்து விதவைகளின் வாழ்க்கை நரக வாழ்க்கையினும் கொடியதாய் எண்ணற்ற துன்பங்களுக்கு இடமாகிறது.
7. எல்லா விதவைகளும் மறுமணம் செய்து கொள்ள இடம் கொடுப்பதே இந்தியாவில் மாதருக்குச் செய்யப்படும் அநியாயங்கள். எல்லாவற்றிற்கும் பெரிதான இந்த அநியாயத் திற்குத் தகுந்த மாற்று.

வேதாத்திரி மகரிசியின் பார்வையில் பெண் சிந்தனைகள்.

மகரிசி தன்னைக் காணவரும் பெண் சீடர்களானாலும் சரி, ஆஸ்ரமத்தில் பணி செய்யும் பெண்களானாலும் சரி, அவர்களைப் பார்க்கும் போது அவர்களுடைய கரங்கள் குவியும்.

என்னடா இது. வாழ்த்த வேண்டிய கைகள் வணங்கு கின்றனவே! என்று நோக்குபவர்களுக்கு, “பெண்கள் இறைவனால் படைக்கப் பட்ட பிரம்மாக்கள். நான் அவர்களை வணங்கத் தானே வேண்டும்” என்று உதிர்ப்பார்.

“எனக்கு திருமணம் செய்து கொள்வதில் விருப்பம் இல்லை” என்று மகரிசியிடம் தெரிவிக்கும் பெண்களுக்கு, “பெண்களுக்கு Protection & Maintenance -ம் வேண்டும். இவை இரண்டும் உனக்கு இருக்கிறதா?” என்று கேட்டு சிந்திக்கச் செய்து விடுவார்.

அந்த சமயத்தில் யாரேனும் ஆண்கள் அருகில் இருந்தால், “இதை அளிக்க வேண்டியது ஆண்களின் கடமை” என்று உணர்த்துவார். -

பெண்மையின் மதிப்பை உணர்ந்து, டெல்லியில் போய் சதிக்கு “சதி” செய்தவர் மகரிசி.

பெண்ணின் பெருமை

“பெண் வயிற்றி லுருவாகிப்

பெண் பாலுண்டே வளர்ந்தாய்

பெண்ணின் துணையால் வாழ்கின்றாய்

பெண்ணின் பெருமை உணர்”

(ஞா.க.)

என்று மகரிசி பெண்ணின் பெருமையைப் பாடுகின்றார்.

பெண்கள் பிரம்மாக்களே.!

இந்த உலகத்தில் வாழுகின்ற மக்கள் எல்லோரும் பெண்ணினத்தின் அன்பளிப்பு என்றால் அது மிகையாகாது என்பார் மகரிசி.

மனித இனத்தில் பெண் இன்றி ஆண் கிடையாது. இருவரும் சமம். பெண் என்பவள் ஆணை விட உயர்ந்தவள் ஆவாள்.

இறைவனால் கொடுக்கப்பட்ட இனப் பெருக்கம் செய்யும் பேறு பெண்ணினத்திற்கு மட்டுமே உரியதாகும். "தாயிற் சிறந்ததோர் கோயிலுமில்லை" என இறைவனுக்கு இணையாகப் போற்றப் படுகிறாள்.

"எல்லையற்ற ஆற்றலுள்ள இறைவன் திரு உள்ளமென்ன எவ்வயிரும் தோன்றுதற்கு ஏற்றதொரு திருவழியாய் வல்லமையாய்ப் பெண்ணினத்தை வடிவமைத்தான் அற்புதமே வாழுகின்ற மக்களில் இவ்வளம் அறிந்தோர் எத்தனை பேர்"

(ஞா.க.)

உண்மையான துறவிகள்

ஒரு பெண் திருமணமான பிறகு கணவன் வீட்டிற்கு வருகின்ற போது பெற்றோர்களைத் துறக்கிறார். பிறந்த ஊரினைத் துறக்கிறார். பெற்றோர்கள் வீட்டிலிருக்கக் கூடிய எல்லாப் பொருட்களையும் துறக்கிறார். இதை எல்லாம் துறந்துவிட்டு கணவன் வீட்டுக்கு வருகிறாள்.

இந்தத் துறவைவிட இதுவரை எந்த இடத்தில் யார் மேற்கொண்ட துறவு அதிகமாக இருந்து விடமுடியும்?

அத்தகைய துறவிகளையே எல்லாரும் மனைவிகளாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

கணவர் நலத்திற்காக பெண்கள் அர்ப்பணித்து ஒத்துழைக்கத் தயாராக வந்து விட்டார்கள். இதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியது ஆண்களின் கடமை என்கிறார் மகரிசி.

சிறப்பானவர்கள்

அன்பு என்பது ஒன்றிணைத்துக் கொள்ளும் மனப்பான்மையைக் குறிக்கும். அந்த மனப்பான்மையில் பெண்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும்.

பெண்கள் ஆணுக்குச் சமம் அல்லது உயர்வு என்றெல்லாம் கருத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆண்களுக்குப் பெண்கள் சமம் அல்லது உயர்வு என்றெல்லாம் இல்லை.

அதேபோல ஆண்களுக்குப் பெண்கள் உயர்ந்தவர்களும் இல்லை. ஆண்களுக்குப் பெண்கள் சமமானவர்களும் இல்லை.

இயற்கை அமைப்பில் பெண்கள் சிறப்பானவர்கள். முதன்மையான மதிப்பு உடையவர்கள் என்பதை உணர்ந்து மதித்து ஒவ்வொரு ஆணும் நடந்து கொள்ள வேண்டியது என்று மகரிசி வலியுறுத்துகிறார்..

பெண்களுக்குத் தேவையானவை

குடும்ப வாழ்வில், எல்லா விதமான கடமைகளையும், துன்பங்களையும், சிரமங்களையும், பொறுப்புகளையும், சுமந்து கொண்டிருப்பதில், ஆண்களைவிடப் பெண்கள்தான் அதிகமாகப் பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள்.

பெண்ணினத்திற்கு இழைக்கப்படுகின்ற அநீதிகளை நீக்கி, பெண்மையின் உயர்வை, சிறப்பை மதித்து, பெண்மைக்குப் பாதுகாப்பும் பராமரிப்பும் அளிக்க வேண்டியது ஆண்களின் கடமையாகும் என்கிறார் மகரிசி.

பெண்கள் தங்கள் திறமையை வளர்த்துக் கொள்வதற்கும், தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும், இறைஞானம் பெறுவதற்கும், வாழ்க்கையில் எல்லாத் துறைகளிலும் அவர்களுக்குச் சம உரிமையையும், கூடுதலான சிறப்புச் சலுகைகளையும், அவர்கள் தேவைக்குத் தகுந்தவாறு வசதிகளும் வழங்கிப் பெண்ணினத்திற்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளைக் காலம் தாழ்த்தாமல் செய்ய வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துகிறார்.

கற்பு நெறியை பொதுவில் வைப்போம்

சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு மட்டும் கற்பு என்று கட்டாயப் படுத்தப்படுகிறது. ஆணுக்கில்லையா கற்பு?

“கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தால் இரூ
கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்”

என்று பாரதியின் புதுமைப் பெண் அழுத்தம் திருத்தமாகப் பாடுகின்றாள். ஆனால் சமுதாயத்தில் இந்த நிலை இல்லையே! இவ்வுண்மையை மகரிசி அவர்கள் அழகாகக் கூறுகின்றார்.

“கற்புக்கு மதிப்பளிக்க இருபாலார்க்கு
கடமை பொதுவே எனினும் தவறி விட்டால்
அற்புதமாய் இயற்கைதன் ஆட்சி மேன்மை
ஆணைவிட்டுப் பெண்ணுக்கே சின்னம் வைக்கும்,
சற்புத்திரன் போல் அவன் உலாவ
சமூகத்தால் அவள் தூற்றப் படுவாள் அதனால்
நற்பண்பாம் கற்பொழுங்கை உயிரின் மேலாய்
நாடுகின்றார் அறிவிலுயர் பெண்களெல்லாம்” (ஞா.க.)

என்ற பாடலில் கற்பைப் பற்றி ஆணுக்குக் கவலையில்லை. பெண்கள் மட்டுமே அதை ஒழுங்கென்று போற்றுகின்றார் என்று கூறுகிறார்.

தாய்சேய் நலம் பாராட்டல்

கணவன் மனைவி தாம்பத்திய வாழ்வில் அன்போடு இருக்கும் நிலையில் பெண் கர்ப்பம் தரிக்கிறாள். பிறக்கும் குழந்தை ஊனம் இல்லாமல் அறிவொடு பிறக்கும்.

“அஸ்வின் முத்திரை” எனும் பயிற்சி செய்தால் தாய் வயிற்றில் குழந்தை நலமாய் வளரும் என மனவளக்கலை மூலம் பயிற்சி தரப்பட்டு வருகிறது

“பெண் சிசுவைக் கொல்வது என்பது எதிர்கால ஆண்களின் வளமான வாழ்வைக் கொல்வதாகும் என்று சிசுக் கொலை வேண்டாம்” என்று உலக சமுதாயத்திடம் வேண்டுகிறார்.

“மைந்தரில்லை என்றெவரும் வருந்தமாட்டார்,
மக்கள் அதிகம் பெற்றும் தவிக்க மாட்டார்”

மைந்தரில்லை என்று வருந்தும் மக்களுக்கு காயகல்பத்தையும் வழங்கியுள்ளார்.

பெண்களின் கடமைகள்

பெண்ணின் வாழ்க்கையை ஆழமாகக் கவனித்தால் பெண் பிறவியின் நோக்கத்தை அறியலாம்.

வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ள ஒரு பெண்ணின் கடமை மிகவும் சிறந்த ஒன்றாகும்.

அறிவு, சுகம், அரசியல், பொருள், ஞானம் என்ற ஐந்து வகையான வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை உணர்ந்து அவற்றிற்கு மதிப்பளித்தல், தாய் சேய் நலத்தைக் கவனித்தல் ஆகிய கடமைகள் பெண்ணிற்கு உண்டு என்கிறார் வேதாத்திரியார்.

மனைவி நல வேட்பு நாள்

உலகமெங்கும் இன்று முதியோர் தினம், குழந்தைகள் தினம், அன்னையர் தினம், நண்பர்கள் தினம், காதலர்கள் தினம் எனக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன.

இவையனைத்தும் உறவை வலியுறுத்திக் கொண்டாடப்படும் விழாக்களாகும். ஒவ்வொரு ஆடவனின் வெற்றிக்குப் பின்னாலும் மனைவி நிற்கிறாள். இதனை உணர்ந்தவர் மகரிசி.

பெண்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் "மனைவி நல வேட்பு நாள்" நடத்த வேண்டியது அவசியம் என்பதை வேதாத்திரி மகரிசி வலியுறுத்துகிறார்கள்

மனவளக்கலை மன்றங்களில் ஆகஸ்டு 30 ஆம் தேதிமனைவி நல வேட்பு நாள் இன்று உலகெங்கும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

அப்போது கணவர் ஒரு கவியைச் சொல்லி மனைவிக்கு ஒரு பூச்செண்டை கொடுக்கிறார்.

பதிலாக, மனைவி ஒரு பழத்தை அன்புடனே கணவருக்கு அளிக்கிறாள்.

பெண்மையின் பெருமையை ஆண்கள் உணர்ந்து, மதித்து நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கில் மனைவியை நோக்கி கணவர் பாடுகிறார்.

மனைவி நலம் நாடி வாழ்த்துதல்

“பெற்றோரைப் பிறந்தகத்தைப் பிறந்த ஊரை விட்டுப்

பிரிந்து வந்து பெருநோக்கில் கடமையறம் ஆற்ற

பற்றற்றத் துறவியெனக் குடும்பத் தொண்டு ஏற்று

பண்பாட்டின் அடிப்படையில் எனைப்பதியாய்க் கொண்டேன்.

நற்றவத்தால் என் வாழ்க்கைத் துணையாகிப் பெண்மை
 நலநோக்கில் அன்போடு கருணையிவை கொண்டு
 மற்றவர்க்கும் தொண்டாற்றும் மாண்புமிக்க எந்தன்
 மனைவியை நான் மதிக்கின்றேன். வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்.”
 (ஞா.க.)

இதன் மூலம் பெண்ணினத்தின் மாண்பை அனைவரும்
 உணர்ந்து கொள்ள நல்லதொரு வாய்ப்பு அமைகின்றது.

பெண்களுக்கான அறக்கட்டளை

பெண்ணின் பெருமையை உயர்த்துவதற்காக, உலக சமுதாய
 சேவா சங்கத்தின் கிளையாக, அகில உலக பெண்கள் ஆன்மீகக் கல்வி
 அறக்கட்டளை ஒன்றை வேதாத்திரியார் அமைத்திருக்கின்றார்.

இதன் நோக்கம் பெண்கள் எல்லாத்துறைகளிலும் முன்னேற
 வேண்டும். பெண்கள் முன்னேறினால் தான் குழந்தைகள் முன்னேற
 முடியும்.

பெண்கள் முன்னேற்றமே குடும்ப முன்னேற்றமாகும்.
 பெண்கள் முன்னேற்றம் நாட்டின் முன்னேற்றம்.

பெண்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள, திறமையை
 வளர்த்துக் கொள்ள, கிராமங்களிலுள்ள பெண்கள் அனைவரும்
 அகத்தவத்தையும், தத்துவத்தையும் அறிந்து கொள்ளத் தேவையான
 அடிப்படை ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்காக இந்த அறக்கட்டளை
 நிறுவப்பட்டுள்ளது.

மணமுறிவும் மறுமணமும் பெறுதல்..

கணவன் மனைவியருள் ஒருவரிடம் ஒருவர் மனப் பிணக்கம்
 கொள்வோர் ஆறுமாத காலம் மட்டுமே பிரிந்திருந்து மணமுறிவு
 பெறலாம் என்கிறார் மகரிசி.

இக்கால வரையறை இந்தியச் சட்டத் துறையால் “ஒரு வருடம்”
 என நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

கருத்து ஒருமித்து வாழ விரும்பாதோர் சேர்ந்து இருக்கும்
 ஒவ்வொரு நிமிடமும் துன்பமானதாக அமையும். அதனைக்
 குறைக்கும் அளவாக இக்காலத்தைப் பாதிமாக மகரிசி குறைக்கின்றார்.

இவ்வாறு மணமுறிவு பெற்றோர் தங்கள் விருப்பம் போல்
 மீண்டும் ஒரு வாழ்க்கைத் துணையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம்.
 இவ்வாறு செய்வதற்கு மும்முறை வாய்ப்பளிக்கின்றார்.

மணமுறிவும் மறுமணமும் சமுதாயத்தில் பலவாகப் பெருகாமல் தடுக்க வேண்டும் எனவும் அறிவுறுத்துகின்றார்.

ஆண், பெண் யாராக இருந்தாலும் ஒழுங்குடன், மகிழ்வுடன் வாழ்வதற்குத் துணை தேவை. தவிர்க்க இயலாத காரணங்களால் துணை பிரிய நேரிடின் மற்றொரு துணையைத் தேடலாம்.

இது தனி மனித வாழ்வின் பாதுகாப்பு, முன்னேற்றம் கருதி மேற்கொள்ள வேண்டுமே தவிர அழகு, இச்சை கருதி அமைந்திடக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்துவதற்காகத் தான், பெருகாமல் தடுக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

மகரிசி கேட்கும் சட்டங்கள்

ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்களுக்கு கல்வியும், வேலை வாய்ப்பும், உடற் கூறுகளைக் கொண்டு குழந்தைப் பேறு காலத்தில் சிறப்புச் சலுகைகளும் அளிக்க வேண்டும் என்கிறார் மகரிசி.

ஆனால் சட்டத்தில், சமுதாயத்தில் உள்ள குறைபாடுகளால் பெண்கள் அவற்றைப் பெற முடியாதிருக்கிறது.

ஆகையால் சட்டங்களை உருவாக்கும் போது பெண்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்கிறார்

ஒருலக ஆட்சி அமைக்கும் தீர்மானத்திலேயே பெண்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய சிறப்புச் சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி உள்ளார் மகரிசி.

வயது பொருந்தா திருமணத்தால் வாடிப்போன பெண்கள் எத்தனையோ பேர். இந்தக் குறையைப் போக்கி நிறைவு காண சட்டம் போடச் சொல்லுகிறார்.

“பல் விழுந்த கிழ வயதில்கூட பல்லோர்

பரம ஏழையான இளம் பெண்கள் தம்மை

கல்யாணம் விருப்பம் போல் செய்துக் கொள்ளும்

கருணையற்ற, பலாத்கார முறையைப் போக்க

இல்வாழ்வில் பெண்ணை விட ஆணின் ஆண்டு,

ஈராறின் மேல் இருக்கலாகா தென்ற,

நல் முறையை அமுல் நடத்தும் சட்டம் போட

நம் தேச பொது ஆட்சிக் கெழுதி விட்டோம்..” (ஞா.க.)

பாலியல் கொடுமை, பலாத்காரம், கற்பழிப்பு இவைகளுக்கு மூல வேர் எது என்று ஆராய்ந்தார்.

“தொலைத் திட்டோம் தீமைதரும் விபசாரத்தைத்
தூங்கிவிட்டோம் வேர்களைய அது துளிர்ந்து
கலைச் சிகரமாய் விளங்கும் படங்களுடே
களங்கத்தை வளர்க்குதெனக் கண்டோம் இப்போ
மலைக்காமல் ஆராய்ந்து ஒன்று கூடி
மாற்றுமுறை வகுத்திடுவோம், சட்டம் செய்வோம்,
விலைக்காக பெண்மைதனைப் பயன்படுத்தும்
சூவிணர்களின் செய்கைக்கு முடிவு காண்போம். (ஞா.க.)

வேதாத்திரியின் இத்திட்டங்கள் சட்டமாக வரும் நாட்கள் அருகே உள்ளன.

சொத்தில் சமபங்கு பெண்களுக்கு வேண்டும்

பெற்றோர் ஈட்டிய சொத்தில் பெண்களுக்கு சமபங்கு வேண்டும் என்று வாதிட்டவர் மகரிசி. மணவாழ்க்கை ஏற்று மருவி வந்த மருமகளுக்கு கணவன் வீட்டிலும் சொத்தில் சமமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பெண்களுக்காக மறுபடியும் வழக்கிடுகிறார்.

“ஒருவருக்கொரு பெண் போதும், ஒவ்வாத போது வாழ்வு
திருமணம் மாற்றிக் கொள்ளும் தெய்வீக உரிமை தன்னை
இருவர்க்கும் ஈந்து, பெற்றோர் ஈட்டிய மிகுதியான
பொருளிலே சமபங்கீயும் புகழுள்ள சட்டம் வேண்டும்” (ஞா.க.).

என்று சுதேசமித்திரன் இதழில் 1952 ல் எழுதினார்.

1957ல் பெண்களுக்கு பெற்றோர் ஈட்டிய சொத்தில் சமபங்கு கொடுக்கும் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. ஆனால் நடைமுறையில் இன்னும் முழுமையாக வரவில்லை.

பெண்கள் முன்னேற்றம் குறித்த உலகளவிலான சிந்தனைகளைத் தொகுக்க முற்படுவோர் பாரதியையும் வேதாத்திரி மகரிசியையும் விடுக்க இயலாது.

பெண்கள் முன்னேற்றம் குறித்து உலகச் சிந்தனையாளர்கள் வரிசையில் பாரதியும் வேதாத்திரியும் முன்னணியில் நிற்கிறார்கள் என்று கூறுவதே பொருத்தமுடையதாகும்

13

தத்துவ ஞானிகளின் தத்துவ நெறிகள்

மெய்யியல் அல்லது மெய்க்கோட்பாட்டு இயல் அல்லது தத்துவம் (philosophy) என்னும் அறிவுத்துறையானது எது உண்மை, எது சரி, எது அறிவு, எது கலை, எது அறம், கடவுள் என்று ஏதும் உண்டா, எது அழகு என்பது போன்ற அடிப்படை யான கேள்விகளைப் பற்றி ஆழ ஆராயும் துறை ஆகும்.

தத்துவம் என்றால் உண்மை; உள்ளதை உள்ளவாறே அறிவதைப் பற்றிய கொள்கை, இயல் என்று பொருள். மெய்யியல் துறையில் கருத்துக்கள் எவ்வாறு ஏற்கப்படுகின்றன என்பதும், காரணம், ஏரணம் (தருக்கம்) முதலியன யாவை என்றும் கூர்ந்து நோக்கி ஆராயப்படும்.

பாரதியாரின் இறைத்தத்துவம்

பாரதியார் பாட்டுத் திறத்தாலே இவ்வையத்தை பாலித்திட விழைந்தவர். தோத்திரப் பாடல்களில் தனது பக்தியை அழுத்தமாகப் பதிவு செய்தவர்.

கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் என்பனவற்றில் இறைத்துத்துவத்தின் நெறியினைப் படைத்துள்ளார்.

கண்ணன் பாட்டில் தத்துவம்..

கண்ணன் பாட்டு உயிருக்கும் இறைவனுக்கு இடையே உள்ள இணையற்ற உறவினை விளக்கும் தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

பாரதியின் கண்ணன் பாட்டு, தற்கால மனிதனின் அகப்புறப் போராட்டத்திற்கும், மெய்ப் பொருளை மறந்து வெறும் தத்துவங்களையே எண்ணக்குழம்பும் அறிவு நோயாளருக்கும் ஓர் அரும்மருந்து ஆகும்” என்று தேவசங்கீதம் குறிப்பிடுகின்றது.

அத்வைதத் தத்துவமே பாரதியின் கண்ணன் பாடல்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

இந்து மதத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளாகிய அத்வைதம், விசிட்டாத்வைதம் முதலான தத்துவங்களனைத்தும் ஒரே தத்துவத்தினின்று எழுந்தவைகள்தாம்.

இறைவனைப் பல்வேறு நிலைகளில் அனுபவித்தலால், இவை தனித்தனி அனுபவங்களைச் சித்தரிக்கின்றன.

விசிட்டாத்வைதப்படி இவ்வுலகம் பிரம்மத்தின் படைப்பாகும். பாரதியும் விசிட்டாத்வைதக் கொள்கையை ஏற்பவர் என்பதனை அறியலாம்.

கண்ணனைத் தோழன், தாய், தந்தை, சேவகன், அரசன், சீடன், சற்குரு, காதலன், காதலி ஆகிய அனைத்துமாகக் கண்டார். பாரதியின் படி, கண்ணனே எல்லாம். அவர் பரபிரம்மம்.

பரமாத்மாவின் கல்யாண குணங்களைப் பிரித்து நின்று சுவைப்பதில் ஆர்வங் கொண்டவர்கள் ஆழ்வார்கள்.

ஆனால், பாரதியோ இரண்டறக் கலத்தல் என்று அனுபவத்தையே மிகுதியாகப் பாடுகிறார்.

இந்த ஜீவன் வேறு பரமாத்மா வேறு என்றில்லாமல் இரண்டும் இயல்பான, இரண்டும் ஒன்றே என்னும் கருத்தில் பாரதியார்.

“அன்னிய மாக நம்முள் எண்ணுவ தில்லை - இரண்டாவியுமொன் றாகுமெனக் கொண்ட தில்லையோ?

என்னைப் புறமெனவுங் கருதுவதோ? கண்கள்

இரண்டனில் ஒன்றை யொன்று கண்டு வெள்குமோ?”

“என்னைப் புறமெனவுங் கருதுவதோ? என்னும் கேள்வி வாயிலாக இருவரின் ஆன்மாவும் ஒன்று என்பதை உணர்த்தி, அதனைத் தன்னிலிருந்து பிரித்து வேறாகக் காண்பதற்கு காரணமாக அமைந்து அவனது அகத்தை நீக்குகிறான்.

“நெரித்த திரைக்கடலில் என்ன கண்டிட்டாய்?

நீலவிகும் பினிடை என்ன கண்டிட்டாய்?

திரித்த நுரையினிடை என்ன கண்டிட்டாய்?

சின்னக் குமிழிகளில் என்ன கண்டிட்டாய்?

பிரித்து பிரித்து நிதம் மேகம் அளந்தே

பெற்ற நலங்கள் என்ன? பேசுதி”

எனினும் கண்ணம்மாவின் கேள்விகளுக்கு கடலலையிலும் நுரையிலும் சின்னக் குமிழியிலும், நீல விகும்பிலும், எல்லா பொருள் களிலும் அவளையே கண்டதாக விடை கூறுகிறான் காதலன்.

தன் காதலி உடன் இருப்பினும், இல்லாவிட்டாலும் அவளை எல்லாவிடத்தும் கண்டு அவளோடு “யோகமெய்திருக்கிறான்” காதலன்.

எனவே, பிரிவு என்பதேயின்றி எப்பொழுதும் இணைத்திருக்கின்ற யோக நிலையைப் பற்றி பாரதி பாடியிருக்கின்றார்.

தானுற்ற அனுபவத்தில் தன்னை இழந்து விடுவதாகிய அத்வைத யோகத்தை இப் பாடலில் சித்தரித்துக் காட்டுகிறார்.

குயில் பாட்டில் தத்துவம்

“காதல் காதல் காதல்

காதல் போயிற்காதல் போயிற்

சாதல் சாதல் சாதல்”

என்று தொடங்குகிறது குயிலின் பாட்டு.

ஓர் உயிர் மற்றோர் உயிரோடு அன்பினால். “தான்” என்னும் அகந்தை அகன்று இரண்டறக் கலத்தலாகிய அனுபவமே காதல் அனுபவம்.

குயில்-சீவான்மாக கவி-பிரம்மம், குரங்கு மனம், மாடு-புத்தி, சோலையே உலகு. குயில் என்னுஞ்சீவன் கவி என்னும் பிரம்மத்துடன் கலக்க விரும்புகிறது.

எனினும் இடையில் உலகமாயையில் சிக்குகிறது. நாம் மனத்தினை "மனக்குரங்கு" என்றும், அறிவற்றவனை "மாடு" என்றும் கூறுவதனை அறிவோம்.

எனவே குயில், மனமாம் குரங்கு அறிவிலியாம் மாடு இவற்றில் மனத்தைப் பறிகொடுக்கிறது.

இறுதியில் குயில் மயக்கம் தெளிந்து இறைவனுடன் இரண்டறக் கலக்கிறது.

குயில் பரம்பொருளுடன் சேரமுடியாமல் மாடன் என்னும் கன்மமும், ஆணவம் என்னும் நெட்டைக் குரங்குடனும் தடுக்க, மாயையினால் மறுபிறப்பு எடுக்கிறது.

பின்பு பரமாத்மாவான மனிதனின் கைபட்டு சீவாத்மாவான குயில் மனித உருவாகி வீடு பேற்று நிலையை அடைகிறது.

பொருத்தமான குறியீடுகளோடு பாரதியார் எளிதாகப் படைத்திருக்கிறார்.

பாரதி குயிலை சீவன் என்கிறார். பரமாத்மா மனிதன். சீவாத்மா என்னதான் தவமாய்க் கிடந்தாலும் பரமாத்மாவின் அருள் இல்லாமல் பரப்பிரம்மத்தோடு இணைய முடியாது.

குயில் பாட்டு கற்பனையே என்றாலும் வேதாந்தப் பொருளோடு இயைபுப் படுத்திக் காண்பவர் காணலாம் என்று பாரதி காவியத்தை முடிக்கின்றார்.

பாஞ்சாலி சபதத்தில் தத்துவம்

பாஞ்சாலி சபதம் காப்பிய இலக்கணக் கூறுகளைப் பெற்று ஒரு குறுங்காப்பியமாகக் காணப்படுகிறது.

"அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும்" என்ற உண்மை ஒரு பெண் வாயிலாக நிலை நாட்டப்படுவதாக அமைந்த கதை, பாரதியின் உள்ளத்தை மிகவும் கவர்ந்ததில் வியப்பில்லை.

இறைவனிடம் மன உறுதியும், நம்பிக்கையும் கொண்டு வாழ்ந்தால் நன்மைகள் நம்மை வந்தடையும் என்ற ஒப்பற்ற தத்துவத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாண்டவர்களின் வாழ்க்கை - அறத்தின் பால் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டு, துன்பத்தின் எல்லையிலும் அதனைக் கண்டு அஞ்சாமல் நின்று எதிர்த்துப் போராடிய பஞ்சவரின் வாழ்க்கை - பாரதியின் வாழ்க்கைத் தத்துவமாக விளங்கியது.

“தருமத்தின் வாழ்வதனைச் சூதுகவ்வும்,
தருமம் மறுபடி வெல்லும் எனுமியற்கை
தருமத்தை நம்மாலே உலகம் கற்கும்”

வழிதேடி விதியிந்தச் செய்கை செய்தான்

என்று பாரதி அர்ச்சுனன் வாயிலாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

நல்லவர்களைப் புடமிட்ட பொன்னாக்கும் பொருட்டு” மனம் வாடும் வரை சோதனை செய்து அவர்களை தூய்மை ஆக்குகிறான் இறைவன்.

மேலும், “அறம் வெல்லும்” என்னும் உண்மையை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டவும் அவர்களை இறைவன் கருவியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறான் என்னும் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை பாஞ்சாலி சபதம் விளக்குகிறது.

பாரதியார், யோகம், அத்வைதம், விசிட்டாத்துவைதம் ஆகிய பல தத்துவங்களையும் உட்கொண்டு பாடினாரேனும் அவர்தம் உட்கிடக்கை அனைத்து மத-தத்துவப் பொது நோக்கம் ஒன்றேயாகும்.

“பல வகையாகப் பரவிடும் பரம்பொருள் ஒன்றே”, “யாமறிந்த மதங்கள் பல உளவாமன்றே யாவினுக்கும் உட்புதைந்தகருத்திங் கொன்றே” என்பன போன்ற பாடல்கள் சான்றாகும்.

வேதாத்திரி மகரிசியின் தத்துவங்கள்

வேதாத்திரி மகரிசி தமது தத்துவச் சிந்தனைகளின் அடிப்படைகளாகச் சுத்தவெளி, விண், விரிவலை, வான்காந்தம் என்ற நான்கை குறிப்பிடுகின்றார். இவை நான்கும் பிரபஞ்சத்தின் அடிப்படையான உண்மைகள்.

இது தவிர வாழ்க்கைத் தத்துவம், செயல்விளைவுத்தத்துவம், இறைத்தத்துவம் போன்ற தத்துவங்களையும் தமிழில் வள்ளுவரைப் போல் அழகாக எளிமையாக மானுடத்திற்குத் தந்துள்ளார்.

சுத்தவெளித் தத்துவம்

மகரிசியின் கூறும் அடிப்படையான தத்துவ உண்மைகளுள் முதலாவது முதன்மையானது சுத்தவெளித் தத்துவம் ஆகும்.

பிரபஞ்சத்தைத் தாண்டியும், பிரபஞ்சத்தைச் சூழ்ந்தும் உள்ள தூய வெளியே சுத்தவெளி எனப்படும்.

சுத்தவெளி இல்லாத இடமே இல்லை. சுத்தவெளி ஒன்றே சுயம். சுயத்திற்குப் பலபலப் பல பெயர்கள் உண்டு. கடவுள், தெய்வம், அல்லாஹ், பிதா என்றும் அழைக்கப்படும்.

சுத்தவெளியின் தன்னிறுக்கமே அதன் எழுச்சிக்கு முழுமுதற் காரணம். சுத்தவெளியில் எழும் அலைகளே காந்த அலைகள்.

சுத்தவெளியானது அனைத்தூடுருவும் பாய்மப் பொருளாகவும் விளங்குகின்றது. இறைநிலையாகிய பாய்மப் பொருளே சுத்த வெளியாகும்.

வற்றாயிருப்பு, பேராற்றல், பேரறிவு, காலம் என்ற நான்கும் ஒன்றிணைந்த பெருவெளியே, சுத்தவெளியே மகரிசியின் கடவுளாகும்.

விண் தத்துவம்

புலன்களால் உணரப்பெறும் பிரபஞ்சத்திற்கும், புலன்களுக்கு எட்டாத சுத்தவெளிக்கும் இடையே உள்ளது விண் தத்துவமெனும் சுழல் அலையாகும். இதுவே பரமாணுவாகும்.

விண் என்பது நிலையான ஒரு பொருள் அல்ல. அது சுத்த வெளியின் நுண்பகுதி இயக்கம் பெறுவதால் ஏற்படும் சுழல் அலை ஆகும்.

எல்லா இயக்கங்களுக்கும் அடிப்படையான இந்த விண் துகள்களின் கணிக்கும் வகையிலே தான் வேகம், பருமன், காலம், தூரம் என்னும் அளவைகள் தோன்றின என்றும் சுத்த வெளியையையும் விண்ணையும் தவிர வேறு எவையும் பிரபஞ்சத்தில் இல்லை எனவும் மகரிசி குறிப்பிடுகின்றார்.

விரிவலைத் தத்துவம்

விரிவலைத் தத்துவம் நிழலைத் தத்துவம் என்றும் கூறப்பெறும். விண்ணின் சுழலியக்கத்தால் சுத்த வெளிக்கும் விண்ணுக்கும் இடையே உராய்தல் ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாகப் பிறிதொரு அலை தொடர்ந்து வெளிவரும். இதுவே விரிவு அலையாகும்

வான்காந்தத் தத்துவம்

பிரபஞ்சத்திலே உள்ள எல்லாப் பொருள்களின் இடையிலேயும், ஒவ்வொரு பொருளிலுமுள்ள விண் துகள்களுக்கு இடையிலேயும், ஒவ்வொரு விண் துகளின் மையத்திலேயும் உள்ள சுத்த வெளியே வான்காந்தமாகும்.

இந்த வான்காந்தமானது இடத்திற்கேற்பவும், காந்தக்களத்தின் திணிவுநிலைக்கேற்பவும் அழுத்தமாகவும், ஒலியாகவும், ஒளியாகவும், சுவையாகவும், மணமாகவும் மற்றும் இவற்றை உணரும் மனமாகவும் தன்மாற்றம் பெறுகின்றது என்பது மகரிசியின் வான்காந்தத் தத்துவமாகும்.

வான்காந்தத்தின் ஒரு பகுதிதான் ஜீவகாந்தம் என்பதும் மகரிசியின் கருத்தாகும்

சுத்தவெளி, விண், விரிவலை, விண்காந்தம் பற்றிய வேதாத்திரி மகரிசியின் மிக நுட்பமான தத்துவச் சிந்தனைகள் இந்திய தத்துவ ஞானத்திற்கும் புதிய வரவாகப் புலப்படுகிறது.

வாழ்க்கைத் தத்துவம்

வாழ்க்கைத் தத்துவம் மொத்தம் பன்னிரண்டு. அவை- தேவைகள் மூன்று. காப்புகள் மூன்று. அறநெறிகள் மூன்று. அறிவுநிலைப் படிகள் மூன்று.

1. தேவைகள் மூன்று அ) பசி. தாகம், ஆகியவற்றால் எழும் துன்பங்கள். ஆ) வெட்ப, தட்ப ஏற்றத் தாழ்வுகளால் எழும் துன்பங்கள். இ) உடல் கழிவுப் பொருட்களின் உந்து வேகத்தினால் எழும் தேவைகள்.
2. காப்புகள் மூன்று. அ). வேற்றுயிர் பகை. ஆ). இயற்கைச் சீற்றத்தி லிருந்து பாதுகாப்பு. இ) தற்செயலான விபத்துக்களிலிருந்து காப்பு.
3. அறநெறிகள் மூன்று. அ) ஒழுக்கம். ஆ) கடமை. இ) ஈகை.
4. அறநிலைப் படிகள் மூன்று. அ) நம்பிக்கை ஆ) விளக்கம் இ) முழுமைப் பேறு

கருமையம்.

உயிர்களின் உடலில் உச்சி முதல் அடி வரை இடையேயுள்ள நடுமைய புள்ளியே கருமையத்தின் இயக்கக் களமாகும்.

ஒரு உயிரில் ஜீவகாந்த சுழற்சி விரைவால் இயக்கக் களமாக இயங்கும் நடுமைய அமைப்பே கருமையமாகும்.

மனிதர்களிடத்தில் முதுகுத்தண்டில் வால் போன்ற இறுதி பகுதிக்கு அருகிலும் எருவாய் என்ற குதத்திற்கும் கருவாய் என்கிற பால் குறிக்கு மத்தியிலேயும் இடம் பெறுகிறது. மூலாதாரம் என்றும் மகரிசி கூறுவார்.

பதிவுகள் அடங்கிய களங்கமுற்ற அறிவின் எழுச்சியான அலைகளின் தொகுப்பான கருமையத்தை ஆத்மா என்கிறார் மகரிசி.

மறுபிறவி

ஜீவனின் விந்து அல்லது -நாதம் வழியாக அதன் பாவச் செயல்களைச் சந்ததிகள் பெறும்படிச் செய்து, அவர்கள் மூலம் நேர் செய்ய முயற்சிப்பது போலவே, இறந்த பின் வான் மண்டலத்தில் மிதந்து கொண்டிருக்கும் அதே ஜீவனின் பாவச் செயல்களையும், அதன் மரபு வழி சந்ததிகளால் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு நேர் செய்யப்படுகின்றது.

மரபு வழி சந்ததிகளை இணைந்து செயல்படும் போது அது மரபு வழி கடமையாகவும் ஆகிறது.

மரபு வழிப்படியான, ஜீவன்களின் பதிவுகள். அதன் மரபு வழி கருவில் இணைக்கப் பெறுவதால், மேற்படி பாவப் பதிவுகளின் அலைவரிசைகளும் துல்லியமாக செயல்படும் வாய்ப்புள்ளது.

மரபு வழியில் மறுபிறவிகள் செயல்படுவதின் மூலம்தான் இவ்வாறெல்லாம் செயல்படுத்த இயலும் என்பதாம்.

ஆக ஜீவன் முக்தி அடையும் வரை, இறைநிலையை அடையும் வரை ஜீவனின் “மறுபிறவி” தொடர்ந்த வண்ணமாகவே இருக்கும்.

சொர்க்கமும் நரகமும்

சொர்க்கமும் நரகமும் எங்கோ இருக்கிற தனித்தனி இடங்கள் அல்ல. பூமியில் வாழ்வாங்கு வாழ்கிறபோது வருகிற இன்பமே சொர்க்கம். அவ்வாறு வாழாதபோது வருகிற துன்பமே நரகம்.

புண்ணியம் பாவம்

எண்ணம், சொல், செயல் ஆகியவற்றில் தனக்கோ பிறர்க்கோ தற்காலத்தோ பிற்காலத்தோ அறிவிற்கோ உடலுக்கோ துன்பம் தராது விழிப்போடு துன்பங்கள் நீங்கும் வகையில் செயல்படும் செயல்கள் யாவும் புண்ணியம்.

ஒருவரது எண்ணம், சொல், செயல் இவைகளினால் தனக்கேனும் பிறருக்கேனும் அன்றைக்கோ பிற்காலத்திலோ உடலுணர்ச்சிக்கோ பகுத்தறிவுக்கோ துன்பம் விளைவதாக இருந்தால் அத்தகையச் செயல்கள் பாவம் என்கிறார் மகரிசி.

வேதாந்த தத்துவம்

இந்திய தத்துவங்களுள் ஆதிசங்கரருடைய அத்வைதம், இராமானுசருடைய விசிட்டாத்வைதம், மத்துவருடைய துவைதம் என்ற மூன்றும் வேதாந்த தத்துவங்கள் எனப்படும்.

சங்கரரின் அத்வைதக் கோட்பாடினைக் கற்கண்டையும் கரும்பு ரசத்தையும் ஒன்றாகக் காட்டுவதன் மூலமும் புலப்படுத்தும் வேதாத்திரியார், அவை இரண்டையும் வேறு வேறாகக் காண்பதன் மூலம் மத்துவரின் துவைத வேதாந்தத்தை விளக்குகின்றார்.

“கற்கண்டு என்ற ஒரு வார்த்தை சொன்னால்

கரும்பு ரசப்பக்குவத்தின் சரித்திரமாகும்

கற்கண்டைக் கரும்பு ரசம் என்றால் அஃது

கருத்துக்கு அத்துவித தத்துவம் போல்

கற்கண்டு கரும்புரசம் வேறு வேறாய்க்

காட்டுவது துவைத நிலை விளக்கம் ஆகும்

கற்கண்டு கரும்பு ரசம் இரண்டும் போலாம்

கடவுளும் மற்றனைத்துருவும் கருத்துணர்ந்தால்” (ஞா.க.)

மேலும், மகரிசி அத்வைத வேதாந்த தத்துவச் சிந்தனையைப் புலப்படுத்துவதற்குக் கடலினையும் அதன் அலையினையும் உதாரணம் காட்டி விளக்குவது அவர் அத்வைத தத்துவ ஞானியாகவும் விளங்குவதை வலுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

மெய்ப்பொருளுக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் உள்ள அத்வைத வேதாந்தத் தத்துவ உறவினையே மகரிசி,

“ஆழ்கடல் போல் மெய்ப்பொருளாம்

அலைகள் போல் உருவனைத்தும்”

(ஞா.க.)

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அத்வைத வேதாந்தத் தத்துவத்தினைப் புலப்படுத்தும் தத்துவமணி, அகம்பிரமாஸ்மி, அயம் ஆத்மாபிரமம், பிரக்ஞானம், பிரமம் போன்ற உபநிடத தத்துவச் சிந்தனைகள் வேதாத்திரியாரின் தத்துவச் சிந்தனைகளில் பல இடங்களில் எதிரொலிப்பதைக் கண்டு இன்புறலாம்.

சைவேடி தத்துவம்

இந்திய தத்துவ ஞானங்களுள் “அணு” பற்றிய விளக்கத்தை விரிவாகக் கூறும் புராதன தத்துவமாக வைசேடிகம் விளங்குகிறது.

வைசேடிக தத்துவ ஞானியான கணாத முனிவர் அனைத்துப் பொருட்களும் உலகமும் அணுக்களால் ஆனதென்பார்.

இத்தகைய வைசேடிக தத்துவக் கருத்தினை வேதாத்திரி மகரிசியும்.

“அணுவிலோ பிரபஞ்சம் அடக்கம் பெற்றிருப்பதனை அறிந்தோர் அறிவர்” (ஞா.க.)

என்றும்

“அணுவில் அண்ட பிண்டம் அனைத்தும் உண்டு” (ஞா.க.)

என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

பொதுவாக வேதாத்திரியத்தில் தத்துவச் சிந்தனைகளில் வைசேடிக தத்துவம் கூறும் அணுக்கோட்பாடு பற்றிய கருத்துக்கள் விரிவாக எதிரொலிப்பதைக் காணலாம்.

சைவ சித்தாந்த தத்துவம்

சைவ சித்தாந்தம் பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருள் உண்மை பற்றிப் பேசும் தத்துவமாகும்.

இத்தத்துவத்தின் செல்வாக்கு வேதாத்திரியாரின் சிந்தனைகளில் காணலாம்.

மனம் ஒருமுகப்பட்டு பற்றற்ற நிலை ஏற்படும் பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருளும் விளக்கம் பெற்று வாழ்வு வளம் பெறும் என்பதை மகரிசி

“நிலையாது சுழலுமனம் உள்ளொடுங்கி
பற்றற்ற நிலைவரையில் பழக வேண்டும்
பதி பசு பாசம் நிலைகள் விளக்கமாகும்
நற்றவத்தால் வாழ்வு வளம் பெருகத் துய்த்து
நாட்டுக்கும் தொண்டாற்றி நலம் விளைவிப்போம்” (ஞா.க.)

என்று குறிப்பிடுகின்றார் மகரிசி.

யோகத் தத்துவம்

இந்திய தத்துவச் சிந்தனைகளின் சிகரம் யோக தத்துவமாக விளங்குகிறது.

யோகசூத்திரம் மற்றும் தந்திர சாஸ்திரங்கள் இத்தத்துவம் பற்றி மிகவும் விளக்கமாகக் குறிப்பிடுகின்றன.

வேதாத்திரியாரின் அடிப்படையான வாழ்வியல் தத்துவமாக குண்டலினி யோக தத்துவம் விளங்குகின்றது.

எவரும் குண்டலினி யோகத்தை மனவளக்கலையாகப் பயின்று வாழ்வில் முன்னேறலாம் என்பதை பாடமாக்கி பல்கலைக் கழகம் வரை பதிவு செய்துள்ளார் மகரிசி.

குண்டலினி யோக தத்துவத்தை வாழ்வியல் தத்துவமாக வளர்த்தெடுத்துவரும் யோகியாக வேதாத்திரியார் விளங்குகின்றார்.

அறிவுத் தத்துவம்

வேதாத்திரியத்தின் தத்துவச் சிந்தனைகள் அனைத்திலும் அறிவுத் தத்துவம் அடிப்படையாக இருப்பதைக் காணலாம்

மனிதனுக்கு ஆறாவது அறிவு உண்டு என்பதும், இறை வெளியையும், அதன் உள்ளாற்றலான அறிவையும், அறிவின் புற இயக்கமான மனத்தையும் அறியத்தக்க அறிவுதான் ஆறாவது அறிவு என்பது வேதாத்திரியாரின் கருத்தாகும்

அறிவு என்பது ஒரு இயக்க ஒழுங்கு என்றும், எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற ஒரு மகோன்னதமான சக்தி வேகத்தை ஒழுங்கு படுத்தி முறையாக இயங்கச் செய்யும் ஓர் அற்புதமான ஆற்றல்தான் அறிவு என்றும் மகரிசி குறிப்பிடுகின்றார்.

மகரிசியின் அறிவுத் தத்துவத்தின் குறியீடாக பறைசாற்றிக் கொண்டிருப்பதே பொள்ளாச்சி அழியாறு பகுதியில் "ஓம்" என்னும் வடிவில் அவரால் வடிவமைக்கப் பட்டிருக்கும் அறிவுத் திருக்கோயில் ஆகும்.

பாமர மக்களின் தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிசியின் தத்துவச் சிந்தனைகள் தனித்துவமான சிறப்புகள் உடையதாக விளங்குகிறது.

மகரிசியின் சில சிந்தனைகள் இந்திய தத்துவ ஞானத்திற்குப் புதிய வரவாகவும், புத்தொளி ஊட்டுபனவாகவும் விளங்குகின்றன.

செய்க தவம் செய்க தவம்

மனம் தன் திறமையையும் வல்லமையையும் பெருக்கிக் கொள்ளும் பயிற்சியே தவம்.

பாரதியார் குள்ளச்சாமியாரிடமும், தத்துவஞானி வேதாத்திரியார் பரஞ்சோதி மகானிடமும் தவத்தை தீட்சை மூலம் பெற்று சிறப்பான நிலையை அடைந்தார்கள்.

எடுத்த காரியம் யாவினும் வெற்றி அடைய வேண்டுமென்று தான் எல்லோரும் விரும்புகிறோம். ஆனால் நடைபெறுகிறதா? எண்ணி எண்ணிப் பல நாளும் முயன்று இங்கு இறுதியில் சோர்வடைகிறோம்.

எய்த விரும்பியதை எய்த பாரதி ஒரு வழி காட்டுகிறார். செய்க தவம் செய்க தவம் நெஞ்சே, தவம் செய்தால் எய்த விரும்பியதை எய்தலாம்.

தவம் செய்தால் எய்த விரும்பியதை எய்தலாம். துருவன், பகீரதன், அர்ஜுனன் முதலானோர் தவம் செய்து விரும்பியதை அடைந்தனர்.

அவர்களைப் போல நாமும் கானகம் சென்று கனி கிழங்குகளைப் பிசித்து நீரிடையேயும் நெருப்பிடையேயும் ஒற்றைக் காலில் நின்று இரவு பகல் விடாது இறைவன் பெயரை உச்சரிக்க வேண்டுமா? (தவம் என்றால் இப்படித் தான் என்று கேட்டு வந்திருக்கிறோம்.) அப்படிச் செய்வதற்கு வேண்டிய மனத் திண்மை நம்மிடம் இல்லை.

அஞ்ச வேண்டாம். பாரதி கூறுவது மிக எளிமையான தவம். அது தான் அன்பு செய்வது. வையகத்தில் அன்பிற் சிறந்த தவமில்லை என்கிறார் அவர்.

இது எளிமையானது மட்டுமல்ல, முனிவரின் தவத்தை விட மேம்பட்டதும் ஆகும்.

“துறந்தார் பெருமை பெரிது அதனினும் பெரிதாகும் இங்குக் குறைந்தாரைக் காத்து எளியார்க்கு உணவீந்து குலமகளும் அறந் தாங்கு மக்களும் நீழி வாழ்கென அண்டமெலாம் சிறந்தாளும் நாதனைப் போற்றிடும் தொண்டர் செய்யும் தவமே.”

எளியோரைக் காத்து உணவளிப்பது, நல்லோர் வாழ்க என இறைவனிடம் வேண்டுவது - இவை, இல்லறம் துறந்து கானகம் சென்று முனிவர் செய்யும் தவத்தை விட மேம்பட்டது ஆகும் என்கிறார் பாரதி.

மிக எளிதான வழியாக இருக்கிறதே, எல்லோரும் இவ்வாறு அன்பு செய்வதன் மூலம் எய்த விரும்பியதை எய்தி விடலாமே. இதில் மற்றொரு பலனும் உண்டு.

உணவுக்காக அரும்பாடுபட்டு அல்லல் பட்டு உழைக்கிறோமே, அது இனிமேல் தேவை இல்லை. உழைக்காமலேயே உணவு கிடைக்கும் என்று பாரதி கூறுகிறார்.

“மானிடர் உழாவிடினும் வித்து நடாவிடினும்
வரம்பு கட்டாவிடினும் அன்றி நீர் பாய்ச்சாவிடினும்
வானுலகு நீர் தருமேல் மண் மீது மரங்கள்
வகை வகையா நெற்கள் புற்கள் மலிந்திருக்குமன்றே
யானெதற்கும் அஞ்சுகிலேன் மானிடரே நீவிர்
என் மதத்தைக் கைக்கொண்மின், பாடுபடல் வேண்டா
ஊனுடலை வருத்தாதீர் உணவு இயற்கை கொடுக்கும்
உங்களுக்குத் தொழில் இங்கே அன்பு செய்தல் கண்டீர்”

அன்பு செய்து கொண்டிருந்தால் போதும். உழ வேண்டாம், விதை போட வேண்டாம், எல்லாப் பயிர் வகைகளும் செழித்து ஓங்கும்.

பாரதி ஏதோ மயக்கத்தில் உளறுவதாக நினைத்தோம் என்றால், வள்ளுவரும் இதையே கூறுகிறார்.

விருந்தோம்பி விட்டு மீதி இருப்பதைப் புசிப்பவன் தன் நிலத்திற்கு விதையே போட வேண்டாம், விளைந்து விடும் என்கிறார். விவிலியமும் ஏசுநாதர் கூற்றாக இதைக் கூறுகிறது-

“எண்ணத்தை உண்போம், எண்ணத்தைக் குடிப்போம் என்று உங்கள் ஜீவனுக்காகவும் எண்ணத்தை உடுப்போம் என்று உங்கள் சரீரத்துக்காகவும் கவலைப்படாதிருங்கள்.”

“ஆகாயத்துப் பட்சிகளைக் கவனித்துப் பாருங்கள், அவைகள் விதைக்கிறதும் இல்லை, அறுக்கிறதும் இல்லை, களஞ்சியங்களில் சேர்த்து வைக்கிறதும் இல்லை. அவைகளையும் உங்கள் பரம பிதா பிழைப்பூட்டுகிறார்.”

“இவைகளெல்லாம் உங்களுக்கு வேண்டியவைகள் என்று உங்கள் பரம பிதா அறிந்திருக்கிறார். முதலாவது, தேவனுடைய ராஜ்யத் தையும் நீதியையும் தேடுங்கள். அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்கும் கூடக் கொடுக்கப்படும்.”

கேட்க நன்றாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால் உழைக்காமல் தேவனுடைய நீதியைத் தேடி அன்பு செய்து கொண்டிருந்தால் உணவு கிடைக்கும் என்று நம்புவதற்கு நம்முடைய அனுபவமும் பகுத்தறிவும் இடையூறாக உள்ளனவே?

ஏசுநாதர், வள்ளுவர், பாரதி கூறியபடி உழைக்காமல் அன்பு செய்து கொண்டிருந்தால் சில பயிர்கள் வேண்டுமானால் வளரலாம். ஆடைகள், வீடுகள் தானாகவே முளைக்குமா?

விளக்கம் கேட்டு மீண்டும் பாரதியிடமே போவோம். அன்பே தவம் என்று சொன்ன பாரதி வேறோரிடத்தில் தவமே யோகம், யோகமே தவம் என்கிறார். அதாவது அன்பு, தவம், யோகம் இவை ஒரு பொருள் சொற்கள். யோகத்தை விளக்குகிறார் -

ஊருக்கு உழைத்தல் யோகம்

பாரதி குறிப்பிடும் தவம் என்பதும் அன்பு செய்தல் என்பதும் ஊருக்கு உழைத்தலைத் தான் குறிக்கிறது என்பதை அறிகிறோம்.

பாரதியால் பெரிதும் போற்றப்பட்ட பகவத்கீதையின் இந்தக் கருத்தைக் கவனியுங்கள். யாகத்தில் மிஞ்சியதை உண்ணும் நல்லோர் எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள். எவர் தமக்காகச் சமைக்கிறார்களோ அவர்கள் பாபத்தை உண்கின்றனர்.

இங்கு யாகம் எனப்படுவது பிறர் நன்மைக்காகச் செய்யப்படும் செயல்களைக் குறிக்கிறது. எனவே உழைக்கத் தான் வேண்டும்.

ஆனால் தனக்காக அல்ல, பிறருக்காக என்பதே பாரதியின் கொள்கை என்பதை அறிகிறோம்.

ஊருக்காக உழைத்தால் அது உழைப்பாகத் தோன்றாது, உடலை வருத்தாது. தன்னலமின்றிப் பொதுப்பணியில் ஈடுபட்டவர்கள் மட்டுமே இதை உணர முடியும்.

இது தொடர்பாக வினோபா கூறுகிறார் - “தாய் குழந்தைக்கு வேண்டிய போஷணையைச் செய்கிறாள். நான் என்ன செய்து விட்டேன், ஒன்றுமே செய்யவில்லையே, எனக்கு இது ஒரு பாரமாமா

என்று அவள் கேட்கிறாள். மனிதன் இதய பூர்வமாய்க் கர்மம் செய்கையில் வேதனை, கஷ்டம், ஆயாசம் போன்ற எதுவுமே இருப்பதில்லை.”

பிறர் நலனுக்காக உழைக்கும்போது உடம்போ மனமோ பாதிக்கப்படுவதில்லை, எனவே அது உழைப்பே அல்ல.

எனவே அன்பு செய்யுங்கள். சூழ்ந்ததெல்லாம் கடவுள் எனக் கருதி எல்லாவற்றிடத்தும் அன்பு செய்யுங்கள். பிறர் நன்மை மட்டும் கருதி உழையுங்கள்.

உங்கள் வயிற்றுப் பாட்டை இறைவன் கவனித்துக் கொள்வான். ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால் தன் பிள்ளை தானே வளரும். அதுவே தவம். தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் நீதியையும் தேடும் வழியும் அதுவே.

“செய்க தவம் செய்க தவம் நன்நெஞ்சே தவம் செய்தால்
எய்த விரும்பியதை யெய்தலாம், வையகத்தில்
அன்பிற் சிறந்த தவமில்லை, அன்புடையார்
இன்புற்று வாழ்த லியல்பு.”

என்று தவத்தின் பெருமையைப் பாரதி பாடுகிறார்.

“தவமொன்று மில்லையொரு சாதனையு மில்லையடா!
சிவமொன்றே யுள்ளதெனச் சிந்தை செய்தாற் போதுமடா!”
“யோகந்தான் சிறந்ததுவோ? தவம் பெரிதோ? என்றேன்
யோகமே தவம், தவமே யோக மென உரைத்தாள்
ஏகமோ பொருளன்றி இரண்டாமோ? என்றேன்
இரண்டுமாம், ஒன்றமாம், யாவுமாம் என்றாள்.”

பாரதி தவத்தை எளிமைப்படுத்தினார். வேதாத்திரியோ தவத்தை விஞ்ஞானமாக்கி மானுடப் பயனுக்கு வழங்கியுள்ளார்.

“நாம் உணர்ந்து உலகிற்கு உணர்த்துவது எளியமுறைக் குண்டலினி யோகம் என்பதாகும்.

எளியமுறைக் குண்டலினி என்பது அறிவின் பதிவைக் கொண்ட உயிர்ச் சக்தியை மேலே நோக்கி எழுச் செய்து அதிலே ஒன்றி நின்று இயற்கை இரகசியங்களை உணர்ந்து தன்னிலை உணரும் பயிற்சியாகும்.

உயரே செல்லாமல், கீழ்நோக்கிப் போகா விட்டால் மேல்நிலை அனுபவ உணர்வு பெறுவது போய், தாழ்ந்த உணர்வுகளே தலையெடுத்து ஒங்கும் நிலை ஏற்படும். அதைத் தான் இன்று பெரும்பாலும் காண்கிறோம்.

அதனால் தான் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. மனிதனின் இந்தப் பழக்கத்தால் அவனின் உயிர்ச்சக்தி கீழ் நோக்கிய இடத்தில், அதாவது மூலாதாரத்தில் தேங்கிக் கிடக்கின்றது; குண்டலினிடத்து உள்ளது. இதனையே குண்டலினி சக்தி என்கிறோம்.

சக்தி என்ற உடன் அது உடல் எங்கும் நிலவுவதாயிற்றே என்ற எண்ணம் எழலாம். எங்கும் இயங்கும் சக்திக்கு ஒரு இயக்க மையம் வேண்டும் அல்லவா? இந்த இயக்க மையமே மூலாதாரம் எனப்படும்.

எனவே, இயக்க மையத்தை முறையாக உசுப்பி விடும்போது மிகச் சிறப்பாகச் செயல்படுவது இயல்பு. அதைத்தான் எளியமுறைக் குண்டலினியோகப் பயிற்சி என்கிறோம்.

இந்த உயிர்ச்சக்தி உடலின் மற்ற எல்லா இடத்திலும் பரவி இருப்பினும் அதற்கு ஒரு இயக்க மையம் உண்டு.

இரத்தம் உடல் முழுவதிலும் பரவி இருந்தாலும் இருதயத்தை இயக்க மையமாகக் கொண்டிருப்பதனைப் போல, காற்று உடல் முழுவதிலும் பரவி இருப்பினும் நுரையீரலை இயக்க மையமாகக் கொண்டிருப்பதனைப் போல, உயிர்ச் சக்திக்கும் இயக்க மையம் இருக்கத்தானே வேண்டும்.

உயிருக்கு இயக்க மையங்கள் பல உள்ளன. அத்தகைய மையங்கள் உடம்பில் ஆறு இடங்களில் இருப்பதாக மெய்யுணர்வாளர்கள் உணர்ந்து உணர்த்தி உள்ளனர்.

அவைகளின் அடி மட்டத்தில் இருக்கும் மையம் மூலாதாரமாகும்.

ஒவ்வொரு மையத்திலும், உயிர்ச்சக்தியை இயக்கிவிட்டால் அதற்கேற்ற பலன் ஏற்படும்.

மேலும் கீழே இருந்து மேலே போகப் போக, பலன்மிகும். இவ்வாறு இயக்கிவிடப்படும் உயிர்ச்சக்தியால் உடலில் உள்ள செல்களை ஒழுங்குபடுத்திச் செயல்படுத்த இயலும்.

உயிர்ச் சக்தியானது உடலின் செல்களுக்கு ஒத்த முறையில் அமையவில்லையென்றால் உடல் நோய்கள், மன நோய்கள் போன்றவை ஏற்படும்.

எனவே, ஆற்றல் மிக்க உயிர்ச்சத்தியைச் சேர்க்கவும், பாதுகாக்கவும் அறிந்திருக்க வேண்டும். இதனைத்தான் ஆன்மீக அறிவு என்கின்றனர்.

இந்தத் தெளிவையும் பயிற்சியையும் நல்குவதே எளிய முறைக் குண்டலினியோகம் என்பது.

உயிர்ச் சத்தியை உணர்ந்து அதன் இயக்கத்தை நெறிப்படுத்துவதன் மூலம், அதன் படர்க்கை நிலையான மனதையும் சீரமைத்துக் கொள்ள இயலும்.''' என்கிறார் மகரிசி.

எளியமுறை குண்டலினி யோகம்

மறதியும்-விழிப்பும்

எளிய முறை குண்டலினி

ஆக்கினைச் சக்கரம்

சாந்தியோகம்

துரிய நிலை

தற்சோதனை

துரியாதீதம்

சமுதாயச் சீர்திருத்தம்

நாம் நாள்தோறும் உணவு உண்ணுகிறோம். குளிக்கிறோம். தூங்குகிறோம். ஏன்?

காப்பு, தூய்மை, ஓய்வு ஆகிய மூன்றும் தேவையாக உள்ளன.

நமது உடலியக்கத்தின் விளைவாக நம் உடலிலிருந்து எப்போதும் கோடிக் கணக்கான அணுக்கள் வெளியேறிக் கொண்டே இருக்கின்றன. அவ்விழிப்புபை ஈடுசெய்வதற்காக நாம் உணவு உண்ணுகிறோம்.

உடலிலே அழுக்கு உள்ளிருந்தும் வெளியிலிருந்தும் படிந்து கொண்டேயிருக்கிறது. அவ்வழுக்கைப் போக்கி உடலைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்வதற்காகவே நாள்தோறும் குளிக்கிறோம்.

ஐம்புலன்கள், கை, கால் முதலிய உடற் கருவிகளை இயக்கிக் கொண்டே இருக்கிறோம். அதனால் நரம்புகள் சோர்வடைகின்றன.

நரம்புகளின் சோர்வைப் போக்கி முறுக்கேற்றிக் கொள்ள ஓய்வு கொள்ளுகிறோம். தூங்குகிறோம்.

பரு உடலுக்கு இவ்வாறு காப்பு, தூய்மை, ஓய்வு எந்நாளும் உரிய காலங்களில் தேவையாக உள்ளன.

இதேபோன்று நுண்ணுடலாகிய உயிருக்கும் காப்பு, தூய்மை, ஓய்வு எனும் மூன்றும் தேவைப்படுகின்றன.

இவற்றை விழிப்பாற்றல், தற்சோதனை, தவம் எனும் மூன்று சீரிய செயல்கள் மூலம் பெற வேண்டியுள்ளன.

மறதியும்-விழிப்பும்

எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் பொருள்தான் இயற்கை. இதனையே தெய்வமென்று பேசப்படுகிறது.

இது முதல் நிலையில் சுத்தவெளியாக இருந்தது. பின் தனக்குள் தானே இயக்க விரைவு பெற்று நுண்ணிய இயக்க ஆற்றலாக-பரமாணுக்களாக மலர்ந்தது.

பரமாணுக்கள் கூடிய சிறிய, பெரிய கொத்து இயக்க நிகழ்ச்சிகளே பேரியக்க மண்டலமாக (Universe) விளங்குகின்றது.

இத்தகைய கொத்தியக்க நிகழ்ச்சிகளில் உணர்ச்சி நிலையோடு இயங்கும் உருவங்கள் தாம் உயிரினங்கள்.

உயிரினங்களில் பரிணாமத் தொடர்பால் சிறப்பு பெற்ற நிலையே மனிதன். பேரியக்க மண்டலக் காட்சிகளாக உருவம், ஒலி, ஒளி, சுவை, மணம் என்ற ஐவகை விளைவுகளையும் உணரும் ஐம்புலன்களையும், இவையனைத்துக்கும் மூலமான வெட்ட வெளியின் பெருமையை உணரத்தக்க ஆறாவது அறிவையும் பெற்று மனிதன் வாழ்கிறான்.

உடற் கருவிகளின் சிறப்பாலும் அறிவின் சிறப்பாலும் இயற்கை வளங்களை வாழ்வின் வளங்களாக விருப்பம்போல மாற்றி அமைத்து துய்த்து மனிதன் வாழ்கிறான்.

தன் செயல் திறனிலும் புலன் கவர்ச்சியிலும் முழுவதும் ஈடுபட்டு, தன் உயிர் சிறப்பும் உயிரின் மூலச் சிறப்பும் மறந்து விடுகிறான். இதனால் அறிவு குறுகிய நோக்கில் செயல்படுகிறது

பேராற்றல் பெற்ற இயற்கையே எல்லாமாகி தானுமாகி இன்ப துன்ப உணர்ச்சிகளால் எல்லைகட்டப் பெற்று இயங்கும் பேருண்மையை மறந்து தான் ஏதோ தனித்த பொருளாக இயங்குவதாகக் கருதி மயங்கி வாழ்கிறான்.

இத்தகைய புலன் மயக்க மறதியில் செயல் புரியும் ஆர்வமாக எழும் உயிர் விரைவு, பேராசை, சினம், கடும்பற்று, முறையற்ற பால் கவர்ச்சி, உயர்வு தாழ்வு மனப்பான்மை, வஞ்சம் எனும் ஆறு மன உணர்ச்சி எண்ணங்களாக எழுகின்றன.

பெரும்பாலும் மக்கள் இவ்வுணர்ச்சி மனோ நிலைகளில்தான் எண்ணம், சொல், செயல், இவற்றை ஆற்றுகின்றார்கள். இதன் விளைவாகத் தனக்கும் பிறர்க்கும் துன்பத்தைப் பெற்றும் அளித்தும் வாழ்கின்றனர்.

இயற்கை நியதியை உணர்ந்து பிறர் தேவைக்கும் விருப்பத்திற்கும் மதிப்பளித்து முறையோடும் அளவோடும் ஆற்றும் செயல்களே நற்கர்மங்கள். இவற்றால் எல்லோரும் இன்பம் காத்து வாழலாம்.

இயற்கை நியதியை மறந்தும் மதியாமலும், சமுதாய மக்கள் கருத்தையும் நலனையும் மறந்தும் மறதியாலும் ஆற்றும் செயல்கள் எல்லாம் தீய விளைகளாகும்.

ஒரு மனிதன் தன்னைப் பழக்கிக் கொள்ளுமாறு தேவைக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப நல்வினையோ தீவினையோ அவனிடம் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கும்.

எந்த செயலும் புலன்கள் உறுப்புகள் இவற்றில் இயக்கப் பதிவாக அமையும். எண்ணப் பதிவாக அமையும். வித்து அணுக்களில் பரம்பரைத் தரபதிவாக அமையும்.

இம்மூன்று பதிவுகளும் சேர்ந்து உயிரணுக்களில் பரிணாமச் சிறப்பாற்றலாக அமையும். இவ்வாறு மனிதன் பெறும் பதிவுகளே வினைப்பதிவுகளாகும் (Impressions Of Deeds).

இன்று உலகெங்கும் மனிதகுல வாழ்வில் அமைதி குலைந்து காணப்படுகிறது. பிணக்கும், பகையும், போட்டியும், போரும் வாழ்வில் துன்பங்களை மலியச் செய்து வருகின்றன.

இவற்றிற்குக் காரணம் மனிதனேயாகும். தீவினைப் பதிவுகளால் தரக்குறைவாகத் தன்னை மாற்றிக் கொண்டான். அறிவைப் புலன் கவர்ச்சியில் மயங்க வைத்துக் கொண்டு நினைவில் குறுகி நிற்கின்றான்.

தனக்கு மூலமான பேராதார நிலையை மறந்து விட்டான். இவையே துன்பங்கட்குக் காரணமாகும்.

உலகில் அமைதி நிலவவேண்டுமெனில், மனித குலம் இனிமை காத்து வாழ வேண்டுமெனில், தீய செயல் பதிவுகளை மாற்றி நற்செயல் பதிவுகளுக்குப் பழகிக் கொள்ளவேண்டும்.

தவறு புரிந்து ஏற்றுக் கொண்ட, உயிரணுக்களில் பதிவாகி யிருக்கும், தீவினைப் பதிவுகளைப் (Impressions Of Sins)போக்கித் தூய்மைபெற வேண்டும். தனது உயிர் மூலம் அறிந்து அறிவில் தெளிவும் முழுமையும் பெற அறிவை ஒடுக்கி உள் நோக்கிப் பயில வேண்டும்.

இத்தகைய செயல்கள் மூலம் உயிருக்குக்காப்பு, தூய்மை, ஓய்வு என்ற மூன்றும் கிடைக்கும். இவற்றிற்கான பயிற்சி முறைதான் நோன்பு என்றும் தவம் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இத்தகைய நோன்பு முறையை நமது முன்னோர்கள் இரு வகையாகப் பிரித்தார்கள். அவற்றில் ஒன்று பக்தி நெறி மற்றொன்று ஞானநெறி.

குழந்தை வயதுடையவர்களும் அறிவின் நுண்மை இல்லாதவர்களும் தெய்வ நிலையைக் கூர்ந்துணர்ந்து அதில் நிலைத்துப் பயில முடியாது.

அதன் இருப்பு நிலையில் நம்பிக்கை வைத்து வணங்கவும், சமுதாய நலன் கெடாத வகையில் தனது இனிமை காக்கும் செயல்களையே புரிந்து வாழும் எண்ணம், சொல், செயல், பயிற்சிகளையும் வகுத்தார்கள். இதுவே பக்தி நெறியாகும்.

தெய்வ நிலையினைக் கூர்ந்துணரும் அறிவுடையோர்கள் முதலில் தனது உயிர் நிலையை உணரவும், பின் உயிரியக்க விரைவைப் படிப்படியாகக் குறைத்து நிலைத்து நின்று பரமாகி நிற்கவும் ஏற்ற தவ முறையே வகுத்தார்கள்.

இதன் மூலம் ஒரு மனிதன் தனது அறிவைப் பற்றி, உயிர் மூலத்தைப் பற்றி தெளிவாக உணர்ந்துக் கொண்டு வாழ்வாங்கு தானும் வாழ்ந்து வாழத் தெரியாதவர்களுக்கும் வாழ வழிகாட்டி உதவும் நெறியை வகுத்தார்கள். இதுவே ஞான நெறியாகும்.

காப்பு, தூய்மை, ஓய்வு எனும் மூன்று வகையாலும் உடலோம்பல் எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வாறே உயிரோம்பலும் மனிதனுக்கு இன்றியமையாதது என அறிந்தோம்.

உயிர் தூய்மைக்கான பக்தி நெறி, ஞான நெறி, இரண்டு வழிகளில் பக்தி நெறி மனிதனை ஓரளவு தான் பண்படுத்துகின்றது. ஞான நெறியின் மூலம் தான் அறிவின் முழுமைப் பேற்றை அடைய முடியும்.

ஞான நெறியால் தான் உயிரின் இருப்பு, இயக்கம், விரிவு இவற்றைப் பற்றி தெளிந்து முழுமையாக முடியும்.

பக்தி நெறியிலிருந்து ஞான நெறிக்கு உயர வேண்டுமெனில் மனதை உயிரில் ஒடுங்கி மனம், உயிர் இரண்டையும் பற்றி விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

உயிரின் இயக்க விரைவைக் குறைத்து ஞானப் பேற்றை அடைந்துப் பின் தன் மூல நிலையான நிறை நிலையை (தெய்வ நிலையை) அனுபவமாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

இதற்கு ஏற்ற முறையான உளப்பயிற்சி அகநோக்குப் பயிற்சியாகும். இப்பயிற்சி முறைதான் யோகம் என்று கூறப்படுகின்றது.

மனதை உயிரில் ஒடுக்க வேண்டுமெனில், இயக்க மையத்தை முதலில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். உடல் முழுவதும் உயிர் பரவி இருந்தபோதும் அது மூலாதாரம் எனும் முதுகுத்தண்டின் கீழ்ப் புறத்தில் தான் மையம் கொண்டிருக்கிறது. உயிராற்றலுக்குக் குண்டலினி சக்தியென்னும் ஒரு சிறப்புப் பெயருண்டு.

இதனால்தான் குண்டலினி அமர்ந்திருக்கிறதென்று கூறுவது வழக்காயிற்று.

உயிராற்றலான குண்டலினி சக்தியின் இயக்க மையத்தை புருவ மையத்துக்கு மாற்றியமைத்தால்தான் மனதை அதில் ஒடுக்க முடியும்.

உயிரியக்க மையத்தை மூலாதாரத்திலிருந்து மாற்றவும் பின் அதில் மனதை ஒடுக்கவும் ஏற்ற பயிற்சி தான் குண்டலினி யோகம்.

உயிரியக்க மையத்தை மூலாதாரத்திலிருந்து எழுப்பிப் புருவ மையம் கொண்டு வர மூச்சுப் பயிற்சியைப் பின்பற்றினார்கள்.

நமது முன்னோர்கள் தந்த மூச்சுப் பயிற்சியின் மூலம் குண்டலினி சக்தியை நெற்றிக்குக் கொண்டு வர பல ஆண்டு காலம் தேவை.

மேலும் அச்சத்தி ஏறிவரும் வழியில் சுவாதிஸ்டானம் எனும் நீர் மையத்தையும், மணிப்பூரகம் எனும் வெப்ப மையத்தையும், அனாகதமெனும் காற்று மையத்தையும், விசத்தி எனும் பூதாகாச மையத்தையும் கடந்து வரவேண்டியுள்ளது.

ஒவ்வொரு மையத்திலும் இடப்பெயற்சி கொள்ளும்போது சில பல உடல் நோய்கள் காணும்.

அவற்றையெல்லாம் அனுபவித்துப் பெரு முயற்சியோடு தான் மேலேறி வரவேண்டும். இல்லறத்தில் வாழ்வோர்களுக்கு இம்முறை ஏற்றதல்ல.

எளிய முறை குண்டலினி

எளிய முறை குண்டலினி யோகத்தில் தேர்ந்த ஒரு வல்லவர் விரும்பினால் ஒருவருடைய குண்டலினி சக்தியை ஒரே நிமிடத்தில் புருவ மையத்திற்கு இடம் மாற்றி அமைத்து விடலாம்.

காந்தத்தைக் கொண்டு இரும்பை இழுப்பது போல தனது தவ ஆற்றலைக் கொண்டு மற்றொருவர் குண்டலினியை எழுப்பி மாற்றி அமைத்து விடலாம்.

புருவ மையம் வந்த உடனே குண்டலினி இயக்கம், நன்றாக உணரப் பெறும். ஆக்கினை சக்கரம் என்று கூறுவது வழக்கு.

அவ்விடத்திலேயே மனதைக் குண்டலினியில் பழக உயிருக்கும் மனதுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு விளங்கும்.

மனம் வேறு உயிர் வேறு என்று தான் பொதுவாக மக்கள் கருதுகிறார்கள். அப்படியல்ல.

உயிரே தான் படர்கை நிலையில் மனமாக இருக்கிறது. உயிர் உடலில் இயங்கும் போது எக்காரணத்தாலும் உடலில் எந்தப் பகுதியிலேனும் அணு அடுக்கச் சீர் குலைந்து போனால் உயிருக்குத் துன்ப உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது.

அவ்வுணர்ச்சியிலிருந்து மீள ஒரு பொருளோ, செயலோ, பிறர் உதவியோ தேவைப்படுகின்றது. அப்போது தேவை என்ற மனநிலையாக உயிர் ஆற்றல் ஓங்கி நிற்கின்றது.

பின் அதுவே முயற்சி, செயல், இன்ப துன்ப விளைவுகள், அனுபோகம், அனுபவம், தெளிவு, முடிவு என்ற நிலைகளாகப் படர்ந்து இயங்குகின்றது.

இந்த உண்மை யோகத்தின் முதல் படியாகிய ஆக்கினை தவப்பயிற்சியால் தெளிவாக விளங்கும்.

ஆக்கினைச் சக்கரம்

உயிர் புலன்கள் மூலம் விரிந்து படர்கை நிலையில் மனமாக இருக்கிறது. புலன் மயக்கத்தில் குறுகி நிற்பதால் உயிரின் பெருமையும் பேராற்றலும் மறந்து பிற பொருட் கவர்ச்சியில் சிக்குண்டு இயங்குகின்றது.

உயிரின் இத்தகைய மயக்க நிலைதான் மாயை எனப்படும். உயிர் அடையும் மனோ நிலைகளில் தனக்கும் பிறர்க்கும் துன்பம் விளைவிக்கும் தீமைகள் அறுவகைக் குணங்களாகும்.

அவையே பேராசை, சினம், கடும்பற்று, முறையற்ற பால்வேட்பு, உயர்வு தாழ்வு மனப்பான்மை, வஞ்சம் என்பனவாகும். அறுகுண வயப்பட்டு மக்கள் செயலாற்றும் போது ஏற்படும் தீய விளைவுகளே எல்லாத் துன்பங்களும் ஆகும்.

மயக்க நிலையிலிருந்து தெளிவு பெற உயிருக்கு விழிப்பு நிலைப் பயிற்சி அவசியம்.

ஆக்கினைச் சக்கர யோகத்தால் உயிருக்கு இத்தகைய விழிப்பு நிலைபேறு கிட்டுகின்றது. மேலும் புலன்களைக் கடந்து நிற்கும் வல்லமையும் இப்பயிற்சியினால் ஆன்மாவுக்கு நானாக்கு நான் கூடிக் கொண்டே இருக்கிறது.

புலன்கள் மூலம் ஆன்மா செயலாற்றும் போது தனது ஆற்றலை அழுத்தம், ஒலி, ஒளி, சுவை மணம் இவையாக மாற்றி அதையே தனது இன்ப துன்ப உணர்ச்சிகளாக அனுபவிக்கின்றது.

தனது இயக்க விளைவுதான் இன்பமும் துன்பமும் எனும் உண்மையை உணராமல் மயங்கி நிற்கும் நிலையிலிருந்து தெளிவு பெற்றுத் தன் ஆற்றலைப் பொறுப்புணர்ந்து செலவிடும் பண்பு ஆன்மாவுக்கு இப்பயிற்சியினால் ஓங்கும்.

தேவையுணர்ந்து தனது ஆற்றலைச் செலவிடவும் தேவையில்லாத போது செலவிலிருந்து தன்னை மீட்டு சேமிப்பு நிலையில் இருக்கவும் ஆன்மாவுக்குத் திறமை பெருகும்.

மெய்ஞானம் என்ற அருட்கோயிலுக்குள் புகும் வாயில் ஆக்கினைச் சக்கர யோகமேயாகும்.

ஆசானால் எழுப்பப் பெற்ற குண்டலினி சக்தியின் இயக்க விரைவு நாளுக்கு நாள் கூடிக் கொண்டேயிருக்கும். உடல்நலம், மனநலம் ஓங்கும். முகம் அழகு பெறும்.

சாந்தியோகம்

ஆக்கினைச் சக்கரமாகிய நெற்றிக் கண் யோகத்தினால் குண்டலினி இயக்கம் சில சமயம் உடல் தாங்கும் ஆற்றலுக்கு மேலாக ஓங்கும். அப்போது தலை கனம் உண்டாகும்.

இந்தக் குறிப்பே சாந்தி யோகப் பயிற்சிக்கு ஏற்றதாகும். அப்போது ஆசானை அண்டி சாந்தி யோகப் பயிற்சியைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

வேறு முறைகள் மூலம் குண்டலினி ஏற்றம் பெற்றோர் சாந்தி யோக முறையறியாமல் பலர் குண்டலினி ஏற்றத்தைத் தாங்கும் சக்தியின்றி துன்புற்று வருந்துகிறார்கள். இத்தகையோர் உடனடியாகச் சாந்தி யோகம் தெரிந்துப் பயிலுதல் வேண்டும்.

துரிய நிலை

ஆன்மா தனது பழிச் செயல் பதிவுகளிலிருந்து தூய்மை பெற ஏற்றதோர் பயிற்சி துரியநிலை யோகமாகும்.

உயிராற்றல் மிக நுண்ணிய இயக்க நிலைக்கு இந்தப் பயிற்சியின் மூலம் திரும்பும்.

பிரபஞ்ச காந்த சக்தியோடு தொடர்பு கொள்ளும் ஆற்றல் ஓங்கி உள்ளணர்வு (Intuition) ஒளிரும்.

துரியநிலை யோகமானது ஆசான் தனது தவ ஆற்றலைக் கண்கள் மூலம் மாணவனுக்குப் பாய்ச்சிக் குண்டலினி சக்திக்கு ஒரு உயர் ஆற்றல் அளிக்கும் செயலாகும்.

மூளையின் நுண் பகுதிகளையெல்லாம் தூண்டி இயங்க வைக்கும் ஆற்றல் துரியநிலை யோகத்திற்கு உண்டு.

இதன் மேன்மையினை எழுதி விளக்குவது அரிது. அவரவர்கள் அனுபவத்தால் பயனடைந்து விளங்கிக் கொள்ளவேண்டியது.

தற்சோதனை

துரியநிலை யோகத்தால் ஆன்மா தூய்மையடைந்து வரும் போதே தற்சோதனைப் பயிற்சியினைத் தொடங்க வேண்டும்.

எண்ணம், சொல், செயல் இவற்றின் விளைவறிந்து செயலாற்றும் ஒழுக்கப் பயிற்சியிலிருந்து தான் யார்? என்று தெளிந்து கொள்ளும் முழுமைப் பேறு வரையில் இப்பயிற்சி விரிவடைந்து பயன் தருகின்றது.

ஒழுக்கம், கடமை, ஈகை, உயிர் விளக்கம், மெய் பொருள் விளக்கம் அனைத்தும் தற்சோதனை பயிற்சியினால் பெறப்படும்.

துரியாதீதம்

தெய்வ நிலைக்கு உயிரை உயர்த்தி இரண்டு நிலைகளும் கலப்புறப் பயிலும் யோகமே துரியாதீதமாகும்.

இதனைச் சமாதியென்றும், சீவப்பிரம்ம ஐக்கிய முக்தி என்றும் கூறப்படுகின்றது.

மனிதனாகப் பிறந்தவன் அறிந்து முழுமைபெற வேண்டிய விளக்கம் அனைத்தும் அந்த யோகத்தால் சித்தியாகும்.

முறையாக இத்தகைய எளிய முறைக் குண்டலினி யோகத்தைப் பயின்றால் மனிதன் தனது அறிவில் முழுமை பெறலாம். உணர்ச்சி வயப்படாமல் சம மன நிலையில் கடமையாற்றி மகிழ்ச்சியோடு வாழலாம்.

வாழப் பிறந்தவர்கள், வாழ்வை விளங்கிக் கொண்டுதானே வாழவேண்டும்? ஆகவே மெய்ஞ்ஞானம் எனும் அறிவின் விளக்கப் பேறு மனிதனுக்கு இன்றியமையாதது.

ஆணாக இருந்தாலும் பெண்ணாக இருந்தாலும் வயதுக்கு வந்த உடன் பயின்று பலன் பெற வேண்டிய உள்பயிற்சியே குண்டலினி யோகம்.

சமுதாயச் சீர்திருத்தம்

உலகில் பெரும்பாலான மக்கள் புலன் கவர்ச்சியில் மயங்கி, ஆன்ம நிலையை மறந்து அறுகுண வயமாகி வாழ்கின்றார்கள். துன்பங்கள் பெருகிக்கொண்டே இருக்கின்றன.

மேலும் பால்கவர்ச்சி விரைவில், மயக்கநிலையில் பெரும்பாலும் குழந்தைகள் உலகில் உற்பத்தியாகின்றன. அக்குழந்தைகளும் மயக்க நிலையில்தானே வாழ முடியும்?

இந்த போக்கிலிருந்து உலகம் திருப்பம் பெற வேண்டுமெனில் திருமணத்திற்கு முன்னதாக ஆணும் பெண்ணும் குண்டலினி யோகம் கற்றுப்பயின்று முழுமை பெறவேண்டும்.

அப்போது தான் குடும்பத்தைத் திறமையோடு நடத்தும் ஆற்றல் வளருவதோடு அவர்கட்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளும் அறிவின் விழிப்பு நிலைக்கு எளிதில் திரும்பிவிடும்.

இயற்கையான முறையில் கருத்தடைக்கும் குண்டலினி யோகம் வழி செய்கிறது.

உயிரியக்க மையத்தைக் குறிப்பிட்ட இடத்தில் மாற்றியமைத்துக் கொள்ளும் திறமை உண்டாகிவிட்டால் தேவையானபோது குழந்தைப் பேறு அடையவும், வேண்டாத போது அதனை தவிர்க்கவும் நுட்பம், ஆற்றல் இரண்டும் குண்டலினி யோகத்தால் கிட்டும்.

பொதுவாகச் சொன்னால் குண்டலினி யோகம் தனிமனித முழுமைக்கும், உலக சமுதாய நலனுக்கும் ஏற்றதோர் உளப்பயிற்சி முறையாகும்.

உயிர் நலம் பேணும் எல்லா முறைகளும் இந்த யோகத்தில் அடங்கியுள்ளன.

இவ்வரிய யோகப் பயிற்சி முறையை விரும்புவோர் தகுதியுடையோர் அனைவரும் கற்றுப் பயனடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு மக்களுக்கு உதவும் ஒரு அருள் நிலையமே உலக சமுதாய சேவா சங்கமாகும்.

இந்த சங்கத்தின் அருள் விளக்கப் பணி நிலையங்களே மனவளக்கலை மன்றங்கள். இப்போது பல மன்றங்களில் இச்சங்கக் கிளைகள் அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

இத்தெய்வீகத் தொண்டின் பெருமையுணர்ந்த அறிஞர்கள் பலர் ஞானாசிரியர்களாகப் பயிற்சி ஏற்றுள்ளனர்.

“நம்மை அளித்த உலகுக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகளில் இதுவும் ஒன்றாகக் கருதி உவகையோடு அருட்தொண்டு புரிவோம் வாரீர் என்று தவத்தில் தேர்ந்த அன்பர்கள் எல்லோரையும் அழைக்கின்றேன்” என்கிறார் மகரிசி.

இதனால் உங்கள் குடும்பக் கடமைகள் சிறிதளவும் குறைவு படாமல் இருக்கவும் விழிப்போடு இருக்கவேண்டும்.

இதுவரையில் ஞானம் என்ற துறையில் சில தவறான கருத்துக்கள் உலவி வருகின்றன. அவை

1. ஞானம் என்பது எளிதில் மனிதனுக்குக் கிட்டாது.
2. இல்லறத்தார்களுக்கு ஞானம் ஏற்றதல்ல.
3. பெண்கள் ஞானத்திற்கு ஒவ்வாதவர்கள்.
4. ஞானம் பெற்றால் மனிதன் குடும்பத்தை மறந்து விடுவான்.
5. ஞானம் பொருளாதாரத் துறைக்கு எதிரான ஒன்று.

இவ்வகையான ஐவகைத் தவறான கருத்துக்களையும் திருத்தி இன்று எண்ணிறந்த மக்களுக்கு மெய்விளக்கம் அளித்திருக்கிறது நமது மனவளக்கலை மன்றங்கள்.

இத்தகைய மன்றங்கள் வளர வழி செய்து நம் கடனாற்றுவோம்.

பரு உடலுக்கு இவ்வாறு காப்பு, தூய்மை, ஓய்வு எந்நாளும் உரிய காலங்களில் தேவையாக உள்ளன. இதேபோன்று நுண்ணுடலாகிய உயிருக்கும் காப்பு, தூய்மை, ஓய்வு எனும் மூன்றும் தேவைப்படுகின்றன.

இவற்றை விழிப்பாற்றல், தற்சோதனை, தவம் எனும் மூன்று சீரிய செயல்கள் மூலம் பெற வேண்டியுள்ளன” என்கிறார் யோகிராஜ் வேதாத்திரி மகரிஷி.

“இருவிழிகள் மூக்குமுனை குறிப்பாய் நிற்க...”

“புருவத்திடை உந்தன் பூ விரலால் தொட்டு...”

“ஊசிமுனை வாசல் ஒன்றைத் திறந்து வைத்து...”

“தவயோகம் உடல்வலுவை மீறும்போது...”

“தனித்து மனத்துள் நின்று தவமாற்றும் சாதனையால்..”

“இருபுருவ மையத்தில் இருள்நீக்கி அருள் விளக்கும் ஒரு வாசல்” (வேதாத்திரி மகரிஷி தவத்தைப் பற்றி)

என்று பல்வேறு பாடல்களில் குறிப்பிடுகின்றார்

தவத்தின் பெருமை

“அசுத்தவத்தால் ஐம்புலனை அடக்கி அறிவறிந் திடலாம்
அசுத் தவத்தால் அறுகுண ஆளுமைப் பேறடைந் திடலாம்

அசுத் தவத்தால் இல்லறத்தை அன்பகமாய் ஆற்றிடலாம்!

அசுத் தவத்தால் அனைத்துயிர்கள் அருநட்பைப் பெற்றிடலாம்!”

தவநிலைகள்

தவ நிலைகள் 1. ஆக்கினை 2. சாந்தி யோகம், 3. துரியம் 4. துரியாதீத தவம் என்று நான்கு நிலைப்படும்.

தியானம் என்ற மனதுக்கான அகத்தவப் பயிற்சியில் மன அலைச்சுழல் குறைந்து மன அமைதி பெற்று இறைநிலையோடு ஒன்ற மகரிஷி ஒன்பது வகையான அகத்தவ பயிற்சியை உலக மக்களுக்கு வழங்கியுள்ளார். அவையாவன

- 1) ஆக்கினை தவம் (விழிப்புணர்வு பெற புருவ மத்தியில் உயிரை கவனிக்கும் பயிற்சி)
- 2) சாந்திதவம் (உடலை சூடான நிலையிலிருந்து எப்போதும் சமநிலையில் வைத்திருக்கும் மூலாதாரத்தில் உயிரை கவனிக்கும் பயிற்சி)
- 3) துரியதவம் (பூர்வ நிலையை அறிந்து தூய்மை பெறுவதற்காக தலை உச்சியில் உயிரை கவனிக்கும் பயிற்சி.)
- 4) துரியாதீத தவம் (அண்ட சராசரங்களையும் கடந்து சுத்தவெளியோடு கலக்கும் பயிற்சி)
- 5) பஞ்ஞேந்திரிய தவம் (நம் பஞ்ச இந்திரியங்களான கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, தோல் இவற்றை நம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வர அவற்றின் மீது இயற்றும் தவம்)
- 6) பஞ்ச பூத நவக்கிரக தவம் (நிலம், நீர், காற்று, நெருப்பு, வின் எனும் பஞ்ச பூதங்களோடு ஒன்றி அவற்றிலிருந்து நன்மை பெறுவதோடு நவக்கிரகங்களோடும் கலப்பு பெற்று நன்மையே பெறும் வகையில் அவற்றோடு ஒன்றி அவற்றிலிருந்து வரும் அலைகளை நட்பாக்கிக் கொள்ளும் தவப் பயிற்சி.)
- 7) ஒன்பது மைய தவம் (நம் உடலில் உள்ள ஏழு சக்கரங்களின் மீது தவம் செய்து, பின் சந்திரன், சூரியன், பிரபஞ்சம் என கடைசியில் எல்லாம் வல்ல இறைநிலையோடு கலக்கும் பயிற்சி)
- 8) நித்தியானந்த தவம் (மூச்சைக் கொண்டு உடலை கல்பமாக்கி, மன அலைச்சுழலை குறைத்து, உயிரை கெட்டிப்படுத்தும் தவம் (பிராணாயாமத்தின் முக்கிய பயிற்சி)

9) இறைநிலைத் தவம் (பரம்பொருளோடு கலக்கும் தவம்).

“தவத்தை எந்தக் காலத்திலேயும் செய்யலாம். இதையெல்லாம் உணர்ந்து, நீங்கள் எவ்வளவு தூரம் ஆழந்து தவம் செய்து வருகிறீர்களோ, அந்த அளவுக்கு, விவகாரங்களில் ஏற்படக் கூடிய சிக்கல்களை அறுத்துக் கொள்ளவும், தெளிந்த நிலையிலே அந்தச் சிக்கல்களை தீர்த்துக் கொள்ளவும், சிக்கல் வராமல் காத்துக் கொள்ளவும் வேண்டிய விழிப்பு நிலையை இந்தத் தவம் உங்களுக்கு கொடுக்கும்” என்கிறார் மகரிசி.

வாழ்க்கையில் மனதை அலைய விட்டுவிட்டு மனதில் அமைதியின்றி இருக்கும்போது மகரிசி கூறுகின்ற மனவளக்கலையின் தவநிலையைப் பற்றி அறிந்து பயிற்சி செய்தோமானால் மனதில் அமைதியும் உள்ளத்தில் தூய்மையும் மனஉறுதியும் ஏற்படும்.

14

பரசிவ வெள்ளமும் காந்தமும்

61ல் லையற்றது நீங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள வெளியின் தன்மாற்ற வெளிப்பாடே இப்பிரபஞ்சம்.

நாம் வாழுகின்ற இப்பிரபஞ்சம் மட்டுமன்றி அதற்கப்பாலும் எலலையற்று விரிந்த பேரறிவாகவும் பேராற்றலாகவும் எங்கும் நிறைந்த அருபமாக இறையாற்றல் நிறைந்திருக்கிறது.

வெளிக்கு உருவமில்லை. ஆனால் வெளியில் எத்தனை உருவங்கள். மண், மரம், மனிதன் என்பன அருபத்தின் உருவ வெளிப்பாடுகளே.

உருவமில்லாத ஒன்று எத்தனை உருவங்களாக வருகிறது என்று உணர்ந்த நிலையில்,

“உருவன்றியே நின்று உருவம் புணைக்கும்
கருவன்றியே நின்றுதான் கருவாகும்”

என்றார் திருமூலர். அனைத்துப் பொருள்களிலும் உள்ளும் புறமுமாக நிறைந்திருப்பது இறை நிலையாகும்.

“உள்ளும் புறமுமாய் உள்ளதெல்லாம் தானாகும்
வெள்ளம் ஒன்றுண்டாம் அதனை
தெய்வம் என்பார் வேதியரே”

என்ற பாரதியாரின் மொழியிலுள்ள வெள்ளம் என்பது பெருவெளியான தெய்வமேயாகும்.

வெளி ஒன்றுதான். அதற்கு நாம் வைத்த பெயர்கள்தான் பல. வெளிக்கு ஒரு பெயர் பிரம்மம். இன்னொரு பெயர் பிதா. மற்றொரு பெயர் அல்லாஹ். இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ பெயர்கள்!

வெள்ளம் என்பதற்கு வேதாத்திரி மகரிசி சரியான விளக்கத்தைத் தருகிறார்கள்.

வெள்+அம் = வெள்ளம். “வெள்” என்றால் தூய்மையானது. “அம்” என்றால் இறைநிலையும் அதன் அலையுமாகிய காந்தம்.

“அம்” என்ற இறைநிலை மிக நுண்ணிய காந்த அலையாக இருப்பதனால் எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவி பாய்ந்து நிரம்பும் தன்மையாக இருக்கிறது.

பாய்மப் பொருளாக இல்லை என்றால் எல்லாப் பொருட்களையும் காத்து வரும் தன்மையில்லாத ஒன்றாகிவிடும்.

இறைநிலை பாய்மப் பொருளாக இருந்து அனைத்திலும் ஊடுருவி பாய்ந்து நிரம்பும் தன்மை கொண்டதாகையால் அது இல்லாத பொருளோ, துகளோ இல்லை.

அதனால் தான் தூணிலும் இருக்கிறான். துரும்பிலும் இருக்கிறான் என்ற பழமொழி வழக்கை உறுதி செய்வதற்குக் காரணமாகிறது.

புலன்களால் உணர முடியாத, அனைத்தடக்கமான, இக்காந்த ஆற்றலே தெள்ளத் தெளிவான பாய்மப்பொருள் என்று வேதாத்திரியம் கூறுகிறது.

வெள்ளம் என்ற பாய்மப் பொருளையே முன்னோர்கள் பிரணவம் என்ற வார்த்தையினால் வழங்கி வந்தார்கள்.

இறைநிலை எல்லாவற்றிலும் புகுந்து நிறையும் பாய்மப் பொருள். (Mighty Transparent fluid)

பாய்மப்பொருள் நீருமன்று. தீயுமன்று. வாயுவுமன்று. இவை அனைத்தும் அல்லாத ஒரு பொருள்.

அது பயிறுக்குள் நீரும் நீருக்குள் பயறும் போன்றது. எல்லா இடங்களிலும் ஊடுருவிப் பாயத்தக்க, எல்லாவற்றையும் ஊடுருவிப் பார்க்கத்தக்க தங்கு தடையில்லாத பொருள்.

அது எதுவாக இருக்க முடியும்? இறைநிலை ஒன்றுதான் எல்லா இடங்களிலும் ஊடுருவிப் பாயத்தக்கது. அலையாக இருந்தாலும் சில இடங்களில் ஊடுருவிப் பாயும். சில இடங்களில் தங்கிவிடும்.

இது எப்படி என்றால்.....காற்றடிக்கிறது. தடை இருந்தால் காற்று ஊடுருவிப் பாய முடியாது. தடைபடுகின்ற இடத்தில் அது சுற்றி வளைத்துப் போகும்.

ஆனால் சுத்தவெளியோ தனக்கு எதுவுமே தடையாக இல்லாமல் எங்கும் ஊடுருவிப் போகக் கூடியது. எங்கும் நிறைந்த ஒரு பொருள் அது.

இதைத்தான் தாயுமானவர் "அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் நீக்கமற நிறைந்த பொருள்" என்று சுத்தவெளியை வர்ணிப்பார்.

ஆதலால்தான் தெய்வத்தின் எங்கும் நிறைந்த தன்மையை வெள்ளம் என்று குறிப்பிட்டார் பாரதியார்.

மேலும் எந்தப் பொருளையும் ஊடுருவிச் செல்ல அனுமதிக்கும் சுத்தவெளி.

பயிறுக்குள் நீரும், பயறைச் சுற்றி நீரும் இருப்பதுபோல் உள்ளும் புறமுமாய் இருப்பது சுத்தவெளியே. இதைத் தெளிவாக விளக்குகிறார் பாரதியார்.

இந்த சுத்தவெளி எத்தகையது என்பதை உணர்ந்தவர்கள் அறிந்தவர்கள் அதை வார்த்தைகளால் விளக்க முடியாமல் தவித்தனர்.

அதற்கேற்றவாறு நல்ல வார்த்தைகளும் தமிழ் மொழியில் அதிகம் அப்போது உருவாகவில்லை.

அதனால்தான் உலகம் அதனை தெரிந்து கொள்ளாமல் இதுவரையில் தளர்ச்சி நடையில் இருந்திருக்கிறது.

சுத்தவெளிக்கு Highly Transparent Mighty Divine Fluid என்று அதற்கொரு பெயர் வைத்தார் வேதாத்திரியார்.

பாரதியார் தனது கவிதைகளில் இரண்டு இடங்களில் வெள்ளம் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

பரசிவ வெள்ளம் பாடல்

உள்ளும் புறமுமாய் உள்ளதெலாந் தானாகும்.

வெள்ளமொன்றுண் டாமதனைத் தெய்வமென்பார் வேதியரே

காணுவன நெஞ்சிற் கருதுவன உட்கருத்தைப்

பேணுவன யாவும் பிறப்பதந்த வெள்ளத்தே

எல்லைபிரி வற்றதுவாய் யாதெனுமோர் பற்றிலதாய்
 இல்லையுளதென் றறிஞர் என்றும்மய லெய்துவதாய்.
 வெட்டவெளி யாயறிவாய் வேறு பல சக்திகளைக்
 கொட்டுமுகி லாயனுக்கள் கூட்டிப் பிரிப்பதுவாய்.
 தூல வனுக்களாய்ச் சூக்கு மமாய்ச் சூக்குமத்திற்
 சாலவுமே நண்ணிதாய்த் தன்மையெலாந் தானாகி
 தன்மையொன் றிலாததுவாய்த் தானே ஒருபொருளாய்த்
 தன்மைபல வுடைத்தாய்த் தான்பலவாய் நிற்பதுவே.
 எங்குமுளான் யாவும்வலான் யாவும்றி வானெனவே
 தங்குபல மதத்தோர் சாற்றுவதும் இங்கிதையே
 வேண்டுவோர் வேட்கையாய் வேட்பாராய் வேட்பாருக்
 கீண்டுபொரு ளாய்தனை யீட்டுவதாய் நிற்குமிதே.
 காண்பார்தங் காட்சியாய்க் காண்பாராய்க் காண்பொருளாய்
 மாண்பார்ந் திருக்கும்,வகுத்துரைக்க வொண்ணாதே.
 எல்லாந் தானாகி யிருந்திடிலும் இஃதறிய
 வல்லார் சிலரென்பர் வாய்மையெல்லாங் கண்டவரே.
 மற்றிதனைக் கண்டார் மலமற்றார் துன்பமற்றார்;
 பற்றிதனைக் கொண்டார் பயனனைத்துங் கண்டாரே.
 இப்பொருளைக் கண்டார் இடருக்கோர் எல்லைகண்டார்
 எப்பொருளுந் தாம் பெற்றிங் ன்பநிலை யெய்துவரே
 வேண்டுவ வெலாம் பெறுவார் வேண்டா ரெதனையுமற்
 றீண்டுபுவி யோரவரை யீசரெனப் போற்றுவரே.
 ஒன்றுமே வேண்டா துலகனைத்தும் ஆடுவர்காண்;
 என்றுமே யிப்பொருளோ டேகாந்தத் துள்ளவரே.
 வெள்ளமடா தம்பி விரும்பியபோ தெய்திநின
 துள்ள மிசைத் தானமுத ஆற்றாய்ப் பொழியுமடா!
 யாண்டுமிந்த இன்பவெள்ளம் என்று நின்னுள் வீழ்வதற்கே
 வேண்டு முபாயம் மிகவுமெளி தாகுமடா!
 எண்ணமிட்டா லேபோதும் எண்ணுவதே இவ்வின்பத்
 தண்ணமுதையுள்ளே ததும்பப் புரியுமடா!

எங்கும் நிறைந்திருந்த ஈசுவெள்ள மென்னகத்தே
 பொங்குகின்ற தென்றெண்ணிப் போற்றி நின்றாற் போதுமடா
 யாதுமாம் ஈசுவெள்ளம் என்னுள் நிரம்பியதென்
 றோதுவதே போதுமதை உள்ளுவதே போதுமடா!
 காவித் துணியேண்டா,கற்றைச் சடை வேண்டா;
 பாவித்தல் போதும் பரமநிலை யெய்துதற்கே.

சாத்திரங்கள் வேண்டா சதுமறைக ளேதுமில்லை;
 தோத்திரங் ளில்லையுநர் தொட்டுநின்றாற் போதுமடா!

தவமொன்று மில்லையொரு சாதனையு மில்லையடா!
 சிவமொன்றே யுள்ளதெனச் சிந்தை செய்தாற்போதுமடா!

சந்ததமு மெங்குமெல்லாந் தானாகி நின் றசிவம்,
 வந்தெனாளே பாயுதென்று வாய்சொன்னாற் போதுமடா!

நித்தசிவ வெள்ள மென்னுள் வீழ்ந்து நிரம்புதென்றுள்
 சித்தமிசைக் கொள்ளுஞ் சிரத்தை யொன்றே போதுமடா!

என்று பரசிவ வெள்ளம் என்ற தலைப்பில் பாரதியார் பாடியுள்ளார்.

பாரதியாரின் பரசிவவெள்ளம் என்ற கவியை தன்னுடைய
 கையெழுத்தில் எழுதிப் பார்த்து, படித்து இரசிப்பது மட்டுமின்றி
 அந்தப் பாடலைப் பற்றி தனது அருளுரையில் வேதாத்திரியார்
 அடிக்கடி குறிப்பிடுவதுண்டு.

பாரதியாரின் தத்துவத்திற்கு மகரிசியின் விளக்கம்

பிரபஞ்சம் முழுவதும் இயங்கிக் கொண்டிருப்பனவற்றின்
 பொருள் நிலை எது? நிகழ்ச்சி நிலை எது?

ஆப்பிள் பழம் என்பது பொருளா நிகழ்ச்சியா? ஐம்புலன்களால்
 காணப்படும் உணரக்கூடிய அனைத்தையும் பொருட்கள் என்றுதான்
 சொல்வோம். அது மொழி வழக்கு.

தோற்றப் பொருட்கள் அனைத்தும் பொருள் எனக் கொள்வது
 சாதாரண மனப்போக்கு. ஆனால் உண்மையில் அவை பொருளா என
 சிந்திக்க வேண்டும். ஆராய வேண்டும்.

“உருவம் மலர்தான். உட்பொருள்
 உணர விண்ணெனும் நுண்ணணுவே!

அருவம் ஆதி அசைந்த நிலை,
அணுமுதல்அகண்ட பேரண்டம்!”

புலனறிவைத் தாண்டி விண்ணறிவுக்குப் போக வேண்டும்.
பழத்தை நெருப்பில் போட்டால் எரிந்து சாம்பலாகிவிடும்.

பழம் என்ற காட்சி மறைந்துவிட்டது. அப்படியானால் பழம்
என்பது அணுக்கள் இணைந்த ஒரு காட்சி-நாடகம். பழத்தில் நின்ற
அணுக்கள் அழிந்துவிட்டதா என்றால் இல்லை.

அணுக்கள் என்பது நுண்ணியக்க மூலக்கூறான இறைத்துகளின்
தொகுப்பு. இறைத்துகளோ இறைநிலையின் பின்னம் ஆகும்.

அசைந்து கொண்டிருக்கும் பொருட்கள் அனைத்தும் தன்னுடைய
நிலையில் மாறிக் கொண்டே இருக்கின்றன. அதனை நிகழ்ச்சி
என்கிறோம்

அசைவைக் கழித்துவிட்டால் மிச்சம் இருப்பது இறைநிலையே
தான். வேதாத்திரி மகரிசி அறிந்த இதை பாரதியார் முன்பே கூறியுள்ளார்.

“நிற்பதுவே நடப்பதுவே பறப்பதுவே

நிற்பதுவே நடப்பதுவே பறப்பதுவே

நிற்பதுவே நடப்பதுவே பறப்பதுவே நீங்களெல்லாம்

சொற்பனந்தானோ? பல தோற்ற மயக்கங்களோ?

சொற்பனந்தானோ? பல தோற்ற மயக்கங்களோ?

கற்பதுவே கேட்பதுவே கருதுவதே நீங்களெல்லாம்

அற்ப மாயைகளோ? உம்முள் ஆழ்ந்த பொருளில்லையோ?

அற்ப மாயைகளோ? உம்முள் ஆழ்ந்த பொருளில்லையோ?

வானாகமே இளவெயிலே மரச்செறிவே

வானாகமே இளவெயிலே மரச்செறிவே நீங்களெல்லாம்

கானலின் நீரோ? வெறும் காட்சிப் பிழைதானோ?

வானாகமே இளவெயிலே மரச்செறிவே நீங்களெல்லாம்

கானலின் நீரோ? வெறும் காட்சிப் பிழைதானோ?

போனதெல்லாம் கனவினைப்போல் புதைந்தழிந்தே போனதனால்

நானும் ஓர் கனவோ? இந்த ஞாலமும் பொய்தானோ?

காலமென்றே ஒரு நினைவும் காட்சியென்றே பல நினைவும்

கோலமும் பொய்களோ? அங்குக் குணங்களும் பொய்களோ?

காலமென்றே ஒரு நினைவும் காட்சியென்றே பல நினைவும்
கோலமும் பொய்களோ? அங்குக் குணங்களும் பொய்களோ?
காண்பவெல்லாம் மறையுமென்றால் மறைந்ததெல்லாம்
காண்பமன்றோ?

நானும் ஓர் கனவோ? இந்த ஞாலமும் பொய்தானோ?"

உலகத்தின் காட்சி பொய்யோ மெய்யோ? மிக உயர்ந்த
தத்துவ ஆராய்ச்சியின் கண் வெளிப்பட்ட இந்தக் கேள்விக்கு
பாரதியார் சரியானதொரு விடையையும் பெறுகிறார்.

தெய்வநிலையில் கடைசி வடிவம் மனிதன். தெய்வமே காற்றாக,
கனலாக, கோளாக, மண்ணாக, புல்லாக, புழுவாக விலங்கினமாக,
தானுமாக இருப்பதை உணர்ந்து கொள்கிறார்.

அந்த உணர்வில் தெய்வமே அனைத்துமாக இருக்கிறது
என்பதற்குப் பதிலாக, அனைத்துமாக வந்து கடைசியாக தானமாக
இருப்பதால் அனைத்துத் தோற்றமும் நானே என்கிறார்.

வானில் பறக்கின்ற புள்ளெல்லாம் நான்
மண்ணில் திரியும் விலங்கெல்லாம் நான்
கானில் வளரும் மரமெலாம் நான்
காற்றுப் புனலும் கடலுமே நான்.

விண்ணில் தெரிகின்ற மீனெலாம் நான்
வெட்ட வெளியின் விரிவெலாம் நான்
மண்ணில் கிடக்கும் புழுவெலாம் நான்
வாரியி னுள்ளே உயிரெலாம் நான்.

கம்பனி சைத்த கவியெலாம் நான்
காருநர் தீட்டும் உருவெலாம் நான்
இம்பர் வியக்கின்ற மாட கூடம்
எழில்நகர் கோபுரம் யாவுமே நான்.

இன்னிசை மாத ரிசையுளேன் நான்
இன்பத் திரள்கள் அனைத்துமே நான்
புன்னிலை மாந்தர்தம் பொய்யெலாம் நான்
பொயையிருந் துண்பப் புணர்ப்பெலாம் நான்.

மந்திரக் கோடி இயக்குவோன் நான்
 இயங்கு பொருளின் இயல்பெலாம் நான்
 தந்திரங் கோடி சமைத்துளோன் நான்
 சாத்திர வேதங்கள் சாற்றினோன் நான்.

அண்டங்கள் யாவையும் ஆக்கினோன் நான்
 அவை பிழையாமே சுழற்றுவோன் நான்
 கண்டபல சக்திக் கணமெலாம் நான்
 காரண மாகிக்க கதித்துளோன் நான்.

நானெனும் பொய்யை நடத்துவோன் நான்
 ஞானச் சுடர்வானில் செல்லுவோன் நான்
 ஆன பொருட்கள் அனைத்திலும் ஒன்றாய்
 அறிவாய் விளங்குமுதற் சோதியே நான்.

- விநாயகர் நான்மணிமாலை

பாரதியாரின் இறையியல் கோட்பாடு சுருக்கமும் தெளிவும்
 நுட்பமும் ஆழமும் உண்மையும் எளிமையும் கொண்டது.

தெய்வம் ஒன்றே. அத்தெய்வமே வெட்டவெளி. அவ்வெளியே
 அறிவாக எல்லா பொருள்கடும் உள்ளும் புறமுமாக நிறைந்து ஓங்கி
 ஆட்சிப்படுகிறது. அந்த ஆட்சியில் பிரபஞ்ச் பொருட்கள் அனைத்திலும்
 தன்னைக் காண்கிறார்

“இறையுணர்வால் எவ்வுயிரும் ஒன்றென் றாகும்
 ஈசனிலே தான். தன்னிலே ஈசனான
 இறையுணர்வே தத்துவத்தின் முடிந்த பேறு,
 இப்பேறே அசுத்தவத்தின் முடிவு மாகும்.” (ஞா.க.)

என்கிறார் வேதாத்திரி மகரிசி.

வெட்டவெளி என்ற தனிப்பரம் பொருளே உணர்ந்து
 கொண்ட மகரிசி, அது எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதை அந்தப்
 பரம்பொருளே அருள வேண்டும் என்று வேண்டுகல் செய்கிறார்.

“அறிவிலே தெளிவு. நெஞ்சிலே உறுதி,
 அசுத்திலே அன்பினோர் வெள்ளம்,
 பொறிகளின் மீது தனியர சாணை
 பொழுதெலாம் நினதுபே ரருளின்

நெறியிலே நாட்டம், கரும யோசுத்தில்
நிலைத்திடல் என்றிவை யருளாய்
குறி குணமுதும் இல்லதாய் அனைத்தாய்க்
குலவிடு தனிப்பரம் பொருளே!”

(ஞா.க.)

சூரியன் வரவால் இருள் நீக்கம் போலப் பாரதியாரின்
இறையியல் சிந்தனைத் தெளிவு கவிதை மொழியால் வெளிச்சமாகிறது.

அதே சிந்தனையில் வெளிப்பாடு சற்று ஆழமாக வேதாத்திரி
யாரிடம் வெளிப்படுகிறது.

“இறைவா உன் இருப்பநிலை முற்றறிவாய் வெளியாய்
இயக்கநிலை சுழலையாம் விண்ணனவும் காட்டி
மறைபொருளாம் இருப்போடு இயக்க அலை கூட
இவ்விரண்டும் இணைந்த நிலை வான்காந்தமென்று
நிறைந்து உள்ள காந்தமதே விண் கூட்டுக்கேற்ப
நேரமுத்தம் ஒலி, ஒளி, சுவை மணமும் மனமாய்
புறநிலையில் அகநிலையில் உணையறிவாய்க் காட்டி
போதனை செய் உலகுக்கிவ் வுண்மை என்னுள் ஏற்றேன்.”

(ஞா.க.)

என்ற மெய்ப்பொருள் உணர்தலே மேலானக் கடமையாகக்
கொள்கிறார் வேதாத்திரி மகரிசி.

சித்தர்கள் என்று கூறிப் படித்திருக்கிறோம். ஒரு சித்தரைக்
கூட நாம் பார்த்தது இல்லை.

ஆனால் நம்மோடு வாழ்ந்து உரையாடி ஞானவிளக்கம் தந்த
தற்கால சித்தர்கள் பாரதியும் வேதாத்திரியும் ஆவார்கள்.

சித்தர்கள் வரிசையில் பத்தொன்பதாவது மற்றும் இருபதாவது
சித்தர்களாக காட்சி தருகிறார்கள் என்றால் அது மிகையில்லை.

15

பிரம்மஞானம் தந்த பிரம்மஞானிகள்

புரதியின் கவிதைகளிலும் மகரிசியின் வேதாத்திரியத்திலும் பல்வேறு சிந்தனைகளின் பரிணாமங்களின் உணர்வாய் திகழ்வது அவர்களது ஆன்மீக அறிவேயாகும்.

இவர்களது படைப்புகளில் வேதங்களின் பிழிவும் பக்தியின் பரவசமும் கலந்திருந்தாலும் அவற்றின் ஊடே ஒளிர்வது பிரம்ம ஞானமாகும்.

பிரம்மஞானம்—ஒரு பார்வை

பிரபஞ்ச இயக்கங்களின் பிரமிக்கத்தக்க பேருண்மைகள் காலம் காலமாக வியப்பானதாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றன.

உலகில் தோன்றிய ஞானியர்கள் அனைவரும் காலந்தோறும் பிரம்மம் குறித்து சிந்தித்து வந்துள்ளனர்.

விஞ்ஞானிகள் பிரம்மம் குறித்து ஆராய்ந்து வருகின்றனர். மெய்ஞ்ஞானிகள் உணர்ந்து வருகின்றனர்.

விஞ்ஞானி நியூட்டன், பிரபஞ்சமானது வெளி, காலம், பொருள், ஆற்றல் எனும் நான்கு பொருள்களானது என்றார்.

பின்வந்த ஜன்ஸ்டைன் வெளி- காலம், பொருள்-ஆற்றல், என்று இருகூறுகளாக்கி உரைத்தார்.

பிரம்மத்தை உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானிகளில் ஒருவரான ஆதிசங்கரரின் அத்வைதம், காசக்கிருத்சநர் மொழிகளில் சிவன் பிரம்மத்தினின்று வேறுபட்டதன்று என்று வெளியிடப்படுகின்றது.

சீவன் பிரம்மத்தினினின்றும் விடுபெறும் நிலை வரை வேறுபட்டது.

ஆயினும் முக்தி நிலையில் பிரம்மத்துடன் அது ஒன்றுபடுகின்றது, என்ற ஓளடலோமியின் கருத்து ராமானுஜரின் விசிட்டாத்வைதமே.

எங்கும் நிறைந்த ஆன்மாவே நான் எனும் உபநிடத கருத்தை தன் ஆன்ம அனுபவத்தில் உணர்பவனே பிரம்மஞானி எனும் விவேகானந்தரின் சிந்தனையே,

“ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்

தெய்வத்தொ டொப்பக் கொளல்”

என்ற வள்ளுவரின் வாக்காக ஒலிக்கிறது.

பிரம்மத்தை உணர்ந்த பிரம்மஞானிகளின் உணர்விற்கேற்ப பிரம்மம் எல்லையற்றது. சுத்த அறிவாய் விளங்குவது. பேராற்றல் மிக்கது. உயிர்களின் அகத்தும் புறத்தும் இருப்பது. எங்கும் நீக்கமற நிறைந்தது.

சீவன்களில் ஆன்மாவாக இருப்பது. இயக்கமாகவும் இயக்கமற்றதாகவும் இருப்பது. ஒன்றாக இருப்பது. பலவாகத் தோன்றுவது என்று எல்லையற்ற பிரம்மத்தின் தன்மையை எல்லை யில்லாது விவரித்துக் கொண்டே போகலாம்.

பிரம்மத்தையும், வாழும் வழியையும் சரியாக அறிந்து கொண்டவன் பிரம்மஞானி.

பாரதி தந்த பிரம்மஞானம்

மெய்ஞ்ஞானிகள் விளக்கம் தரும் பிரம்மத்தின் தன்மையும் உணர்வும் பாரதியிடம் ஆன்ம ஒளியாக சுடர்வதை அவரது பாடல்களில் பார்க்கலாம்.

பாரதியின் பிரம்மஞான உணர்வை, 1. சிவமே பிரம்மம் 2. காளியே பிரம்மம் 3. சக்தி பிரம்மம் 4. கண்ணனே பிரம்மம் 5. ஆன்ம-ஆன்ம உணர்வே பிரம்மம் 6. பிரம்மஞான உணர்வு நிலை 7. ஆன்ம விழிப்புணர்வு என பகுத்துக் காணலாம்

“சுத்த அறிவே சிவமென்று கூறுஞ் சுருதிகள் கேளீரோ”.

“யாதுமாகி நின்றாய்-காளி
எங்கு நீ நிறைந்தாய்”

புதியதிற் புதுமையாய், முதியதில் முதுமையாய்
உயிரிலேயே யுயிராய், இறப்பிலு முயிராய்
உண்டெனும் பொருளி லுண்மையாய். என்னுளே
நானெனும் பொருளாய். நானையே பெருக்கித்
தானென மாற்றுஞ் சாகாச் சுடராய்”

“காக்கைச் சிறகினிலே நந்த லாலா-நின்றன்
கரியநிறந் தோன்றுதையே நந்தலாலா”

“ஒன்றுபிரம முளதுண்மை யஃதுன்
உணர்வெனக் கொள்வாயே”

பாரதியின் பிரம்மஞான உணர்வுநிலை.

அனைத்திலும் பிரம்மத்தை கண்ட பாரதி பிரம்மஞான உணர்வில்,

“காக்கை குருவி எங்கள் சாதி-நின்
கடலு மலையும் எங்கள் கூட்டம
நோக்கு தியெல்லாம் நாமன்றி வேறில்லை
நோக்கக் நோக்கக் களியாட்டம”

என்று நோக்கும் திசையெல்லாம் விரிந்த தன் ஆன்மாவைக் கண்டு களிப்பதைக் காணலாம்.

“வானிற் பறக்கின்ற புள்ளெலாம் நான்....” என வரும் கவிதை வரிகளில் பாரதியின் ஆன்ம விழிப்புணர்வையும் ஆன்மாவின் மரணமில்லாத் தன்மையினையும் உணர்த்த காணலாம்

வேதாத்திரி மகரிசி தந்த பிரம்மஞானம்

இந்திய தத்துவஞானியான வேதாத்திரியார் பிரம்ம ஞானத்தின் வழியே பிரபஞ்ச இயக்கத்தைப் பற்றி எளிமையாகப் பாமரனும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் தந்திருக்கிறார்.

இறைநிலையே தன்னிடம் வந்து பிரம்ம ஞானத்தை எழுதுக என்று கூறியதாகவும் கூறியுள்ளார்.

மறைபொருட்களை உணரும் நிலை

பிரம்ம ஞானத்தை இரகசியமாக வைத்துக் கொண்டும், ஒரு சிலருக்கே (அவர்கள் பார்வையில் தகுதியுடையவர்களுக்கு மட்டும்) அதைக் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை இன்று தகர்ந்துள்ளது

பிரம்மஞானம் உலகில் மக்கள் அனைவருக்கும் பரவாமல் தடைப்பட்டதற்கு ஒரு முக்கியக் காரணம் உண்டு.

அதை உணர்ந்து கொண்டு, தக்க முறையில் அந்தத் தடைகளைக் களைய வேண்டும். தடைக்குக் காரணங்களாவன:

அனைத்தியக்க அருட்பேராற்றலான இறைநிலை - பிரம்மம்,

அதிலிருந்து தோன்றிய விண், விண் சுழலிலிருந்து தோன்றிய காந்தம், காந்தத் தன்மாற்றங்களாகிய அழுத்தம், ஒலி, ஒளி, சுவை, மணம் - இவற்றின் கடைசி அலை இயக்கமாகிய மனம்.

இவையனைத்தும் மறை பொருட்கள். இவை இல்லையென்று மறுத்துக் கூற முடியாது. இவ்வாறு உள்ளன என்று புலனறிவுக்கு எடுத்துக் காட்டவும் முடியாது.

ஆயினும், இவற்றை அறிவதற்காகவே ஆறாவது அறிவு எனும் சிந்தனையாற்றல் மனிதனிடம் அமைந்திருக்கிறது. ஐந்து புலன்கள் மூலம் தோற்றப் பொருட்களை உணர்வது ஐயறிவு.

புலன்கள் மூலம் உணரப் பெறும் பொருட்களுக்கு மூலமான மனம், காந்தம், விண், மெய்ப்பொருள் இவற்றை உணரக்கூடிய அறிவு தான் ஆறாவது அறிவு.

புலன்களால் பொருட்களை உணரும்போது மன அலைச்சுழல் மிகவும் விரைவாக இயங்குகிறது. அந்த விரைவு நிலையில் மறைபொருட்கள் விளங்கா.

மன அலைச்சுழல் விரைவை அகத்தவச் சாதனையால் குறைத்து, அந்த நுண்ணிய நிலையில் தான் மறைபொருட்களை உணர முடியும்.

மனிதனாக வாழும் எல்லோருமே முடிவாக நோக்கிச் செல்லும் கடைநிலைக் குறிப்பு பிரம்ம ஞானமேயாகும்.

பிரம்மஞானம் என்றால் என்ன?

மனித மனத்திற்கு ஒன்றுமே இல்லாத சுத்த வெளியாகவும் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்ததாகவும் எல்லையற்ற விரிவுடையதாகவும் உள்ள இறைவெளிதான் அனைத்தியக்க அருட்பேராற்றலாகும் என்றும் இயற்கையை அதன் ஆதிநிலையான இறைவெளியிலிருந்து மனிதமனம் வரையில் அறிந்து கொள்ளும் சுயசரித்திரம் தான் பிரம்மஞானம் என்றும் மெய்ஞ்ஞானத்திற்கும் விஞ்ஞானத்திற்கும் பாலமாக திகழும் வேதாத்திரி மகரிசி குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆன்மா எல்லா உயிர்களிலும் நிறைந்திருக்கிறது. அவ்வாறே அறியப்படுகிறது. எல்லா உயிர்களிலும் நிறைந்ததாக அதனைத் தியானிக்க வேண்டும்.

ஆன்மா எல்லா உயிர்களிலும் நிறைந்திருப்பதை யார் அறிகிறானோ அவனை எல்லா உயிர்களும் நேசிக்கின்றன.

பிரம்மாகிய பேரறிவே நமது அறிவு என்று உணர்ந்த ஞான நிலையை மகரிசி கூறும்போது,

“அவன் நீ ஒன்றாய் அறிந்திடும்
அறிவு முழுமை அது முக்தி” என்பார்.

“வேதத்தை யான் படித்த தில்லை ஆனால்
வேதத்தின் உட்பொருளாய் என்னைக்கண்டேன்

வாதத்தில் யான் கலந்து கொண்டதில்லை

வாதிப்போர் அனைவருக்கும் பொருளாய் உள்ளேன்.

பேதித்த அண்டங்கள் உயிர்கட்கெல்லாம்

பிறப்பிடமாய்க் கருப்பொருளாய் என்னைக் கண்டேன்.

சோதிப்போர் புலனறிவால் என்னைக் காணார்

சுயநிலையை அகத்துணர அவர் நான் ஒன்றே”

தான் உணர்ந்த பிரம்ம ஞானத்தை மகரிசி கவிதையாகத் தருகிறார்.

பிரம்மஞானம் எனும் பேரியக்க மண்டலத்தில் 1. இறைவெளி
2. முதல்நிலை நுண்விண் வேதான் 3. இரண்டாம் நிலை நுண்விண்
யோகான் எனும் நிழல்விண் 4. யோகான் எனும் நிழல் விண்,
இறைவெளியில் கரையும் நிகழ்ச்சி காந்தம் எனும் நான்கு தத்துவங்களில்
அடிப்படையில் பிரம்மஞானம் என்ற பயிற்சியை மனவளக்
கலையில் பாடமாக்கியுள்ளார் மகரிசி.

இதனை ஆண்டுதோறும் ஆயிரக்கணக்கானோர் பயின்று
பிரம்மஞானிகளாக உருவெடுத்து வருகின்றனர்.

மனவளக்கலை என்னும் வாழ்க்கை வள விஞ்ஞானம், மனித
குலத்திற்கு அவசியமான அறிவு விளக்கக் கதவைத் திறந்து விட்டு
விட்டது. பயன்பெறுவோம். பிரம்ம ஞானம் பெறுவோம்.

ஒருங்கிணைந்த வான் மண்டல இயக்கப் பேராற்றலை
ஆராய்ந்தறியும் போது மனித மனதுக்கு எவ்வளவோ உண்மையும்
விளக்கங்கள் கிடைக்கும்.

அதனால் தான் "பிரம்மஞானம்" அனைவருக்கும் வேண்டும்
என்று வலியுறுத்தப்படுகிறது.

மறை, சூரியஒளி, காற்று இவற்றைப் போல் பிரம்மஞானமும்
மக்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவானது. எளிதாகவும் கிடைக்கக்
கூடியது. முயன்று பயனடைய வேண்டியது.

இந்த தத்துவத்தை கல்விக் கூடங்கள் மூலம் பரவச் செய்ய
வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாக அமைந்துள்ளது. இதனை
அருட்தந்தையின் உலகசமுதாய சேவா சங்கம் நிறைவேற்றி
வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

16

ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள்

பாரதியுகம் என்று சிறப்பிக்கும் அளவிற்கு இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற கவிஞராய்த் திகழ்ந்தவர் பாரதி.

எதைக் கூறினாலும் தெளிவும் திண்மையும் நிறைய எடுத்துரைப்பவர் பாரதி. பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் தன்மை உடையவை.

பாரதியாரின் பாடல்களை நோக்கினால் சமுதாயத்தில் நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், வழக்காறுகள், நுண் மற்றும் கவின் கலைகள் ஆகியன வெளிப்பட்டிருப்பதனை உணரலாம்.

மேலும் மொழியுணர்வு, வேதங்கள், மூடப்பழக்க வழக்கங்கள், தொழில்கள் ஆகியன பற்றிய பார்வையும் காணப்படுகின்றன.

அவை சமுதாயத்தின் பல கூறுகளையும் உள்ளடக்கியதாய் வெளிப்படுவதை உணர முடிகிறது.

பிரம்மத்தையும், ஜீவனையும் பிரிப்பது ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூன்று மலங்கள்தான்.

அம் மூன்று மலங்களையும் கழிப்பதற்கு உண்டான வழிமுறை களைத்தான் வேதமும், வேதாத்திரியமும் கூறுகின்றன.

கிரந்த மொழியிலும், சமஸ்கிருத மொழியிலும் உள்ள வேத வாக்கியங்களுக்கு இணையான தாரக மந்திரமாக “வாழ்க வையகம், வாழ்க வளமுடன்” என்ற வாழ்த்தலைகளை தொடர்ந்து எழுப்புவதன் மூலம் உலமே அமைதியுறும் உன்னத வழியினை அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிசி வழங்கியுள்ளார்கள்.

வேதத்தின் சாராம்சத்தை, ஐந்தொழுக்கப் பண்பாட்டின் மூலம் தனிமனிதனுக்கும், பதினான்கு வகையான வேதாத்திரியக் கோட்பாட்டின் மூலம் சமுதாயத்திற்கும் கொடுத்து மனிதகுலம் உய்யவும் உயரவும் வழிவகை செய்துள்ளார்கள்.

ஆதிசங்கரரின் அத்வைதம், ஐன்ஸ்டைனின் அறிவியல், இரமணரின் அசுத்தாய்வு, வள்ளுவரின் வாழ்க்கை நெறி, வள்ளலாரின் சன்மார்க்கம், கிறிஸ்துவர்களின் தொண்டு மனப்பான்மை, சமணர்களின் உணவு முறை இஸ்லாமியரின் தொழுகைச் சிறப்பு அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதே வேதாத்திரியம்.

முகமது நபிக்கு குர்ஆனையும், ஏசுபிரானுக்கு பைபிளையும், ஆதிசங்கரருக்கு அத்வைதத்தையும், வியாசருக்கு கீதையையும் தந்த அதே இறைநிலைதான் நம் அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிசிக்கு வேதாத்திரியத்தைத் தந்துள்ளது.

பைபிள், குரான், பகவத்கீதை போன்ற வேத நூல்களால் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள முடியாத வாழ்வியலை எம்மத்தவரும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு மனவளக்கலை என்ற நூல் மூலம் எளிய முறையில் பாடத்திட்டமாக்கியுள்ளது வேதாத்திரியம்.

பிரம்ம இரகசியம் என்று பிரம்ம ஞானத்தை எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவில் புத்தகமாக கொடுத்தது வேதாத்திரியம்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் உடலாலும், மனத்தாலும் வேறுபட்டிருந்தாலும் ஆத்மாவால் ஒன்றுபட்டிருக்கிறோம் என்ற அத்வைத உண்மையைத் தெளிவாக உலகிற்கு உணர்த்துவது வேதாத்திரியம்.

உள் மன அமைதியில் தொடங்கி, உலக அமைதியில் நிறைவு பெறுவது வேதாத்திரியம்.

சகோதரத்துவத்தையும், மனித நேயத்தையும் உலகிற்கு பறைசாற்றுவது வேதாத்திரியம்.

தத்துவத்தை விஞ்ஞானமாக்கி, விஞ்ஞானத்தை தத்துவமாக்கி, இரண்டையும் இரண்டறக் கலந்து பிரம்மஞானமாக்கிய பெருமை வேதாத்திரி மகரிசியைச் சேரும். இவ்விணைப்பே இந்த நூற்றாண்டிற்கு வேதாத்திரியார் தந்த ஒப்பற்ற பரிசு.

Religion without science is blind- என்கிறார் ஐன்ஸ்டைன். வாழ்க்கை நெறிக்கு மகரிசி தரும் அடித்தளம் புதிது.

இவரது தத்துவம் விஞ்ஞானமயமானது. வாழ்க்கை நெறியுண்டு. செயல் விளைவு தத்துவம் உண்டு. செயலுக்குத் தகுந்த விளைவு வந்தே தீரும். அந்த விளைவைத் தீர்மானிக்கிற நியதியும், ஒழுங்கும் தான் தெய்வம் என்ற தெளிவும் உண்டு.

பிரபஞ்சத்திற்கு உள்ளும் புறமுமாக உள்ளதெல்லாம் தானாக அறிவு ஆற்றலுமாகி, அனைத்தையும் இயக்குகின்ற கடவுள் உண்டு.

வேதாத்திரியத்தின் கருத்துக்களை மனதிற்குள் ஆழமாக வாங்கிக் கொண்டால் மட்டுமே தனிமனித அமைதி கிட்டும். அதன் மூலம் உலக அமைதிக்கு வித்திட்டது வேதாத்திரியம் என்ற உண்மை விளங்கும். உலக சமாதானமே வேதாத்திரியத்தின் நோக்கமாகும்.

உடல்நலம், மன வளம், உயிர் வளம், மேன்மையுற வலியுறுத்தும் வேதாத்திரியத்தை போற்றுவோம். தனிமனிதர்களின் தொகுப்பாகிய குடும்பமும், சமுதாயமும் உலகமும் இதனால் அமைதியுறும். மேன்மையுறும்.

பாரதி - வேதாத்திரி மகரிசி, இருவரது நூல்கள் யாவும் உலக சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்களை எல்லாம் உள்ளடக்கியதாகவும், மனித குலம் உயர்வதற்கான உயர்த் தத்துவங்களையும் உன்னத இலட்சியங்களையும் உணர்த்துவனவாகவும் உள்ளன.

செயற்கரிய செய்வார் பெரியோர் என்றபொன் மொழிக்கும் புகழ்மொழிக்கும் இலக்கணமாக இவ்வையகத்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த இவர்கள் எழுதிய நூல்கள் யாவும் உலக சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்களை எல்லாம் உள்ளடக்கியதாகவும் அவற்றோடு தங்களது அனுபவங்களையும் ஒரு முறையான அடித்தளத்தையும் அமைத்து உயர்த் தத்துவங்களையும் உன்னத இலட்சியங்களையும் உணர்த்துவனவாக உள்ளன.

பாரதியின் கவிதைகளிலும் வேதாத்திரி மகரிசியின் பாடல்களிலும் வெளிப்பட்டுள்ள பல்வேறு கோணங்களைப் பார்க்கும் போது அவர்களுக்குத்தான் பல பக்கங்கள் உள்ளதை அறிய முடிகிறது.

பல முகங்களோடு மானுடம் முன்னேற்றமடைய பலவிதப் பிரச்சனைகளையும் ஆராய்ந்து அந்தந்தப் பிரச்சனைகளுக்கு ஒவ்வொரு முகத்தோடு அவதரித்து தீர்வு கூறும் தீர்க்கதரிசிகளாய் திகழ்கிறார்கள்.

இந்த மகான்களின் உள்ளுக்குள் இருக்கிற பக்கங்களில் இருந்து தங்கள் ஆழ்ந்த நெஞ்சகத்தாசைகள் வெளிப்பட்டிருந்தாலும் பெரும்பாலும் அதில் மக்களின் நல்வாழ்வைப் பற்றிய சிந்தனைகள் பற்றியதாகவே அமைந்துள்ளது.

தமக்கு மட்டும் என்ற, சுயநல சிந்தனைகளில் அடங்கி விடாது, பொதுவான பல நலன்களைப் பற்றிய சிந்தனையில் இருக்கும் சீர்திருத்தவாதிகளான ஒரு முகத்தோற்றம் தந்து பார்த்தால் இந்த மகான்களுக்குள் எத்தனை எத்தனை பாரதிகளும் வேதாத்திரிகளும் இருப்பது உணர முடியும். அவர்களின் சிந்தனை எதுவரைப் பாய்ந்தது என்பதை அறிய முடியும்.

பாரதியார் தனது பயணத்தை அரசியலில் தொடங்கி சிறந்த சமுதாய சிந்தனையாளராக மாறி இறுதியில் பிறவிப் பயனை நல்கும் இறையருளைப் போற்றும் இறை அன்பராகிறார்.

வேதாத்திரியாரோ தனது பயணத்தை ஆன்மீகத்தில் தொடங்கி சமுதாய சிந்தனையில் மாறினாலும் தனது ஞானப் பயணத்தில் நிறைபெற்று பிரம்ம ஞானியாகிறார்.

இருவரும் பன்முகம் படைத்தவராயினும், அவர்கள் ஈடுபாடு தெய்வீக சிந்தனையில் மிகுந்த நாட்டம் கொண்டிருந்தது.

மனிதநேயமிக்க, நடமாடும் தெய்வங்களாகிய மானுடர்களை நேசிக்கும் மகத்தான மனிதர்களாய், மாசு-மருவற்ற மாண்பு உடையோர்களாய்த் திகழ்கிறார்கள்.

இன்ப ஊற்றாய் நிறைந்த இறைவா, எங்கும் இன்ப ஊற்றாய் நிறைந்த இறைவா, அன்பும் கருணையுமாய் அனைத்து உயிர்களுடும் இன்ப ஊற்றாய் அறிவாய் இயங்கும் பாராபரமே” என்கிறார் வேதாத்திரி மகரிசி.

“...பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்
இறவா புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்.”

இறைநிலை உணர்ந்த பேரின்ப நிலையில் தான் பெற்ற இன்பம் இந்த உலகம் பெற வேண்டும் என்று மகரிசி கருதினார். தெய்வநிலை பற்றி விளக்க பாரதி முற்படுகிறார்.

மானுட முன்னேற்றத்திற்காக பாரதி கீழ்க்கண்டவாறு இறைவனிடம் வேண்டுகிறார்.

“பேசாப் பொருளைப் பேசநான் துணிந்தேன்
கேட்கா வரத்தைக் கேட்கநான் துணிந்தேன்.
மண்மீ துள்ள மக்கள், பறவைகள்
விலங்குகள், புச்சிகள், புற்பூண்டு, மரங்கள்
யாவுமென் வினையால் இடும்பை தீர்ந்தே,
இன்பமுற் றன்புடன் இணைந்துவாழ்ந் திடவே
செய்தல் வேண்டும்....”

பாரதியாரைப் போலவே பேரின்பக்களிப்பில் மூழ்கிய மகரிசி உணவு, உடை, வீடு, பால்உறவு எல்லா உயிர்கட்கும் பொதுத் தேவை என்பதை உணர்வோம். துய்ப்போம்.

அதோடு நின்று விடாமல், நாம் யார்? நம் தகுதி என்ன? கருத்து என்ன? இயல்பு என்ன? என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளோடு வாழ்த்தையும் இணைத்துக் கொள்கிறார்.

“வையமெல்லாம் வாழட்டும் வாழ்க்கைவளம் காத்தினிதாய்
வளரட்டும் மெய்யறிவு வாழ்க்கை இன்பம் துய்த்தலிலே!
உய்ய மெய்ப்பொருள் நாட்டம், உலகெங்கும் மக்களிடம் ஒங்குக
மேலோங்க நம் உள்ளமெலாம் ஒன்றுபட....”

ஞாலம் போற்றும் ஞானிகளான பாரதியாரும், வேதாத்திரி மகரிசியும், சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காகவும், உலக அமைதிக்காகவும் இறையுணர்வு பெறுவதற்காகவும், எளிய முறையில் பயிற்சிகளை வகுத்துக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

இந்தப் பயிற்சியினை பெற்றால், ஓர் உலக ஆட்சியும், உலக மக்கள் அனைவரின் வாழ்வில் பொருளாதாரத்தில் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான கல்வி, உறைவிடம், பாதுகாப்பு, உணவு எல்லாவற்றிலும் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாத, போர் அபாயம் இல்லாத சகோதரத்துவத்தை அனைவரும் பெற்று உலகம் அமைதிப் பூங்காவாக திகழும்.

துணைநின்ற நூல்கள்...

- காலவரிசைப்படுத்தப்பட்ட பாரதி படைப்புகள் - சீன. விசுவநாதன்.
- பாரதியார் கவிதைகள், பாரதியார், அபிராமி பதிப்பகம்.
- பாரதி ஒரு பிரம்மஞானி, ஆய்வுக் கட்டுரை, இரா. கவிதா
- பிரம்மஞானம், வேதாத்திரி மகரிசி, வேதாத்திரி பதிப்பகம்.
- கேன உபநிடதம், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம், சென்னை
- திருமூலர் திருமந்திரம், திருப்பனந்தாள்.
- வேதாத்திரிய சிறப்புகள், அருள்நிதி சுத்தரி தியாகராஜன்.
- பாரதியார் தத்துவநெறிகள், ஆய்வுக் கட்டுரை, ந. காந்தமதிலட்சுமி.
- இண்டர்நெட்டில் பாரதியார் கவிதைகள் மற்றும் கட்டுரைகள்.
- பாரதியின் பாடல்களில் ஆன்மீகம், ஆய்வுக் கட்டுரை, க. மங்கையர்க்கரசி.
- பாரதியார் சமுதாயச் சிந்தனைகள், உலக தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
- வேதாத்திரியத்தில் சமூகவியல் இறையியல் சிந்தனைகள், உலக தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
- ஞானக்களஞ்சியம், வேதாத்திரி மகரிசி, வேதாத்திரி பதிப்பகம்.

- இந்த நூற்றாண்டு தந்த மகான், அழகர் ராமானுஜம், வேதாத்திரி பதிப்பகம்.
- வேதாத்திரியச் சிந்தனைகள், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்.
- வேதாத்திரி மகரிசியின் சொற்பொழிவுகள்.
- உலக சமாதானம், வேதாத்திரி மகரிசி, வேதாத்திரி பதிப்பகம்.
- மாக்கோலமாய் விளைந்த மதிவிருந்து, வேதாத்திரி மகரிசி, வேதாத்திரி பதிப்பகம்.
- தத்துவ சிகரங்கள், அழகர் ராமானுஜம்.
- பாரதியார் பகவத்கீதை, நாகப்பா பப்ளிகேஷன்ஸ்

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்...

ஆன்மீகம்

1. தியானம் பழக 100 தியான சிந்தனைகள்
2. அறிவியல் நோக்கில் 100 ஆன்மீகச் சிந்தனைகள்
3. கோள்களை வென்ற இடைக்காட்டுச் சித்தர்
4. தாயுமானவரின் ஆனந்தகளிப்பு (அச்சில்)
5. குதம்பைச் சித்தரின் ஞானப்பட்டறை (அச்சில்)

வாழ்க்கை வரலாறு

1. நெப்போலியன் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
2. புத்தர் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
3. இயேசுவின் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
4. நபிகள் நாயகம் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
5. குருவுடன் வாழ்ந்தவர்
6. வேதாத்திரி மகரிசி வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்

தன்னம்பிக்கை

1. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்.
2. டென்சனை வெல்வது எப்படி?
3. காலமே உன் உயிர்?
4. வேதாத்திரி மகரிசியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்.
5. ஓய்வுக்குப் பின்னும் உற்சாக வாழ்க்கை

ஒப்பாய்வு

1. வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகரிசியும்
2. மகாவீரரும் வேதாத்திரி மகரிசியும்
3. தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிசியும்
4. ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள்
5. வேதாத்திரியத்தில் கலந்த நதிகள்

6. ஞானதீபமும் ஞானஒளியும்
7. கிழக்கும் மேற்கும்
8. வேதமுதல்வரும் வேதாத்திரியும்
9. ஞான வள்ளல்கள் (அச்சில்)
10. பாமரமக்களின் தத்துவஞானிகள் (அச்சில்)
11. சித்தர்களும் வேதாத்திரி மகரிசியும்(அச்சில்)
12. புத்தரும் வேதாத்திரியும் (அச்சில்)
13. இயேசுவும் வேதாத்திரியும் (அச்சில்)
14. மாணிக்கவாசகரும் வேதாத்திரியும் (அச்சில்)
15. சிவவாக்கியாரும் வேதாத்திரி மகரிசியும் (அச்சில்)

வேதாத்திரி மகரிசி

1. வேதாத்திரி மகரிசி பற்றி 100 அறிஞர்கள்.
2. வேதாத்திரி மகரிசியின் பொன்மொழிகள் 5000 (மூன்று பாகங்கள்)
3. தினசரி தியானம்
4. வேதாத்திரி மகரிசி காட்டும் வறுமை (அச்சில்)
5. பன்முகப் பார்வையில் வேதாத்திரி மகரிசி (அச்சில்)
6. வேதாத்திரியம் கற்போம் (அச்சில்)

பயணங்கள்

1. ஞாபகம் வருதே ஞாபகம் வருதே
2. அமெரிக்க மண்ணில் ஆறுமாதங்கள்
3. சிம்லாவில் ஐந்து நாட்கள்

வரலாறு

1. மன்னார்குடி வரலாறு

சிறுகதைகள்

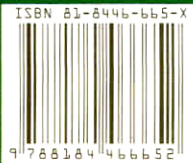
1. செயலே விளைவு
2. தவம்

ஆய்வு நூல்கள்

1. நன்மக்கட்பேறு 100 நற்சிந்தனைகள்

“பாரதியார் மட்டும் இன்னும் கொஞ்ச காலம் வாழ்ந்திருப்பாரேயானால் எனக்கு இந்த மண்ணில் வேலையே இருந்திருக்காது. அவர் மிகச் சிறந்த ஆன்மீகவாதி என்பதோ, தெய்வநிலை உணர்வு பெற்ற ஞானி என்பதோ பெரும்பாலோருக்குத் தெரியாது. இந்தத் தமிழகத்தை ஆன்மிகத்தில் திளைக்கச் செய்திருந்திருப்பார். இந்தியா உலகுக்கு வழிகாட்டும் என்ற அவரது கனவு அவராலேயே நனவாக்கப்பட்டிருக்கும்.”

– வேதாத்திரி மகரிசி.

Rs. 100/-